

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1558, 8 Φεβράρι 2023

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

**ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ**

**Αλληλεγγύη
στους Εργάτες
της Τουρκίας
ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ
ΤΟΥΣ
ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ
ΤΩΡΑ!**

Γυρίστε στις σελίδες 2, 3

• 20-21/2 Μέρες δράσης ανά νοσοκομείο
• 22/2 Πανελλαδική απεργία
Συγκέντρωση 8.30πμ Πλ. Μαβίλη

**ΟΧΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΣΥ**

ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ
ΑΠ' ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ
ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ

**ΜΕ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ

Γυρίστε στις σελίδες 4, 5

**ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ, ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΕΣ,
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟΙ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ**

**ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΚΑΙ
ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ**

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

ΝΑ ΤΟΥΣ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ

Γυρίστε
στις σελίδες
6, 7, 10, 11



2/2 Απεργιακή διαδήλωση εργατών - σπουδαστών Τέχνης. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ανακοίνωση του DSiP

Θα θυμόμαστε με θλίψη όσους χάσαμε στο σεισμό, ευχόμαστε στους τραυματίες ταχεία ανάρρωση, απαιτούμε τη διάσωση όσων έχουν παγιδευτεί κάτω από τα ερείπια και την πλήρη αξιοποίηση όλων των μέσων για όσους παραμένουν έξω.

Σύμφωνα με τα διεθνή κέντρα μέτρησης σεισμών, σεισμός μεγέθους 7,8 βαθμών σημειώθηκε στις 4:28 σήμερα το πρωί στο Παζαρτζίκ της επαρχίας Καχραμάνμαρας. Οι επιπτώσεις του ισχυρού σεισμού έγιναν αισθητές σε μια μεγάλη περιοχή που εκτείνεται από το Ισραήλ έως την Τραπεζούντα. Οι ειδήσεις που έρχονται από την περιοχή δείχνουν ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια πολύ άσχημη εικόνα, σπίτια και δημόσια κτίρια έχουν καταρρεύσει, κεντρικοί δρόμοι έχουν καταστραφεί, πολλοί άνθρωποι έχουν σκοτωθεί, τραυματιστεί και παγιδευτεί κάτω από τα συντρίμια.

Οι σκληρές συνθήκες του χειμώνα επιδεινώνουν τις καταστροφές που προκαλέσε ο σεισμός. Η πιθανότητα υποθερμίας σημαίνει ότι οι επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης πρέπει να διεξάγονται γρήγορα και συστηματικά. Το φυσικό αέριο δεν παρέχεται στο μεγαλύτερο μέρος της ζώνης που έχει πληγεί από τον σεισμό. Ελπίζουμε ότι η βοήθεια θα φτάσει στους συμπολίτες μας κάτω από τα ερείπια το συντομότερο δυνατό. Οι καρδιές μας συμπαραστέκονται σε όλους όσοι επλήγησαν από την καταστροφή. Μαζί με πολλές επαγγελματικές οργανώσεις, συνδικάτα και εργατικές οργανώσεις, δηλώνουμε: «Ο σεισμός σκοτώνει, η αλληλεγγύη δίνει ζωή!». Θα επιδείξουμε όλη την αλληλεγγύη που μπορούμε.

«Θα έπρεπε να είμαστε προετοιμασμένοι»

Οφείλουμε όμως να τονίσουμε δύο σημεία: Πολλοί σεισμολόγοι και επιστήμονες λένε εδώ και πολύ καιρό ότι θα έπρεπε να είμαστε προετοιμασμένοι για έναν μεγάλο σεισμό σε αυτή την περιοχή. Ο καθηγητής Ν. Γκορούρ είχε δηλώσει πριν το σεισμό σε τηλεοπτική εκπομπή: «Η περιοχή Καχραμάνμαρας πρέπει να εξεταστεί προσεκτικά, πρέπει να ληφθεί μέριμνα. Θα πρέπει να ληφθούν προληπτικά μέτρα που θα μετριάσουν την καταστροφή». Συνεχίζοντας τις προειδοποιήσεις του, έλεγε: «Ο τελευταίος σεισμός μεγέθους 7,4 βαθμών σημειώθηκε το 1513. Έχουν περάσει 500 χρόνια, πράγμα που σημαίνει ότι πρόκειται για μια περιοχή που εγκυμονεί σεισμό» και ζητούσε να ληφθούν πιο επείγοντα μέτρα.

Όπως και στον σεισμό του Γκιολτζούκ, που ακολούθησε τον σεισμό του Ντουζτσέ, που ακολούθησε τον σεισμό του Ελάζιγκ πριν από τρία χρόνια, δεν είναι ο σεισμός που προκαλεί τον θάνατο ανθρώπων αλλά η αποτυχία των πολιτικών να προετοιμαστούν για να ελαχιστοποιήσουν τις επιπτώσεις του σεισμού. Να εξασφαλίσουν ότι μπορεί να ξεπεραστεί με ελάχιστους τραυματισμούς. Ξεχνούν και θέλουν να κάνουν και τους υπόλοιπους να ξεχάσουμε ότι η Τουρκία βρίσκεται σε σεισμική ζώνη - μέχρι την ώρα που φτάνει να γίνει ο σεισμός.

Η χρήση των πόρων σύμφωνα με τις προτεραιότητες που θέτει η απληστία του κεφαλαίου, για κέρδος και όχι προς όφελος των ανθρώπων, για την προστασία της ζωής και για την επιβίωση από το σεισμό με τις ελάχιστες δυνατές ζημιές, μας αφήνει όλους αβοήθητους απέναντι σε τέτοιες καταστροφές.

Τώρα, άμεσα, πρέπει να διατεθούν όλοι οι πόροι πρωτίστως για τη διάσωση των σεισμοπαθών και για την ταχεία ανάρρωση από την καταστροφή, καθώς οι κίνδυνοι αυξάνονται λόγω των χειμερινών συνθηκών. Πρέπει επίσης να λογοδοτήσουν όλοι όσοι συνέβαλαν στην κατασκευή κτιρίων που δεν πληρούν τους κανονισμούς αντί να φροντίζουν τα σπίτια να είναι αντισεισμικά. Να λογοδοτήσουν η κυβέρνηση και οι τοπικοί κυβερνήτες που ανέβαλαν την καταπολέμηση του σεισμού σπαταλώντας πόρους. Ο κυβερνήτης της επαρχίας Χατάι ανακοίνωσε ότι κρατικά νοσοκομεία κατέρρευσαν λόγω του σεισμού. Η καταστροφή δημόσιων ιδρυμάτων, ιδίως νοσοκομείων, σε σεισμούς αποτελεί δημόσιο έγκλημα. Πρέπει να ξεκινήσει έρευνα για κάθε δημόσιο ίδρυμα που κατέρρευσε.

Επιπλέον, οι πληροφορίες από την περιοχή δείχνουν ότι οι επιπτώσεις του σεισμού στη Συρία είναι μεγάλες. Λέγεται ότι δεν υπάρχουν μεγάλες καταστροφές στους καταυλισμούς των προσφύγων αλλά οι άνθρωποι περιμένουν αβοήθητοι στις περιοχές Ατμέ, Σερμεντέ, Νταρκούς και Χαρίμ λόγω της καταστροφής πολλών σπιτιών και του γεγονότος ότι δεν υπάρχουν αρκετές ομάδες έρευνας και διάσωσης. Πρέπει να πάμε την αλληλεγγύη προς τους πρόσφυγες ένα βήμα παραπέρα, προκειμένου να τους βοηθήσουμε και αυτούς να ξεπεράσουν την καταστροφή και να δείξουμε ότι δεν είναι αβοήθητοι στις δύσκολες συνθήκες του χειμώνα.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ (DSiP)

Οι εργάτες της Τουρκίας είναι αδέρφια μας

Ανείπωτη είναι η καταστροφή από τους δύο μεγάλους διαδοχικούς σεισμούς μεγέθους 7,8 και 7,4 ρίχτερ που έγιναν κοντά στα σύνορα της Τουρκίας με την Συρία με διαφορετικά επίκεντρα. Το πρωί της Τρίτης 7/2 ο αριθμός των νεκρών και στις δύο χώρες είχε ήδη ξεπεράσει τις 5.000, ενώ 2.800 είναι τα κτίρια που έχουν καταρρεύσει. Αναμένεται δραματική αύξηση των νεκρών, με τους εγκλωβισμένους να περιμένουν να σωθούν σε συνθήκες ψύχους.

Οι εικόνες που έρχονται από την Τουρκία και την Συρία δείχνουν εικόνες ολικής καταστροφής με πεσμένα πολυόροφα κτίρια ανάμεσά τους και ένα νοσοκομείο στην επαρχία Χατάι. Δίπλα στο θρήνο τεράστια είναι η οργή του κόσμου καθώς δεν είναι μόνο τα παλιά κτίρια που καταρρέουν αλλά και τα δημόσια κτίρια καθώς και πολυκατοικίες φτιαγμένες τα τελευταία χρόνια.

Ο φονικός σεισμός γίνεται σε μια πολύπαθη περιοχή, όχι μόνο γιατί είναι σεισμογενής. Στο επίκεντρό του σεισμού βρίσκεται το **Κουρδιστάν**, μια από τις πιο φτωχές περιοχές της Τουρκίας, όπου το τουρκικό κράτος εδώ και χρόνια διεξάγει ένα πολυδάπανο εσωτερικό πόλεμο με στόχο τα εκατομμύρια των Κούρδων που ζουν στην περιοχή. Την ημέρα του σεισμού το **HDP** και άλλα κουρδικά και αριστερά κόμματα ετοιμάζονταν να ξεκινήσουν μια διαδήλωση (την οποία τελικά ακύρωσαν) διαμαρτυρόμενα για την απομόνωση του κούρδου ηγέτη **Οτσαλάν**, καταγγέλλοντας τις αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις της κυβέρνησης **Ερντογάν** εναντίον των Κούρδων με φονικές στρατιωτικές επιχειρήσεις, φυλακίσεις και καθαιρέσεις εκλεγμένων δημάρχων.

Στο επίκεντρο του σεισμού βρίσκεται επίσης το συριακό Κουρδιστάν και η **βόρεια Συρία**. Εκεί ο σεισμός ήρθε να δώσει άλλο ένα χτύπημα στον κόσμο που έχει βιώσει επί χρόνια την καταστροφή και την φρίκη του πολέμου, στους κατοίκους του **Χαλεπιού**, της **Ιντλίμπ**, της **Χομς**, της **Χαμά** και της **Λατάκιας** αλλά και στους Σύριους πρόσφυγες από άλλες περιοχές της χώρας που εξακολουθούν να βρίσκονται εγκλωβισμένοι στα σύνορα Συρίας-Τουρκίας. Ήδη διεθνείς οργανώσεις επισημαίνουν ότι ο σεισμός έρχεται να χειροτερέψει

την ανθρωπιστική κρίση που εξακολουθεί να βρίσκεται εκεί σε εξέλιξη.

Είναι προφανές ότι το μέγεθος της καταστροφής που προκλήθηκε στην Τουρκία και στην Συρία δεν αφορά μόνο στο ίδιο το φυσικό γεγονός. Δεν έπεσαν όλα τα σπίτια στη ζώνη του σεισμού, που κάτι σημαίνει για τον τρόπο που κατασκευάστηκαν. Σεισμοί παρόμοιου μεγέθους γίνονται και σε άλλες περιοχές του πλανήτη με λιγότερες καταστροφές, με πιο προφανές παράδειγμα το ιαπωνικό κράτος. Δεν είναι το ίδιο η Ιαπωνία με τη Συρία.

Κρανίου τόπος

Οι ευθύνες για το μέγεθος της καταστροφής στη Συρία βαραίνουν όλους όσοι την προηγούμενη δεκαετία μετέτρεψαν τη χώρα σε κρανίου τόπο, το καθεστώς Άσαντ και όλες τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που εμπλέκονταν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στον πολυετή πόλεμο.

Και βέβαια οι ευθύνες για το μέγεθος της καταστροφής στην Τουρκία, βαραίνουν την κυβέρνηση Ερντογάν. Όχι μόνο γιατί συστηματικά έχει αφήσει στην εγκατάλειψη την περιοχή συνεχίζοντας να βάζει στο στόχαστρο τους Κούρδους. Η απόλυτη «απελευθέρωση» του κατασκευαστικού κλάδου σε ρόλο ατμομηχανής της τουρκικής οικονομίας είναι υπεύθυνη για το μέγεθος της καταστροφής όπως ήταν και το 1999, στο σεισμό που έπληξε τα τουριστικά παράλια και την Ιστανμπούλ. Ο Ερντογάν μπορεί να διεκδικεί τον ρόλο του

«μεγάλου παίκτη» στη διεθνή σκακιέρα από τη Συρία και το Ιράκ μέχρι την Λιβύη και τις χώρες του Καυκάσου, κυνηγώντας εξοπλιστικές «αγορές του αιώνα» αλλά για την εργατική τάξη της Τουρκίας, αυτά μεταφράζονται σε μεγαλύτερη φτώχεια, λιγότερα σωστικά συνεργεία, σπίτια και νοσοκομεία που καταρρέουν κυριολεκτικά.

Αυτή η αλήθεια φυσικά ισχύει και στις δύο πλευρές του Αιγαίου. Δεν είναι μόνο ο Ερντογάν αλλά και η κυβέρνηση Μητσοτάκη που κατασπαταλά τεράστιους πόρους για εξοπλιστικά προγράμματα, για φράχτες στα σύνορα, κόβοντας από τις κοινωνικές υπηρεσίες, αφήνοντας αβοήθητους τους ανθρώπους απέναντι στις φυσικές καταστροφές και στην ασυδοσία των κατασκευαστικών. Φωτιές, πλημμύρες, χιονιάδες, σεισμοί, το έχουμε δει το έργο ξανά και ξανά, με αποτελέσματα που γνωρίζουμε καλά από το 1999 και στις δύο πλευρές του Αιγαίου, όταν ο Εγκέλαδος χτύπησε διαδοχικά και τις δύο χώρες.

Ήταν τότε η εργατική τάξη και τα συνδικάτα που κινητοποιήθηκαν στην Ελλάδα και στην Τουρκία. Το ίδιο πρέπει να γίνει ξανά σήμερα, χτίζοντας την διεθνιστική ταξική αλληλεγγύη, ανοίγοντας τα σύνορα στους κατατρεγμένους των πολέμων και των φυσικών καταστροφών και γκρεμίζοντας τις κυβερνήσεις της καταστροφής και του πολέμου μαζί με τις φονικές τους προτεραιότητες.

Δεν πρέπει να περιμένουμε πότε το ρήγμα της Αταλάντης ή κάποιο άλλο από τα δεκάδες ρήγματα που βρίσκονται στον ελλαδικό χώρο θα δώσει τον επόμενο μεγάλο σεισμό για να διαπιστώσουμε στην πράξη τι σημαίνουν αυτές οι προτεραιότητες. Ούτε να παίζουμε κορώνα γράμματα τι θα καταστρέψει πρώτο τις ζωές των ανθρώπων σε Ελλάδα και Τουρκία - θα είναι ένας πόλεμος ή ένας σεισμός στο Αιγαίο; Ο σεισμός στην Ανατολική Τουρκία είχε την ισχύ 130 ατομικών βομβών σύμφωνα με ένα τούρκο σεισμολόγο που προειδοποιούσε για τον ερχομό του. Τώρα κρίνονται τα πράγματα και αυτό μεταφράζεται σε άρδην αλλαγή, όχι απλά αυτής της κυβέρνησης αλλά των προτεραιοτήτων συνολικότερα.

Γιώργος Πίπτας



Αφίσα του ΣΕΚ από το 1999.

Η καλύτερη αλληλεγγύη για τα αδέρφια μας στην Τουρκία είναι να δυναμώσουμε τις απεργίες εδώ

Ο διπλός σεισμός που χτύπησε τη νοτιοανατολική Τουρκία προκάλεσε μια τεράστια τραγωδία. Χιλιάδες οι νεκροί, ακόμα περισσότερες χιλιάδες οι ξεοπιτωμένοι που βρίσκονται μέσα στην παγωνιά και στην αγωνία για το μέλλον. Σπαράζουν οι καρδιές μας, γιατί ξέρουμε πολύ καλά τη βαρβαρότητα του συστήματος σε τέτοιες στιγμές. Αυτοί που κυβερνούν μαζί με τους πλούσιους φίλους τους, που ευθύνονται για τα κτήρια που κατέρρευσαν σαν χάρτινοι πύργοι, υποκρίνονται ότι πενθούν την ίδια στιγμή που αφήνουν τα θύματα του σεισμού στο έλεος της καταστροφής.

Όπως καταγγέλλουν οι σύντροφοί μας του DSiP στην Τουρκία, τα νοσοκομεία που γκρεμίστηκαν αφήνοντας τους τραυματίες αβοήθητους έπρεπε να έχουν αντισεισμικές προδιαγραφές σε μια περιοχή γνωστή για τους μεγάλους σεισμούς της. Οι κατασκευαστικές εταιρείες, όμως, φρόντισαν να βάλουν τα κέρδη τους πάνω από τις ανθρώπινες ζωές. Και το ίδιο έκαναν σε πολλά συγκροτήματα, σε πολυκατοικίες, ξενοδοχεία, μεγάλα κτήρια.

Συνειδητή επιλογή

Αυτό δεν είναι αποτέλεσμα «υπανάπτυξης». Ο τουρκικός καπιταλισμός έχει κάνει άλματα εδώ και δεκαετίες. Ο Ερντογάν και οι φίλοι του διαχειρίζονται μια οικονομία που μπορεί να κατασκευάζει πολεμικούς εξοπλισμούς με την τελευταία λέξη της τεχνολογίας. Τα drones της Τουρκίας έχουν γίνει διάσημα στον πόλεμο της Ουκρανίας. Είναι συνειδητή επιλογή αυτών των εγκληματιών να μπορούν να φτιάχνουν πυραύλους αλλά να μην φτιάχνουν αντισεισμικές κατασκευές για τον φτωχό κόσμο. Το τείχος που έχτισε ο Ερντογάν για να σταματάει τους πρόσφυγες στα σύνορα με τη Συρία στέκεται όρ-

θιο ενώ τα σπίτια γκρεμίστηκαν.

Τις ίδιες κτηνώδεις επιλογές κάνουν και αυτοί που κυβερνούν εδώ. Όσα υποκριτικά δάκρυα και να χύσει τώρα ο Μητσοτάκης για τους σεισμόπληκτους της Τουρκίας, κανένας δεν μπορεί να ξεχάσει πόσο δηλητήριο ενάντια στον «προαιώνιο εχθρό» έχουν προσπαθήσει να μας ποτίσουν οι «δικοί μας» πολεμοκάπηλοι. Αυτοί που διπλασίασαν τις πολεμικές δαπάνες αγοράζοντας Ραφάλ και φρεγάτες την ίδια ώρα που διαλύουν τα νοσοκομεία. Αυτοί που δεν είχαν πυροσβέστες για να πολεμήσουν τις πυρκαγιές στην Εύβοια και τώρα διαφημίζουν ότι στέλνουν ΕΜΑΚ στο Ινσιρλίκ.

Γι' αυτό, αυτή την ώρα δεν θρηνούμε, αντίθετα αγανακτούμε και οργανώνουμε τον κοινό αγώνα των εργατών και στις δυο όχθες του Αιγαίου. Ο περισσότερος κόσμος εδώ θέλει να στείλει βοήθεια στους σεισμόπληκτους της Τουρκίας και της Συρίας, όπως έχει κάνει ξανά στο παρελθόν με τους σεισμούς του 1999. Αυτή την αυθόρμητη διάθεση, η Αριστερά πρέπει να τη μετατρέψει σε οργανωμένη πάλη ενάντια στους πολεμοκάπηλους.

Οι εργάτες της Τουρκίας είναι αδέρφια μας και δίνουν τους δικούς τους αγώνες ενάντια στον Ερντογάν και τα λαμόγια του. Η καλύτερη βοήθεια από τη δική μας μεριά είναι να κλιμακώσουμε τους αγώνες ενάντια στην κούρσα των εξοπλισμών Μητσοτάκη-Ερντογάν. Θέλουμε λεφτά για Νοσοκομεία και Σχολεία, για τις Τέχνες και όχι για F-35. Οι απεργίες είναι ξεκινημένες, εμπρός να τις κλιμακώσουμε μέχρι την ανατροπή και των κυβερνήσεων και του συστήματος που σπέρνει την καταστροφή.



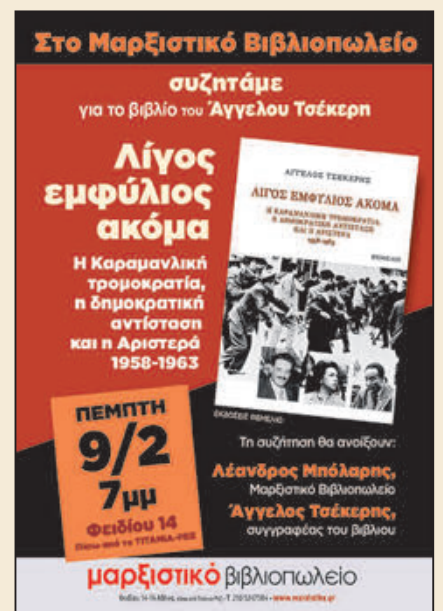
Το πρωτοσέλιδο της Εργατική Αλληλεγγύης στις 25/8/99 τις μέρες του προηγούμενου φονικού σεισμού στην Τουρκία.



Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο Εκδηλώσεις



Διαβάστε επίσης



2/2 Συλλαλητήριο για τη Δημόσια Υγεία στην Ιεράπετρα. Φωτό: Γιάννης Ασπραδάκης



ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ

Συγκλονιστικό συλλαλητήριο

Με την Ιεράπετρα έχουμε πολύ στενές αγωνιστικές σχέσεις από το 2010. Είχαμε ξεκινήσει τότε τον μεγάλο αγώνα κατά των συγχωνεύσεων, επειδή και το νοσοκομείο Ιεράπετρας και το νοσοκομείο Ρεθύμνου ήταν υπό συγχώνευση. Και είχε αναπτυχθεί ένα πολύ σθεναρό κίνημα για τη δημόσια Υγεία. Είχαμε για παράδειγμα συναντηθεί στην Αμμουδάρα όταν ήρθε ο Λοβέρδος να παρουσιάσει τότε τον Χάρτη Υγείας και είχαμε αποκλειστεί μακριά από το ξενοδοχείο από την αστυνομία, είχαν γίνει και απεισόδια όταν προσπαθήσαμε να προσεγγίσουμε, είχαμε και χημικά. Και το λέω αυτό γιατί έχει σημασία ότι υπήρχε ήδη μια βάση κοινωνική για να γίνει αυτό που έγινε τώρα.

Στην Ιεράπετρα υπάρχει η **Επιτροπή Φίλων του Νοσοκομείου**, η οποία απαρτίζεται από ανθρώπους που έχουν ευαισθητοποιηθεί στο ζήτημα της Υγείας και έχει κάνει πάρα πολύ καλή δουλειά αρκετά χρόνια τώρα. Αντίστοιχα στο Ρέθυμνο υπάρχει το **Συντονιστικό για τη δημόσια Υγεία** με ανθρώπους από την τοπική κοινωνία. Η γέφυρα δηλαδή των **Συλλόγων Εργαζόμενων των Νοσοκομείων** με την κοινωνία υπήρχε μέσω αυτών των επιτροπών, και εδώ, και στην Ιεράπετρα. Κι επειδή το να σωθεί η δημόσια Υγεία είναι πρωτίστως κοινωνικό ζήτημα, αυτό έχει μεγάλη σημασία για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για αυτές τις μεγάλες κινητοποιήσεις.

Το συλλαλητήριο ήταν πραγματικά συγκλονιστικό. Ξεπέρασε κατά πολύ τις προσδοκίες των διοργανωτών. Με συμμετοχή 10.000 σε μια πόλη 15.000 ανθρώπων, ήταν μια μέρα γιορτής, μια λαϊκή γιορτή που είχε στοιχεία που δεν τα βλέπεις συχνά. Ήρθαν τα σχολεία σε πορεία με τα συνθήματά τους. Σχο-

Ο Γιάννης Σαριδάκης, πρόεδρος της Ένωσης Γιατρών ΕΣΥ Ρεθύμνου, μίλησε στη Λένα Βερδέ και την Εργατική Αλληλεγγύη για το μεγαλειώδες συλλαλητήριο υπεράσπισης της δημόσιας Υγείας που έγινε στην Ιεράπετρα την Πέμπτη 2 Φλεβάρη.

λεία που είναι μακριά και δεν μπορούσαν να έρθουν έκαναν κατάληψη. Και από και πέρα το σύνολο της κοινωνίας ήταν εκεί, ακόμα και έναν καφέ να ήθελες να πάρεις, ήταν όλα κλειστά. Επίσης δεν έφευγε ο κόσμος, ήταν εκεί με αποφασιστικότητα μέχρι να ολοκληρωθούν όλες οι ομιλίες.

«Από μια κλωστή»

Το νοσοκομείο έχει απομείνει με έναν άνθρωπο σε κάθε ειδικότητα, τα τελευταία χρόνια έχουν καταγραφεί κι εκεί ομαδικές παραιτήσεις και ουσιαστικά η λειτουργία του κρέμεται από μια λεπτή κλωστή. Δύο καθοριστικά γεγονότα συνέβαλαν στο να υπάρχει αυτή η έκρηξη. Το πρώτο ήταν η επίσκεψη της Γκάγκα, που τους εξόργισε. Χίλια άτομα είχαν μοιραστεί στις τρεις εισόδους του νοσοκομείου και δεν μπορούσε να φύγει αν δεν έκανε η αστυνομία ολόκληρη επιχείρηση. Και τόλμησε να πλησιάσει τον κόσμο για να τους πει ότι κάτι θα κάνουμε, σαν να τους έλεγε ότι θα το κάνουμε κέντρο αποκατάστασης. Εξοργίστηκαν με την απάντηση αυτή και με το θράσος της. Το δεύτερο ήταν ότι ένας άνθρωπος μέσης ηλικίας έπαθε πρόσφατα έμφραγμα και κόντευε να πεθάνει επειδή έπρεπε να φτάσει στο Ηράκλειο. Αυτό έγινε κτήμα του καθενός

γιατί ο καθένας θα μπορούσε να βρεθεί στη θέση του.

Η συγκέντρωση έγινε στην κεντρική πλατεία της πόλης. Προσωπικά δυσκολεύτηκα πάρα πολύ να φτάσω στους διοργανωτές να τους πω ότι είμαστε κι εμείς εδώ, δεν έπεφτε καρφίτσα. Ακολούθησε πορεία προς το νοσοκομείο, όλη η διαδρομή ήταν γεμάτη κόσμο. Και στο νοσοκομείο έγινε ανθρώπινη αλυσίδα και κάποιες γυναίκες αλυσοδέθηκαν συμβολικά στα κάγκελα. Ήταν εντυπωσιακό, μοναδικό, δεν έχει καταγραφεί άλλη τέτοια συγκέντρωση στην ιστορία της πόλης, αλλά θεωρώ ότι έχουμε αρκετά χρόνια να δούμε τέτοια κινητοποίηση στη χώρα συνολικότερα. Δεν ξέρω πραγματικά πώς θα πλησιάσει εκεί κρατικός ή κομματικός αξιωματούχος για να μιλήσει, θα είναι πολύ δύσκολο.

Προφανώς όταν έχεις τέτοιο θησαυρό στα χέρια σου, το επόμενο βήμα έχει σημασία. Έχουμε αποφασίσει νέο **παγκρήτιο συλλαλητήριο** την ημέρα της πανυγειονομικής απεργίας στις **22 Φλεβάρη**, στις 5μμ στην πλατεία Ελευθερίας. Θα συγκλίνουμε και με τους εκπαιδευτικούς και με τους καλλιτέχνες και με τους εργαζόμενους των μουσείων που είναι σε κινητοποιήσεις αυτή την περίοδο. Πιστεύω ότι μπορεί να γίνει κάτι πολύ μεγάλο που να αφήσει αποτύπωμα και στην ιστορία του Ηρακλείου.

Το κλίμα που προσέλαβα ήταν οργή και αγανάκτηση. Που είχε σαν κάρδιο αίτημα τη διάσωση του νοσοκομείου αλλά είναι και συνολική. Προσωπικά συγκλονίστηκα και είμαι αρκετά χρόνια στις πορείες και στους δρόμους. Είμαστε πάνω σε ένα κύμα, έτσι νιώθω, το οποίο μεγαλώνει και κάθε φορά με ξεπερνάει. Ό,τι εκτίμηση έχω, διαψεύδεται με κάτι πολύ καλύτερο.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΕΛΕΝΑ

Δεν τόλμησε ο Πλεύρης

Με συμμετοχή δεκάδων εργαζόμενων από όλα τα τμήματα και τις ειδικότητες έγινε την Πέμπτη 2 Φλεβάρη η γενική συνέλευση του Σωματείου Εργαζόμενων στο Έλενα Βενιζέλου. Μέσα από τη διαδικασία αποφασίστηκαν μια σειρά αγωνιστικές κινητοποιήσεις, με κεντρικούς σταθμούς την πανυγειονομική απεργία στις 22 Φλεβάρη και την απεργία την Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών στις 8 Μάρτη.

Το θέμα που αρχικά κυριάρχησε ήταν το νέο της επίσκεψης του Πλεύρη στο νοσοκομείο τη Δευτέρα 6 Φλεβάρη, ύστερα από πρόσκληση της Διοικήτριας για την “κοπή της πίτας”. Μπορεί τελικά η εκδήλωση να αναβλήθηκε “λόγω του χιονιά” και μαζί και η συγκέντρωση “υποδοχής” του που αποφασίστηκε στη συνέλευση, αλλά αυτό δεν αλλάζει το πώς αντέδρασαν οι εργαζόμενοι/ες στην είδηση. Όλοι/ες έλεγαν ότι η Διοικήτριά του οργανώνει άλλη μια φιέστα για να φωτογραφηθεί. Και πρότειναν με νόημα να τον “ξεναγήσουν” οι ίδιοι/ες στους χώρους του νοσοκομείου -στα άδεια από προσωπικό τμήματα, στα κακοσυντηρημένα και επικίνδυνα κτίρια, στα γεμάτα ποντίκια υπόγεια.

Σε αυτό το οργισμένο αλλά και αγωνιστικό κλίμα έγινε όλη η συνέλευση. Οι καταγγελίες για τις τεράστιες ελλείψεις προσωπικού που οδηγούν σε κλείσιμο θαλάμους νοσηλείας, για τη διόγκωση των ελαστικών σχέσεων εργασίας με το 40% των εργαζόμενων να είναι επικουρικοί και όχι μόνιμοι, για τις αυθαίρετες μετακινήσεις προσωπικού σε άλλα νοσοκομεία που το αποδυναμώνουν ακόμα περισσότερο, για τους εξευτελιστικούς και καθηλωμένους μισθούς, έπεφταν βροχή. Το ίδιο για τη μη ένταξη στα ΒΑΕ και την κυβερνητική πρόθεση να κοπεί ακόμα και το ανθυγιεινό επίδομα σε διάφορες ειδικότητες, για τις πολύμηνες καθυστερήσεις στη μισθοδοσία των συμβασιούχων αλλά και στις υπερωρίες και τις εφημερίες όλων, για το κόσψιμο των αναρρωτικών αδειών, για την υποχρεωτική -για τους εργαζόμενους που ήταν σε αναστολή και επέστρεψαν- διεξαγωγή δυο ράπιντ την εβδομάδα με δικά τους έξοδα.

«Θέλουμε μόνιμο τεχνικό προσωπικό»

«Για το ότι παίρνουμε τον μισθό και δεν ξέρουμε αν θα πάρουμε παπούτσια στο παιδί ή αν θα περιμένουμε τον επόμενο μήνα, δεν νοιάζεται κανείς», είπε μία εργαζόμενη. «Οι συμβασιούχοι είναι ήρωες, έρχονται και εκπαιδεύονται και είναι με το ημερολόγιο στο χέρι. Όταν όμως έχεις έναν εργαζόμενο πέντε χρόνια και του έχεις πει τον αίμα, δεν πρέπει να τον μονιμοποιήσεις;» είπε μια άλλη. «Το κόσψιμο των αναρρωτικών αδειών είναι παράνομο. Είναι δυνατόν να αμφισβητούν υπογραφές γιατρών και να ερχόμαστε άρρωστες;» κατήγγειλε μία ακόμα. «Δουλεύουμε σαν να είμαστε σε γιαιπί, έχουν βγει τούβλα, πέφτουν σοβάδες, μέχρι τζάμια έχουν φύγει», περιέγραψε άλλη, συμπληρώνοντας ότι «κινδυνεύουμε από εργατικά ατυχήματα, θέλουμε τεχνικό προσωπικό μόνιμο, όχι ιδιωτικές εταιρίες».

Σε αντίστοιχο τόνο καταγγέλλθηκε η εντολή της Διοικήτριας να πηγαίνει παρουσιολόγιο των διοικητικών υπαλλήλων απευθείας στην ίδια. «Υπάρχει χάος στο διοικητικό κομμάτι λόγω των ελλείψεων και προσπαθούν να μεταθέσουν τις ευθύνες στους εργαζόμενους ότι δεν κάνουν τη δουλειά τους, για να μας διασπάσουν», τονίστηκε. Αυτή η τακτική από την πλευρά της διοίκησης αναφέρθηκε και σε άλλα ζητήματα, από το πώς διαχειρίζεται τους χώρους πάρκινγκ του νοσοκομείου μέχρι το πώς (δεν) λειτουργούν τα πρωινά εξωτερικά ιατρεία αλλά πριμοδοτούνται τα απογευματινά επί πληρωμή ραντεβού ή δρομολογούνται τα περιστατικά για τον ιδιωτικό τομέα.

Ήταν η τρίτη γενική συνέλευση που κάλεσε μέσα σε λίγους μήνες το Σωματείο Εργαζόμενων του Έλενα Βενιζέλου, που από τις τελευταίες εκλογές και μετά έχει αριστερή πλειοψηφία. Κόντρα στην προηγούμενη ηγεσία της ΔΑΚΕ και τη ΠΑΣΚΕ που το είχαν αδρανοποιήσει, αυτή η αλλαγή έχει απελευθερώσει τη βάση των εργαζόμενων και έχει εκφράσει τη διάθεσή της να αγωνιστεί. Ήταν κάτι που αναφέρθηκε και στη συνέλευση, ότι «η εποχή που κρύβονταν τα προβλήματα κάτω από το χαλί, έχει τελειώσει».

Απεργιακό τριήμερο 20-21-22 Φ

Ένα απεργιακό τριήμερο ετοιμάζουν οι εργαζόμενοι/ες στο ΕΣΥ στις 20, 21 και 22 Φλεβάρη. Την πρώτη μέρα οργανώνουν συγκεντρώσεις στις πύλες και τα προαύλια των νοσοκομείων, την δεύτερη πορείες στις τοπικές ΥΠΕ και την τρίτη κορυφώνουν με 24ωρη πανελλαδική απεργία και διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα. Στην Αθήνα, η απεργιακή διαδήλωση θα ξεκινήσει στις 8.30πμ στην πλατεία Μαβίλη.

Είναι ένα πρόγραμμα που έχει αποφασιστεί από την ΠΟΕ-ΔΗΝ και έρχεται να δώσει συνέχεια στους αγώνες των υγειονομικών ενάντια στην εγκληματική κυβερνητική πολιτική της διάλυσης της Δημόσιας Υγείας και του ξεπουλήματός της

στους ιδιώτες. Μια πολιτική που κλιμακώνεται μετά την ψήφιση του νέου νόμου για το ΕΣΥ τον Δεκέμβρη, με απολύσεις και παράδοση ολόκληρων υπηρεσιών στα χέρια εργολάβων, με σχέδια για συγχωνεύσεις και υποβάθμιση Νοσοκομείων σε Κέντρα Υγείας, με περισσότερες συμπράξεις με τον ιδιωτικό τομέα. Αυτό δείχνουν οι εκατοντάδες απολύσεις συμβασιούχων που ανακοινώνονται τις τελευταίες μέρες, από τον Άγιο Σάββα μέχρι τα νοσοκομεία Αλεξανδρούπολης και Κομοτηνής, για να δοθούν οι υπηρεσίες καθαριότητας, σίτισης και φύλαξης σε εργολαβικές εταιρίες.

Απέναντι στην επίθεση, ξεδιπλώνεται η αντίσταση. Οι εικόνες

από την **Ιεράπετρα**, τον **Άγιο Σάββα**, το **Έλενα Βενιζέλου** και το **Γεννηματάς** που παρουσιάζουμε σε αυτό το δισέλιδο, δείχνουν το κλίμα που επικρατεί παντού.

Με αφίσα, προκήρυξη και περιοδείες στους χώρους, μπαίνοντας μπροστά για γενικές συνελεύσεις και επιτροπές αγώνα, οι αγωνιστές/στρίες του Συντονιστικού Νοσοκομείων οργανώνουν την επιτυχία του απεργιακού τριημέρου. Καλώντας ταυτόχρονα την ΟΕΝΓΕ να το μετατρέψει σε πανυγειονομικό και την ΑΔΕΔΥ να κηρύξει πανδημοσιούπαλληλική απεργία στις 22 Φλεβάρη για να συντονίσει όλα τα κομμάτια που αγωνίζονται, από τους εκπαιδευτικούς μέχρι τα υπουργεία.

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Έξω οι εργολάβοι

Με δίωρη στάση εργασίας 9πμ-11πμ και συγκέντρωση στην πύλη απάντησε την Πέμπτη 2 Φλεβάρη ο Σύλλογος Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα στην απόφαση της Διοίκησης του νοσοκομείου να προχωρήσει τις διαδικασίες για την απόλυση των εργαζόμενων στη φύλαξη και την παράδοση της υπηρεσίας σε ιδιωτική εταιρεία. Στην κινητοποίηση συμμετείχαν δεκάδες εργαζόμενοι/ες όλων των ειδικοτήτων που συμπαραστέκονται στους συναδέλφους τους και δηλώνουν ότι θα συνεχίσουν τον αγώνα για την ανατροπή της επίθεσης.

«Αντιδράμε μαζί με το Σωματείο μας με κινητοποιήσεις. Αρχικά κάνουμε σήμερα μια δίωρη στάση εργασίας και θα το πάμε μέχρι τέλος», μας είπε η **Δώρα Τσαϊκού**, εργαζόμενη στη φύλαξη. «Ο εργολάβος σημαίνει μικρότερες αποδοχές, επισφάλεια, απολύσεις σε βάθος χρόνου γιατί θα μας κρατήσουν μέχρι να εκπαιδεύσουμε τους καινούργιους και μετά θα μας διώξουν, και φυσικά δεν είναι τόσο αξιόπιστος. Επικαλούνται το κόστος, δήθεν ότι είναι πιο φτηνοί οι εργολάβοι, αλλά αυτό έχει αποδειχτεί ότι είναι ψέμα. Το κάνουν για τους ευνόητους λόγους, γιατί θέλουν τους ιδιώτες. Από μας ουσιαστικά ξεκινούν την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ. Ξαναβάζουν αρχικά τους εργολάβους και μετά θα επεκταθούν και σε άλλα τμήματα και ειδικότητες. Θα συνεχίσουμε και νομικά και με αγώνες».

Ενημέρωση στους ασθενείς

Σε όλη τη διάρκεια της συγκέντρωσης γίνονταν ανακοινώσεις ενημέρωσης προς τους ασθενείς από μέλη του Συλλόγου. «Καταγγέλλουμε τη Διοίκηση που προχτές ψήφισε την παράδοση των υπηρεσιών του νοσοκομείου σε εργολαβική εταιρία», είπε η πρόεδρος του Συλλόγου, **Κατερίνα Πατρικίου**. «Είναι πρόκληση την ώρα που το νοσοκομείο στενάζει από ελλείψεις σε προσωπικό να χαρίζονται χιλιάδες ευρώ σε ιδιωτική εταιρία. Ο υπουργός Υγείας χτες στα κανάλια έλεγε ότι δεν θα δοθεί καμιά υπηρεσία σε ιδιωτική εταιρία αν αποδειχτεί ότι είναι πιο ακριβή. Έλεγε ψέματα. Έχουμε αποδείξει με αριθμούς ότι η εργολαβική εταιρία κοστίζει στο νοσοκομείο μας από 70 έως 100 χιλιάδες ευρώ παραπάνω το χρόνο. Παρόλα αυτά το

προχωρούν. Απαιτούμε από τη Διοίκηση να πάρει πίσω αυτή την προκλητική απόφαση.

Το σωματείο μας εδώ και χρόνια πρωτοστάτησε για να φύγουν οι εργολάβοι και να αποκτήσουμε τις απευθείας συμβάσεις με το νοσοκομείο. Οι συνάδελφοι της καθαριότητας, της σίτισης και της φύλαξης που απολύονται τώρα, δουλεύουν στο νοσοκομείο μας πάρα πολλά χρόνια. Έχουν στηρίξει τη λειτουργία του σε όλες τις συνθήκες. Με χιόνια, με βροχές, με καύσωνες, με κόβιντ, με προβλήματα κάθε είδους, ήταν πάντα εδώ. Είναι απαραίτητο γρανάτζι για τη δουλειά όλων μας. Η φύλαξη είναι αυτή που θα ανοίξει την πόρτα για να μπουν μέσα οι ασθενείς, για να καθοδηγήσει τον κόσμο που θα πάει. Είναι απαραίτητη αυτή η εμπειρία να μείνει στο νοσοκομείο μας. Έξω τώρα οι εργολάβοι από τα νοσοκομεία. Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις. Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων χωρίς προϋποθέσεις».

Δuo μέρες μετά, το Σάββατο 4 Φλεβάρη, ο Πλεύρης πήγε στο νοσοκομείο με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα κατά του Καρκίνου. Ήταν μια επίσκεψη που έγινε ξαφνικά, χωρίς καμιά επίσημη ανακοίνωση, για μια φωτογραφία στο προαύλιο. Τόσο πολύ φοβάται τις αντιδράσεις των εργαζόμενων. «Οι καρκινοπαθείς χρειάζονται δυνατό νοσοκομείο, με προσωπικό μόνιμο, εκπαιδευμένο και αποτελεσματικό!», έγραψε ο Σύλλογος Εργαζόμενων μετά την επίσκεψη. «Εσείς απολύετε εργαζομένους, ιδιωτικοποιείτε την λειτουργία του νοσοκομείου, συρρικνώνετε την δωρεάν λειτουργία και επεκτείνετε τα απογευματινά επί πληρωμή ραντεβού εις βάρος των φτωχών ασθενών! Κι έχετε το θράσος να φέρνετε τον Πλεύρη και την Γκάγκα εν κρυπτώ. Σάββατο πρωί με το νοσοκομείο κλειστό για γιορτούλα, φιεστες και καφεδάκι! Αλήθεια, καλημέρα στους φύλακες που απολύετε είπατε;».

Σαν επόμενο βήμα, ο Σύλλογος καλεί **γενική συνέλευση** όλου του προσωπικού την Πέμπτη 9 Φλεβάρη στο Αμφιθέατρο του νοσοκομείου. Ενώ σαν ενδιάμεσο σταθμό πριν την απεργία στις 22 Φλεβάρη, έχει προτείνει μαζί με άλλα Σωματεία στην ΠΟΕΔΗΝ, **παράσταση διαμαρτυρίας** στο Υπουργείο Υγείας την Παρασκευή 10 Φλεβάρη ενάντια στις απολύσεις.

ΣΥΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΓΝΑ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Συντονισμός για κλιμάκωση

Σωματεία, συνδικαλιστές/στρίες, εργαζόμενοι/ες από δεκατρία νοσοκομεία της Αθήνας συμμετείχαν την Παρασκευή 3 Φλεβάρη το απόγευμα στην ανοιχτή σύσκεψη που κάλεσε η γενική συνέλευση των γιατρών του ΓΝΑ Γεννηματάς. Στόχος της σύσκεψης, ήταν ο συντονισμός και η κλιμάκωση του αγώνα ενάντια στην κατεδάφιση και ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ.

Οι γιατροί του Γεννηματάς πήραν αυτή την πρωτοβουλία, μετά από μια βδομάδα καθημερινών στάσεων εργασίας ενάντια στις τραγικές ελλείψεις προσωπικού που έχουν οδηγήσει ιδιαίτερα τις παθολογικές κλινικές στην κατάρρευση. «Τα προβλήματα με την αδυναμία να εξυπηρετήσουμε τον κόσμο που έρχεται στα ΤΕΠ, με την υπερεφημέρευση/υπερεργασία, με τα ράντζα κλπ, αφορούν όλα τα νοσοκομεία», είπε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός στο **Γεννηματάς**, ανοίγοντας τη συζήτηση. «Είμαστε όλοι/ες αντιμέτωποι με την προσπάθεια της κυβέρνησης να ιδιωτικοποιήσει το ΕΣΥ και όλοι/ες μαζί έχουμε να δώσουμε τον αγώνα για να μην περάσει. Η απεργία στις 22 Φλεβάρη χρειάζεται να έχει επιτυχία, για να έχει και συνέχεια με κινητοποιήσεις με διάρκεια. Ενημερώσεις, περιοδείες, επιτροπές αγώνα παντού για να κλιμακώσουμε».

Ακολούθησαν πολλές παρεμβάσεις που αναδείκνυαν όλες τις πλευρές της επίθεσης της κυβέρνησης αλλά και τις μεγάλες αντιδράσεις των εργαζόμενων. Το μαχητικό κλίμα από τη μαζική γενική συνέλευση στο **Έλενα Βενιζέλου** την προηγούμενη μέρα, μετέφερε ο **Κώστας Καταραχιάς**, γραμματέας του Σωματείου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο. «Ο συντονισμός μας είναι απαραίτητος γιατί, ενώ μέσα στα νοσοκομεία η διάθεση είναι αγωνιστική, κεντρικά υπάρχει πρόβλημα. Έχουμε την απεργία στις 22 Φλεβάρη και πρέπει να την οργανώσουμε όσο καλύτερα μπορούμε, αλλά χρειάζεται να ενοποιήσουμε τις αντιστάσεις και να κλιμακώσουμε τις απεργίες», είπε. Αντίστοιχες εικόνες έφεραν εργαζόμενοι/ες από τον **Άγιο Σάββα**, το **Αγία Όλγα**, το **Σωτηρία**, το **ΕΚΑΒ**, το **Δαφνί**.

«Η κυβέρνηση δεν θα πάρει πίσω την ατζέντα της χωρίς κλιμάκωση. Παρά τα εμπόδια που έχουμε βάλει σε μια σειρά επιλογές της, συνεχίζει την επίθεση», είπε η **Μαρία Χαρχαρίδου**, νοσηλεύτρια στο Γεννηματάς. «Για να ανατρέψουμε την πολιτική της, οι αντιστάσεις μας σε κάθε νοσοκομείο παίζουν ρόλο γιατί ανοίγουν το δρόμο της συνέχειας. Να αξιοποιήσουμε την απεργία στις 22 Φλεβάρη σε αυτή την κατεύθυνση».

«Είμαστε μέσα στα συνδικάτα για να πιέζουμε για αποφάσεις αγωνιστικές», είπε η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΠΟΕΔΗΝ με το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή. «Γι' αυτό βρεθήκαμε και σήμερα εδώ, για να βοηθήσουμε το από τα κάτω να ξεδιπλωθεί, να δυναμώσει, να παλέψει. Και αυτό που πρέπει να αποφασίσουμε από εδώ είναι ότι θα κάνουμε βούκινο ότι χρειάζεται απεργία με διάρκεια. Ξεκινώντας από το τριήμερο στις 20-22 Φλεβάρη, συνεχίζοντας στις 8 Μάρτη με την απεργία την Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών και κλιμακώνοντας στη συνέχεια».

«Δεν περιμένουμε να αλλάξουν οι συσχετισμοί στα σωματεία και τις ομοσπονδίες για να μαζευτούν μετά και να κάνουν το κάτι άλλο. Συμβαίνει το κάτι άλλο από τα κάτω στα νοσοκομεία, όπως το κάναμε εδώ στο Γεννηματάς παρόλο που η ηγεσία στο Σωματείο μας δεν το ήθελε και αυτή την εμπειρία θέλουμε να γενικεύσουμε με τη σύσκεψη σήμερα», είπε ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός στο νοσοκομείο.

«Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι σε τέτοια διαδικασία και οι εντυπώσεις είναι πολύ καλές. Χρειάζεται να έχουμε συνοχή και συνεργασία για να αντιμετωπίσουμε την επίθεση», είπε η **Μαρία Ζησιμιάτου**, πρόεδρος του Σωματείου στο **Έλενα Βενιζέλου**. Η σύσκεψη έκλεισε με τη δέσμευση ότι η προσπάθεια συντονισμού θα συνεχιστεί.

Οι εργαζόμενοι/ες του Γεννηματάς έχουν ξεκινήσει συλλογή υπογραφών για να γίνει γενική συνέλευση όλου του προσωπικού την Πέμπτη 9 Φλεβάρη, κόντρα στην άρνηση της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚΕ στο Σωματείο τους.

Λένα Βερδ

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΚΑ

Στηρίξτε το κοινό ψηφοδέλτιο ΑΤΕ-ΜΑΧΗ

Ολοκληρώθηκε το Σαββατοκύριακο 4-5/2 η πρώτη φάση του Συνεδρίου του Εργατικού Κέντρου Αθήνας με τις τοποθετήσεις από τις παρατάξεις και τα ψηφίσματα. Συνεχίζεται με τις εκλογές για την ανάδειξη του νέου ΔΣ του ΕΚΑ, της Ελεγκτικής Επιτροπής και των Αντιπροσώπων για την ΓΣΕΕ στις 11-12/2 στα γραφεία του ΕΚΑ.

Οι παρατάξεις της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ, του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και του ΚΚΕ, αποδέχτηκαν τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες του νόμου Χατζηδάκη νομιμοποιώντας τους συνέδρους από συνδικάτα που τις εφάρμοσαν, ενώ αντίθετα επέβαλαν σε όσα είχαν κάνει εκλογές με απλή αναλογική να αλλάξουν τους αντιπροσώπους τους με βάση την ενισχυμένη αναλογική του νόμου 1264. Με ευθύνη της **ΔΑΚΕ**, που κατεβαίνει διασπασμένη με τρία ψηφοδέλτια, και της **ΠΑΣΚΕ**, από όλη τη διαδικασία τις δύο ημέρες απουσίαζαν πανω από τους μισούς στο σύνολο σύνεδροι.

Οι παρατάξεις της αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής Αριστεράς, **Αγωνιστική Ταξική Ενότητα** (ΑΤΕ) και **Μάχη**, με συζήτηση που είχε ανοίξει πριν το συνέδριο, αποφάσισαν κοινό εκλογικό κατέβασμα στο ΕΚΑ. Αυτό είναι μια αφετηρία ενός κοινού μετώπου και για τη συνέχεια, ώστε να αναπτυχθεί κοινή δράση και συντονισμός στην παρέμβαση στο εργατικό κίνημα την επόμενη περίοδο. Από κοινού κατέβασαν το ψήφισμα για απεργία στις 8 Μάρτη, αλλά τελικά πέρασε το αντίστοιχο ψήφισμα της **ΔΑΣ** (ΚΚΕ) για στάση εργασίας την ίδια μέρα - πρώτη φορά που το ΚΚΕ προτείνει ακόμα και στάση εργασίας για τις 8 Μάρτη.

Ομόφωνα ψηφίστηκε η συμμετοχή στο αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη, ενώ οι προσφύγισες που πήραν τον λόγο στο συνέδριο για να καλέσουν σε αυτήν την κινητοποίηση καταχειροκροτήθηκαν από όλους. Στο συνέδριο τον λόγο πήρε και μέλος του **Συλλόγου Σπουδαστών Θεάτρου, Χορού και Κιν/φου**, ενώ ομόφωνα πέρασε το ψήφισμα της **Ανatreπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών**, που συμμετέχει στην ΑΤΕ, για τη στήριξη της νέας κατάληψης των σπουδαστών στο κτίριο Τσίλλερ του Εθνικού.

Ο **Μιχάλης Θεοδωράκης** από το Συνδικάτο Επισιτισμού-Τουρισμού ν. Αττικής και σύνεδρος με την ΑΤΕ τόνισε: «Σε παγκόσμιο επίπεδο συνεχίζεται η κρίση του καπιταλισμού, τα επιτόκια αυξάνονται, ενώ ο πληθωρισμός καλπάζει. Την

ίδια στιγμή οι πολεμικές συγκρούσεις κλιμακώνονται, οι εξοπλισμοί κοστίζουν ασύλληπτα ποσά και οι καπιταλιστές τα φορτώνουν στις πλάτες μας. Από την άλλη έχουμε μια εικόνα μιας εργατικής τάξης που παλεύει, που φτιάχνει συνδικάτα, και εξεγείρεται και απεργεί σε όλο τον πλανήτη.

Η επόμενη κυβέρνηση όποια κι αν είναι αυτή θα προσπαθήσει να περάσει επιθέσεις ενάντια στους εργάτες. Η εικόνα στην Ελλάδα είναι πλούσια με παραδείγματα αντίστασης. Από την efood και την COSCO μέχρι την πανεργατική στις 9/11. Οι εργάτες της Τέχνης βγαίνουν μπροστά, το ίδιο και οι ναυτεργάτες, οι εκπαιδευτικοί, οι υγειονομικοί. Γι' αυτό δεν θέλουμε ένα απολογιστικό συνέδριο, αλλά συνέδριο οργάνωσης της δράσης. Το ΕΚΑ πρέπει να βγάλει απεργία στις 22/2 για να ενωθούμε με τους υγειονομικούς, για αυξήσεις στους μισθούς, για συλλογικές συμβάσεις.

Πολιτικές μάχες

Έχουμε να δώσουμε και πολιτικές μάχες. Οι γυναίκες φορτώθηκαν τα βάρη της πανδημίας και της κρίσης και θέλουμε να παλέψουμε ενάντια στην καταπίεση και τον σεξισμό, γι' αυτό το ΕΚΑ πρέπει από τώρα να βγάλει ότι η 8 Μάρτη είναι απεργία. Ταυτόχρονα να συμμετέχει στις 18 Μάρτη, διεθνή μέρα ενάντια στον ρατσισμό και τον σεξισμό, για να παλέψουμε ενάντια σε μια κυβέρνηση που πνίγει πρόσφυγες. Προέρχομαι από ένα συνδικάτο με πολλούς μεταναστες που δουλεύουν με επισφαλείς σχέσεις εργασίας. Παλεύουμε επίσης για τη δημοκρατία μέσα στα σωματεία. Δεν είναι δυνατόν να νομιμοποιούμε τις ηλεκτρονικές εκλογές του Χατζηδάκη και τον κατάπτυστο νόμο 1264 και να αποκλείουμε συνέδρους που έκαναν εκλογές με απλή αναλογική, που θα έπρεπε να ισχύει σε όλα τα σωματεία.

Ο **Βασίλης Στύλος**, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων efood, που συμμετέχει στο ενωτικό ψηφοδέλτιο ΑΤΕ-Μάχη ανέφερε στην ομιλία του: «Τον Σεπτέμβρη του 2021

με τη βοήθεια του Συνδικάτου Επισιτισμού και της ΣΒΕΟΔ οι εργαζόμενοι της efood κάναμε τη μεγάλη κινητοποίηση με την καθολική συμμετοχή στην απεργία. Να σημειωθεί ότι ο δικός μας ο αγώνας έγινε 3 μήνες μετά την ψήφιση του νόμου Χατζηδάκη και τον κουρελιάσαμε στην πράξη. Κανείς δεν διανοήθηκε να θέσει την απεργία εκτός νόμου, ενώ ο ίδιος ο Χατζηδάκης σύρθηκε να κάνει δηλώσεις εναντίον της εταιρίας efood.

Τα συνδικαλιστικά μας επίδικα είναι αδυσώπητα. Να κηδεύεις τον συνάδελφο γιατί είχε ένα κράνος που δεν τον προστάτευε, ενώ το σωματείο φώναζε για Μέσα Ατομικής Προστασίας. Να δουλεύεις 8 ώρες στο κρύο. Να δουλεύεις κάτω από αξιολογήσεις που θα σε στείλουν στην απόλυση ή στον θάνατο. Παλεύουμε ενάντια στην εργασία με μπλοκάκι και είμαστε υπέρμαχοι της μισθωτής εργασίας. Βγαίνουν και εργολαβίες σε αυτές τις δουλειές και πιο πολύ την πληρώνουν οι συνάδελφοί μας οικονομικοί μετανάστες, που έχουν τη δαμόκλειο σπάθη των νομιμοποιητικών εγγράφων. Ζητάμε Συλλογικές Συμβάσεις με μόνιμες αυξήσεις στους μισθούς μας και μείωση ωραρίου. Θέλουμε εμείς να διαπραγματευόμαστε την αξία μας απέναντι στον εργοδότη. Η δήθεν “ελεύθερη οικονομία” είναι για κάποιους ελεύθερη, για άλλους είναι φυλακισμένη.

Θέλουμε ένα Εργατικό Κέντρο το οποίο θα ενισχύσει τους κλάδους της επισφαλούς εργασίας. Υπάρχει ανάγκη συντονισμού του ΕΚΑ με πρωτοβάθμια σωματεία, εκεί που κορυφώνεται η εργοδοτική αυθαιρεσία. Ραντεβού στον δρόμο».

«Οι εργαζόμενοι στον κλάδο μας εργάζονται με επισφαλείς συνθήκες», τόνισε η **Ολύβια Τζιουβάρα**, από το Πανελλαδικό Σωματείο Εργαζομένων στην Έρευνα και την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και την ΑΤΕ. «Απλήρωτη και ανασφάλιστη εργασία, μπλοκάκια, ολιγόμηνες και κυλιόμενες συμβάσεις εργασίας, χωρίς δικαιώματα ακόμα και σε επικίνδυνες συνθήκες με χημικά και ραδιενέργεια, χωρίς προστασία της εγκυμοσύνης και της γονεϊκότητας, χωρίς αργίες και ωράριο. Η ΕΕ και η κυβέρνηση καθορίζουν εν πολλοίς τον μισθό, τη διάρκεια και τον τρόπο που δουλεύουμε. Η ίδια εικόνα είναι και σε άλλους κλάδους. Υπάρχουν νέες μορφές σχέσεων εργασίας που πολλά σωματεία δεν αναγνωρίζουν και αφήνουν εκτός μεγάλο κομμάτι της εργατικής τάξης. Εμείς έχουμε ξεκινήσει την προσπάθεια σύναψης Συλλογικής Σύμβασης.

Από τον Μάη του 2021 που ιδρύσαμε το σωματείο, καταφέραμε να οργανώσουμε την παρουσία μας στον δρόμο με πανελλαδική μέρα δράσης τον περασμένο Μάρτη και κλαδική απεργία στις 17 Μαΐου. Όμως σε αυτή την απεργία η πλειοψηφία του απερχόμενου ΔΣ του ΕΚΑ δεν έβγαλε συμπάρασταση και καταψήφισε το ψήφισμά μας».

M.N.



7/2, Συγκέντρωση στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.
Φωτό: Εργαζόμενοι ΒΧΜ

ΜΟΥΣΕΙΑ

“Στο δρόμο – βρέξει, χιονίσει”

Με επαναλαμβανόμενες στάσεις εργασίας από τις 12μ μέχρι τη λήξη του ωραρίου και συγκεντρώσεις έξω από τα Μουσεία απαντούν οι εργαζόμενοι του Υπουργείου Πολιτισμού στο σχέδιο νόμου της κυβέρνησης που προωθεί την ιδιωτικοποίηση των πέντε μεγαλύτερων Μουσείων της χώρας. Η απόφαση για τις κινητοποιήσεις βγήκε μέσα από τον συντονισμό των σωματείων του ΥΠΠΟ (Ενιαίος Σύλλογος Υπαλλήλων ΥΠΠΟ Αττικής, Στερεάς και Νήσων, Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων – ΣΕΑ, Πανελλήνια Ένωση Συντηρητών Αρχαιοτήτων – ΠΕΣΑ, Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων Πτυχιούχων Ανώτατης Τεχνολογικής Εκπαίδευσης Υπουργείου Πολιτισμού).

Στις 6/2 πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση των εργαζομένων του Βυζαντινού και Χριστιανικού Μουσείου, παρά την αναστολή της από τα σωματεία λόγω κακοκαιρίας, ενώ την επόμενη μέρα πραγματοποιήθηκε απεργιακή συγκέντρωση στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. Την Τετάρτη 8/2 καλούν συγκέντρωση 12.30μμ στο ΥΠΠΟ (Μπουμπουλίνας) μαζί με το κίνημα των καλλιτεχνών και την Πέμπτη 9/2 στις 12.30μμ στον αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης.

Καλούν σε απεργιακή κλιμάκωση

Οι εργαζόμενοι του **Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης** στο Υπουργείο Πολιτισμού καλούν τους εργαζομένους και τα σωματεία του ΥΠΠΟ σε απεργιακή κλιμάκωση με 48ωρη προειδοποιητική απεργία με προοπτική διαρκείας, πριν προλάβουν να καταθέσουν το νομοσχέδιο στη Βουλή για ψήφιση.

«Την Παρασκευή 3/2 στην πολύ μαζική συνέλευση των εργαζομένων του Βυζαντινού Μουσείου συζητήθηκε το θέμα του νομοσχεδίου και ομόφωνα υπερψηφίστηκε η πρότασή μας για κλιμάκωση των κινητοποιήσεων με 48ωρη απεργία και συνέχεια με δεύτερη 48ωρη αν δεν κάνουν πίσω. Μίλησαν συνάδελφοι που δεν το χουν κάνει ποτέ σε συνέλευση. Η οργή και η αγανάκτηση θυμίζει αυτή που υπάρχει και στους καλλιτέχνες», δήλωσε στην ΕΑ ο **Θωμάς Κατσαρός**, εργαζόμενος στο Βυζαντινό Μουσείο.

«Κάναμε την κινητοποίηση και στις 6/2 και βγήκαμε στον δρόμο βρέξει-χιονίσει. Αυτό το νομοσχέδιο, που δεν έχει καμία οικονομοτεχνική μελέτη, είναι μία επιβάρυνση του δημόσιου προϋπολογισμού με επιπλέον εκατομμύρια ευρώ που η κυβέρνηση αποκρύπτει γιατί θέλει να τα δώσει σε ιδιώτες. Είναι υπέρ της απαραιτήτης αντίληψης ενός μουσείου εκθετηρίου και όχι κέντρου έρευνας, μελέτης και επιστημονικής σπουδής».



5/2 Παρέμβαση ΚΕΕΡΦΑ και προσφυγισσών στο συνέδριο του ΕΚΑ.

Απεργίες στα πλοία και στα σχολεία

Σε 24ωρη απεργία προχωρούν οι εκπαιδευτικοί στις 15 Φλεβάρη ανηδρώνοντας στα σχέδια της Κεραμέως και της κυβέρνησης να προχωρήσουν στην εφαρμογή της αξιολόγησης και την επαναφορά των επιθεωρητών μέσα στις τάξεις. Οι συνελεύσεις των εκπαιδευτικών σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση έχουν παντού πρωτοφανή μαζικότητα, αποφασιστικότητα για απεργιακή κλιμάκωση και αναβαθμισμένη συζήτηση. Η ΟΛΜΕ καλεί σε συνέλευση προέδρων των ΕΛΜΕ στις 11/2, ενώ η ΔΟΕ στις 13/2.

Η Κεραμέως παίζει το τελευταίο της χαρτί για να προλάβει πριν τις εκλογές να δείξει ότι κατάφερε να περάσει, ακόμα και κουτσά στραβά, την αξιολόγηση που εδώ και χρόνια η αντίσταση των εκπαιδευτικών έχει σταματήσει ξανά και ξανά. Ρισκάρει όμως να ξεσηκώσει απεργιακό πανεκπαιδευτικό κίνημα και να καταγράψει ακόμα ένα φιάσκο στο ενεργητικό της.

«Στη συνέλευσή μας συμμετείχαν κοντά στα 100 άτομα», μας μεταφέρει ο **Σεραφείμ Ρίζος**, μέλος ΔΣ ΣΕ-ΠΕ Χανίων και μέλος του δικτύου «η Τάξη μας» που συμμετέχει στις Παρεμβάσεις. «Υπήρχαν συνάδελφοι που έλεγαν ότι δεν μας φτάνει μόνο μία 24ωρη απεργία. Όταν στο ΣΕΗ ανοίγει τόσο έντονα το ζήτημα της απεργίας διαρκείας, χρειάζεται κι εμείς να πάμε προς τα εκεί. Χρειάζεται να παλέψουμε αυτή την προοπτική από αυτόν τον γύρο συνελεύσεων και να εξασφαλίσουμε ότι θα απεργήσουμε μαζί με τα νοσοκομεία και στις 22/2. Επίσης, να βγουν σε κάθε συνέλευση απεργιακές επιτροπές με συναδέλφους που θα μπουν μπροστά για να οργανώσουν ότι το σχολείο τους θα κλείσει στην 24ωρη απεργία στις 15/2.

Αυτή τη στιγμή το υπουργείο δίνει δήθεν εθελοντικό χαρακτήρα στην αξιολόγηση. Λέει στους νεοδιοριστούς ότι αν θες να μονιμοποιηθείς, πρέπει να καλέσεις τον αξιολογητή σου. Ψάχνουν τον αδύναμο κρίκο σε έναν κόσμο που έχει βασανιστεί δέκα και δεκαπέντε χρόνια. Δεν μπορούμε να πολεμήσουμε αυτή τη μεθόδευση με ατομική απεύθυνση, όπως με υπογραφές νεοδιοριστών. Χρειάζεται να θυμίσουμε την εμπειρία του 1998 με τον Αρσένη να προσπαθεί να κάνει το ίδιο κόλπο με την κατάργηση της επετηρίδας, όποιος ήθελε να διοριστεί έπρεπε να περάσει «εθελοντικά» από διαγωνισμό ΑΣΕΠ. Η αντιμετώπιση ήταν απεργία και απεργιακές φρουρές έξω από τα εξεταστικά κέντρα. Και ο διαγωνισμός



“Να κλιμακώσουμε όπως οι καλλιτέχνες”

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

έγινε με ΜΑΤ και δακρυγόνα και εν τέλει ακυρώθηκε. Το 2002 αναγκάστηκε ο Ευθυμίου να διορίσει όλους τους αναπληρωτές και από το 2003 μέχρι το 2010 οι συνάδελφοι διορίζονταν με την ορκομωσία τους».

Συμμετοχή

Οι εκπαιδευτικοί του δικτύου «η Τάξη μας» διακινούν προκήρυξη στα σχολεία για να οργανώσουν τη μεγαλύτερη συμμετοχή στις συνελεύσεις και την απεργία στις 15/2, η οποία επισημαίνει: «Τα σχολεία δεν θα γυρίσουν πίσω στα χρόνια του αυταρχισμού και του συντηρητισμού! Όχι απλά δεν θα επιτρέψουμε να επιβάλλουν εκβιαστικά στους/τις νεοδιοριστούς/ες συναδέλφους/ισσες την «ομηρία» της αξιολόγησης με προκλητικές υποσχέσεις για μονιμοποίηση και μισθολογικά bonus(!), αλλά θα δώσουμε τη μάχη για να μπλοκάρουμε ολοκληρωτικά τη διάλυση του δημόσιου και ελεύθερου σχολείου (αξιολόγηση σχολικής μονάδας, μέντορες – συντονιστές, ατομική αξιολόγηση, PISA) και για να επιβάλλουμε τα αιτήματα του κλάδου για μαζικούς διορισμούς, μονιμοποιήσεις όλων των αναπληρωτ(ρι)ών και αυξήσεις στους μισθούς μας!

Είναι μια μάχη που μας αφορά όλους και όλες. Η μαζικότητα των συνελεύσεων που ήδη έχουν ξεκινήσει είναι πρωτοφανής, αποδεικνύοντας στην πράξη ότι η οργή των εκπαιδευτικών είναι αυτή που ανάγκαζε την ηγεσία της ΔΟΕ να προχωρήσει στην κήρυξη της απεργίας και να βάλει την πίεση και στην ΟΛΜΕ για συντονισμό. Η επιτυχία της 24ωρης απεργίας μπορεί να ανοίξει τον δρόμο για απεργιακή σύγκρουση διαρκείας. Ως κλάδος έχουμε

σαν εμπειρία ότι με αγώνες και απεργίες διαρκείας μπορούμε να νικήσουμε.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα περίμενε ότι μέσα στην προεκλογική περίοδο το εργατικό κίνημα θα πήγαινε πίσω από τους αγώνες και τις διεκδικήσεις του. Είναι βαθιά γελασμένη γιατί η πραγματικότητα είναι ότι βρίσκεται αντιμετώπιση με ένα οργισμένο κίνημα εργατ(ρι)ών και νεολαίας ενάντια στην πολιτική της που θέλει να τσακίσει τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις μας. Είναι πολιορκημένη από ένα τεράστιο κίνημα απεργιών κόντρα στις επιθέσεις της».

• Την Τετάρτη 8/2 στη 1.30μμ, οι Σύλλογοι Εκπ/κών Π.Ε. της Β' Αθήνας -Αμαρουσίου, «Γ. Σεφέρης» και «Περικλής» καλούν σε παράσταση διαμαρτυρίας στη Διεύθυνση Π.Ε. Β' Αθήνας αντιδρώντας στην εφαρμογή της ατομικής αξιολόγησης των εκπαιδευτικών.

Συνελεύσεις

Α'βάθμιας
ΣΕΠΕ Γλυφάδα-3Β, Πέμπτη 9/2, 7μμ, 3ο Δημοτικό Γλυφάδας
ΣΕΠΕ Θουκυδίδης, Πέμπτη 9/2, 7μμ, 6ο Δημοτικό Αργυρούπολης
ΣΕΠΕ Ξάνθης, Πέμπτη 9/2, 6μμ, 3ο Δημοτικό Ξάνθης

Β'βάθμιας
ΕΛΜΕ Χανίων, Τετάρτη 8/2, 7μμ, 1ο ΕΠΑΛ Χανίων
Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, Τετάρτη 8/2, 2μμ, Θράκης 30
Α' ΕΛΜΕ Αθήνας, Τετάρτη 8/2, 1.30μμ 8ο Νικοπόλεως
ΕΛΜΕ Πειραιά, Πέμπτη 9/2, 2μμ, Συγκρότημα Τζαβέλα
Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, Πέμπτη 9/2, Γκράβα
ΕΛΜΕ Εύβοιας, εκλογοαπολογιστική 20/2, 7μμ, 1ο Γυμνάσιο Χαλκίδας.
Εκλογές για ΔΣ 21/2

ΝΑΥΤΙΚΟΙ

Σε 48ωρη πανελλαδική απεργία προχωρούν οι ναυτεργάτες στις 8 και 9 Φεβρουαρίου με απεργιακή συγκέντρωση την Τετάρτη 8/2 στις 11πμ στο λιμάνι απέναντι από τον σταθμό του ΗΣΑΠ στον Πειραιά. Μπαίνουν για ακόμα μια φορά στον χορό των απεργιακών κινητοποιήσεων διεκδικώντας Συλλογικές Συμβάσεις με ουσιαστικές αυξήσεις, για εργασιακά δικαιώματα στη δουλειά, ενάντια στην ανασφάλιστη εργασία και την έλλειψη μέτρων ασφάλειας και προστασίας σε συνθήκες υπερεντατικοποίησης. Ταυτόχρονα, παλεύουν ενάντια στο νομοσχέδιο της κυβέρνησης για νέο Κώδικα Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου (ΚΙΝΔ), κομμένο και ραμμένο στα μέτρα των εφοπλιστών.

«Από την περίοδο της πανδημίας, οι ναυτεργάτες δέχτηκαν ένα μεγάλο πλήγμα, ενώ οι εφοπλιστές έβγαλαν τα μεγαλύτερα κέρδη», δηλώνει στην ΕΑ ο **Αποστόλης Μπανάσιος**, ταμίας του ΔΣ της ΠΕΝΕΝ. «Όποιος αρρωσταίνει και είναι εκτός δουλειάς για μέρες, δεν αντικαθίσταται. Δουλεύουμε για πολύ λίγα λεφτά, ενώ με την τελευταία σύμβαση έχει ανοίξει και το ζήτημα του ρεπό, που πλέον το λένε διανυκτέρευση και δίνει τη δυνατότητα ο καθένας να το ερμηνεύει όπως θέλει. Για παράδειγμα, αν το πλοίο κάνει διανυκτέρευση σε ένα νησί, ο ναυτεργάτης που είναι Αθηναίος δεν πάει στο σπίτι του. Η ηγεσία της ΠΝΟ πρέπει επιτέλους να χτυπήσει το χέρι της στο τραπέζι και να αλλάξει τη Σύμβαση. 24 ώρες το καλοκαίρι και 48 ώρες το χειμώνα που έχουμε ρεπό, να μην είμαστε αναγκασμένοι να ακούμε συνέχεια τις μηχανές του πλοίου. Επίσης, αλλάζουν τον ΚΙΝΔ εις βάρος των Ναυτικών, βάζοντάς μας πολλές παγίδες και τα σωματεία αντιδρούν.

Οι αυξήσεις στους μισθούς είναι από τα κεντρικά ζητήματα της απεργίας μας. Όταν ο πληθωρισμός τρέχει με 12% και οι αυξήσεις μας για την τριετία 2020-2022 είναι 3%, σημαίνει μείωση των εισοδημάτων μας. Άρα οι αυξήσεις πρέπει να είναι τουλάχιστον στο ύψος του πληθωρισμού. Υπάρχει αγωνιστικότητα από τους Ναυτεργάτες για να αντιμετωπίσουν την πρόθεση των εφοπλιστών να μην κάτσουν στο τραπέζι για να διαπραγματευτούν. Την απεργία μας στηρίζει το Εργατικό Κέντρο Πειραιά, αλλά και άλλα εργατικά σωματεία και ομοσπονδίες».

Για «θανάσιμο πλήγμα στις ΣΣΕ και στα εργασιακά δικαιώματα των Ναυτεργατών» κάνει λόγο η ΠΕ-

ΝΕΝ σχετικά με τον νέο ΚΙΝΔ, ο οποίος εξυπηρετεί «τη στρατηγική κυβέρνησης- εφοπλιστών για την ανταγωνιστικότητα και κερδοφορία των Ναυτιλιακών επιχειρήσεων». Μέσα από τις αλλαγές που φέρει το νομοσχέδιο, η Σύμβαση Ναυτολόγησης, τα δικαιώματα των Ναυτεργατών και οι όροι εργασίας θα ρυθμίζονται πλέον σύμφωνα με τη Διεθνή Ναυτική Σύμβαση (MLC 2006), με τον κίνδυνο αυτά να εφαρμοστούν σε όλες τις κατηγορίες των πλοίων. Η ΜLC προβλέπει 72 ώρες δουλειά τη βδομάδα, μισό μισθό στα ποντοπόρα σε σχέση με την κλαδική σύμβαση και άδειες 2,5 μέρες τον μήνα αντί για 8.

Μπίζνες

Λύνει τα χέρια των ελλήνων εφοπλιστών, οι οποίοι πλέον δεν θα χρειάζεται να διαπραγματευτούν και να υπογράψουν κλαδική συλλογική σύμβαση. Μόνο την τελευταία πενταετία η αξία του ελληνόκτητου στόλου αυξήθηκε κατά 92%, φτάνοντας κοντά στα 159 δισ. δολάρια. Οι μπίζνες των ελλήνων εφοπλιστών είναι ιερότερες και από τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς, στους οποίους συμμετέχει ένθερμα η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Όπως διαβάζουμε στο reportersunited.gr «Η κυριαρχία των Ελλήνων εφοπλιστών στις εξαγωγές ρωσικών καυσίμων μετά τις κυρώσεις προκύπτει από το γεγονός ότι στις 10 ευρωπαϊκές εταιρείες με τις μεγαλύτερες μεταφορές από τα ρωσικά λιμάνια, οι 8 είναι ελληνικές». Μετά την εισβολή στην Ουκρανία ο ελληνικός στόλος μετέφερε 135,8 τόνους ρώσικα καύσιμα και βγαίνει πρωταθλητής σε παγκόσμιο επίπεδο με την αμέσως επόμενη χώρα, την Κίνα, να μεταφέρει μόλις 53,8 τόνους.

Χωρίς τους ναυτεργάτες όμως κανένας στόλος δεν μπορεί να κινηθεί. Με τις απεργίες τους έχουν τη δύναμη να πάρουν κάτω από τον έλεγχό τους τα πλοία των εφοπλιστών για να καθορίσουν και τα εργασιακά τους δικαιώματα, αλλά και ότι όλος αυτός ο στόλος θα λειτουργεί προς όφελος της κοινωνίας και όχι προς την καταστροφή της. Γι' αυτό η 48ωρη απεργία των ναυτεργατών θα πρέπει να νικήσει και να έχει τη στήριξη όλης της εργατικής τάξης του Πειραιά και όχι μόνο. Η κήρυξη μιας παμπειραιϊκής απεργίας από το Εργατικό Κέντρο Πειραιά σε στήριξη στους ναυτεργάτες θα είναι καθοριστική προς αυτή την κατεύθυνση.

“Οργανώνουμε για να νικήσουμε”

Ιστορικά η 8 Μάρτη είναι ημέρα αγώνα. Δεν πρέπει να το ξεχνάμε ποτέ, πρέπει να το τονίζουμε. Είναι ημέρα αγώνα, όχι κάποιου είδους γιορτή όπως προβάλλεται από τα πάνω.

Όπως ακριβώς είναι γελοίο να μιλάνε την Παγκόσμια Ημέρα κατά του Καρκίνου για την πρόληψη, αυτοί που για τρία χρόνια με τον κορονοϊό απομάκρυναν τους ανθρώπους από τα νοσοκομεία, γιατί δεν υπήρχαν τα εχέγγυα και οι προϋποθέσεις να έρθουν με ασφάλεια και να κάνουν προληπτικούς ελέγχους, έτσι και με την Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών. Είναι κοροϊδία να μιλάνε για βήματα ισότητας και καλύτερες συνθήκες ζωής αυτοί που θέλουν να πεθαίνουν οι άνθρωποι, να είναι ατομική ευθύνη ό,τι εμείς ονομάζουμε κοινωνικό αγαθό.

Αυτό που σκέφτομαι έντονα, έχουν-

τας παιδιά και ζώντας σε αυτή την εποχή των βιασμών και στην πολιτική και στη δικαιοσύνη, σαν γυναίκα, μάνα και εργαζόμενη, είναι ότι υπάρχει ένα τεράστιο «κεφάλαιο» προς αξιοποίηση. Ο ρόλος της γυναίκας, τόσο με ατομικές όσο και συλλογικές διαδικασίες, έχει ανέβει πολύ κι αυτό έχει δημιουργήσει πολλά φαινόμενα κοινωνικά. Οι γυναίκες στέκονται πιο καλά στη μάχη, στο να διεκδικήσουν στο χώρο εργασίας. Το νιώθουμε, το βλέπουμε να γίνεται τώρα στο νοσοκομείο μας πχ με τις εργαζόμενες στη φύλαξη ή με τις καθαρίστριες που μπαίνουν μπροστά στον αγώνα. Είναι πιο πεισματάρηδες και αποφασιστικές, ρισκάρουν πιο πολύ. Αυτά είναι σημεία των καιρών, αν τα αναλύω και τα αντιλαμβάνομαι σωστά.

Η απόφαση των γυναικών να μην αφήσουν να πάνε πίσω σε πράγμα-

τα, να μην επιτρέψουν το πισωγύρισμα, κόντρα στη συντηρητική και δεξιά πλευρά που θέλουν να τις πάνε πίσω σε ένα ρόλο πατριαρχικού μοντέλου, είναι ισχυρή. Παρόλο που για ένα νέο κορίτσι σήμερα τα πράγματα είναι δύσκολα, η δουλειά που θα βρει θα είναι με μεγάλη ανασφάλεια, ο μισθός θα είναι οριακά για να επιβιώσει, οι γυναίκες αντιστέκονται. Και είναι διακύβευμα για την αριστερά, στο πώς οι προτάσεις της θα ανοίξουν το δρόμο για να υπάρξει μια καλύτερη μέρα και προοπτική για το μέλλον.

Με αυτή την έννοια, η φετινή απεργία στις 8 Μάρτη έχει σημασία. Για να συνεχίσουν οι γυναίκες να διεκδικούν σε χώρους, συλλογικότητες και σωματεία.

Αγγελική Γεωργούλη,
γραμματέας Συλλόγου Εργαζόμενων Νοσοκομείου Άγιος Σάββας

Η συνέλευση του Συλλόγου μας την Πέμπτη 2 Φλεβάρη ήταν η μαζικότερη που έχει γίνει τα τελευταία δεκατρία χρόνια, όπως έλεγαν όλοι. Συμμετείχαν πάνω από 120 συναδέλφισσες/οι, αποφασισμένες/οι να δώσουν τη μάχη ενάντια στην Κεραμέως και όλη την κυβέρνηση.

Ως Παρεμβάσεις και Δίκτυο Εκπαιδευτικών «Η Τάξη μας» είχαμε δυνατή παρουσία. Στο κέντρο της τοποθέτησής μας ήταν η σύνδεση των μαχών. Απέναντι στις απόψεις που παρουσιάζουν μια παντοδύναμη Κεραμέως που προχωρά στην αξιολόγηση κι εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε πολλά πράγματα, δίνουμε την εικόνα της αντίστασης. Των 48ωρων απεργιών των καλλιτεχνών και των ναυτεργατών, της τριήμερης των υγειονομικών, της δικής μας 24ωρης των εκπαιδευτικών. Ενός Φλεβάρη δηλαδή αντικειμενικά καυτού, με μία στις τρεις μέρες να είναι απεργιακή. Και παρουσιάσαμε τους μεγάλους σταθμούς μπροστά, με κεντρικό την Απεργιακή 8 Μάρτη.

Η αποδοχή ήταν φοβερή. Η αντίληψη ότι η μάχη ενάντια στην γυναικεία καταπίεση είναι υπόθεση των σωματείων, απέναντι στους βιαστές και παιδεραστές φίλους της κυβέρνησης που δρουν υπό την πλήρη ανοχή της αν όχι συγκαλύψή της, ήταν γενικευμένη. Ιδιαίτερα όταν μιλάμε για τον κλάδο μας που γνωρίζουμε πολύ καλά τι σημαίνει να αφήνονται όλα στα Χαμόγελα του Παιδιού και τα Παιδικά Χωριά, χωρίς καμιά κρατική μέριμνα για γυναίκες και παιδιά, με ένα κράτος που έχει αποφασίσει ότι θα κοντράρει τις διεκδικήσεις μας που προστατεύουν από τις κακοποιήσεις και τη βία.

Έτσι η πρότασή μας για απεργία στις 8 Μάρτη ψηφίστηκε ομόφωνα. Μόνο ο πρόεδρος του Συλλόγου προσηπάθη να διακόψει την τοποθέτησή μας, με την άποψη ότι «δεν συζητάμε γι' αυτά τώρα», αλλά η απάντηση ήρθε από τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους που χειροκρότησαν. Με αυτόν αέρα και ενθουσιασμό μπορούμε να οργανώσουμε μια μεγάλη Απεργιακή 8 Μάρτη και στη Θεσσαλονίκη.

Κατερίνα Τσαλαμπάση,
8ο Δημοτικό Σχολείο Συκεών, μέλος ΣΤ' ΣΕΠΕ
Θεσσαλονίκης «Ο Αριστοτέλης»

Ο κλάδος μας έρχεται ξανά αντιμέτωπος με μια κυβερνητική επίθεση που υποβαθμίζει τα πτυχία μας και αρνείται το πάγιο αίτημα για υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας με αξιοπρεπείς μισθούς και εργασιακά δικαιώματα. Την ίδια στιγμή προσπαθεί να πισωγυρίσει όλα όσα πετύχαμε με το κίνημα #metoo στο χώρο μας, αποφυλακίζοντας τους Λιγνάδηδες και ρίχνοντας στα μαλακά τους Φιλιππίδηδες. Οι απεργίες μας τις τελευταίες μέρες είναι η δική μας απάντηση. Και η φετινή Απεργιακή 8 Μάρτη πρέπει να είναι κεντρικός σταθμός.

Η διάθεση υπάρχει. Φάνηκε στη μαζικότατη συνέλευση του ΣΕΗ την περασμένη εβδομάδα. Οι χαιρετισμοί αλληλεγγύης από τα νοσοκομεία και τα μουσεία κέρδισαν δυνατό χειροκρότημα. Και η πρόταση για απεργία στις 8 Μάρτη μαζί με όλη την εργατική τάξη και την νεολαία έγινε δεκτή με μεγάλη χαρά και ενθουσιασμό. Για τους εργάτες και τις εργάτριες της Τέχνης έχει γίνει καθαρό ότι η μάχη ενάντια στο σεξισμό δεν αφορά μόνο τη σεξουαλική κακοποίηση και τους βιασμούς. Αφορά τον τραμπουκισμό που γίνεται στις γυναίκες στο χώρο εργασίας, αφορά τη μισθολογική ανισότητα, αφορά συνολικά τις συνθήκες δουλειάς που, χωρίς ΣΣΕ, για τις γυναίκες είναι πιο δύσκολες.

Επίσης έχει γίνει καθαρό ότι τίποτα δεν μας χαρίζεται. Ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα που γεννά φτώχεια, βία και σεξιστική καταπίεση, μόνο οι απεργίες μας έχουν τη δύναμη να το σταματήσουν. Γιατί πραγματικά είναι ένα σύστημα που δεν μπορεί να διορθωθεί, πρέπει να ανατραπεί. Γι' αυτό και η στήριξη στην πρότασή μας για απεργία διαρκείας ήταν τόσο μεγάλη, μόλις είκοσι ψήφους διαφορά από αυτή για την 24ωρη απεργία. Μέσα στον ξεσηκωμό του κλάδου μας θα οργανώσουμε και μια απεργιακή 8 Μάρτη που θα μείνει αξέχαστη.

Πέρσα Κατσανούλη,
Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών

8 ΜΑΡΤΗ
για την απελευθέρωση
των γυναικών σε όλο τον πλανήτη

**Απεργούμε
και διαδηλώνουμε**

**ενάντια
στην κυβέρνηση
και το σύστημά της**

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΜΑΡΤΗ Απεργιακή
συγκέντρωση
Πλ. Κλαυθμώνος 1μμ

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ
Web: kinisi8m.blogspot.com • email: kinisi8marth@gmail.com
FB: Κίνηση για μια απεργιακή 8 Μάρτη • Επικοινωνία: 210 5247584, 6996 244515



Απεργιακή 8 Μάρτη 2021.
Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης



2/2, Απεργία Καλλιτεχνών.
Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Εμπρός για Πανεργατική 8Μ

Δυναμικά έχει ξεκινήσει η καμπάνια για την φετινή απεργία στις 8 Μάρτη, Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών, και το συλλαλητήριο στη 1μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος. Μετά από παρέμβαση που οργάνωσε η «Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη», το συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Αθήνας πήρε απόφαση συμμετοχής, δίνοντάς της από την αρχή πανεργατική διάσταση. Πατώντας σε αυτή την επιτυχία, η Ανοιχτή Συνέλευση της Κίνησης την Τρίτη 7 Φλεβάρη στο Ρομάντζο (την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο) ήταν ένα ακόμα αποφασιστικό βήμα στην οργάνωσή της.

Η Κίνηση είχε παρουσία με τα υλικά της και τις δυο μέρες του συνεδρίου του ΕΚΑ. «Η παρέμβασή μας έπαιξε καθοριστικό ρόλο για να βγει αυτή η απόφαση», μας είπε η **Σταυρούλα Πανίδου**, μέλος της Κίνησης. «Από το πρωί του Σαββάτου μέχρι την Κυριακή το απόγευμα, δεν σταματήσαμε να μοιράζουμε την προκήρυξή μας και να συζητάμε με τους συνέδρους, γυναίκες και άντρες, για τη σημασία της απεργιακής 8 Μάρτη και του να πάρει το ΕΚΑ απόφαση συμμετοχής. Αντιπρόσωποι από πάρα πολλά πρωτοβάθμια, από χώρους μηχανικών, τεχνικών, τραπεζών, τηλεπικοινωνιών κ.α, ανταποκρίθηκαν θερμά και πήραν το ψήφισμα και για τα σωματεία τους. Κάποιες σύνεδροι εκδήλωσαν ενδιαφέρον και για την Ανοιχτή Συνέλευση της Τρίτης.

Έτσι η 8 Μάρτη αναδείχτηκε στη συνέχεια και σε μια σειρά τοποθετήσεις στο συνέδριο. Όχι μόνο από τους αντιπροσώπους της αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής αριστεράς, της **Αγωνιστικής Ταξικής Ενότητας** και της **Μάχη**, που κατέθεσαν και κοινή πρόταση για 24ωρη απεργία και συμμετοχή στην συγκέντρωση στη 1μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος, αλλά και από αντιπροσώπους των άλλων αριστερών δυνάμεων. Αυτό άνοιξε το δρόμο για να καταθέσει και η **ΔΑΣ** (ΚΚΕ) δική της πρόταση για στάση εργασίας, η οποία τελικά ήταν αυτή που ψηφίστηκε. Είναι η πρώτη φορά που συνέδριο Εργατικού Κέντρου -και μάλιστα του μεγαλύτερου της χώρας με πάνω από 1200 αντιπροσώπους- προχωρά σε μια τέτοια απόφαση. Σε συνδυασμό με την απόφαση της **ΑΔΕΔΥ** που την διεκδικούμε άμεσα, μας δίνει τη δυνατότητα να ξεσηκώ-

σουμε κυριολεκτικά όλους τους χώρους και να έχουμε μια μεγάλη πανεργατική απεργία».

Εκτός από το συνέδριο του ΕΚΑ, αποφάσεις απεργίας στις 8 Μάρτη έχουν ήδη πάρει το **Σωματείο Εργαζόμενων στο Έλενα Βενιζέλου**, το **Σωματείο Οδηγών Δήμου Αθήνας**, η **ΕΛΜΕ** και ο **ΣΕΠΕ Χανίων**, ο **ΣΤ' ΣΕΠΕ Θεσσαλονίκης «Ο Αριστοτέλης»**. Οι αγωνίστριες της Κίνησης έχουν καταθέσει το ψήφισμα σε πάρα πολλά ακόμα σωματεία του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ενώ έχουν ξεκινήσει τις παρεμβάσεις σε γενικές συνελεύσεις και χώρους δουλειάς. Όσο για την αφίσα της Κίνησης που καλεί στην απεργία και το συλλαλητήριο, έχει ήδη κάνει την εμφάνισή της σε γειτονιές, σχολές, σχολεία και εργατικούς χώρους.

Παρεμβάσεις

Μία από τις πολλές παρεμβάσεις που έγιναν ήταν και στη μαζική γενική συνέλευση του **Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών** την περασμένη Τετάρτη στο θέατρο Διάνα. Εκεί η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός στο Γεννηματάς και υπεύθυνη της Κίνησης, άνοιξε τη συνέλευση λέγοντας: «Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον αγώνα που δίνετε. Χαιρόμαστε που μπαίνετε ξανά στον απεργιακό χώρο. Στα νοσοκομεία όλους τους τελευταίους μήνες δίνουμε μια μεγάλη απεργιακή μάχη απέναντι στις περικοπές και το χτύπημα στη Δημόσια Υγεία που κάνει αυτή η κυβέρνη-

ση. Χτες στο Γεννηματάς είχαμε μια πολύ καλή συνέλευση γιατρών και αποφασίσαμε κινητοποιήσεις. Στις 22 Φλεβάρη έχουμε πανυγειονομική απεργία και σας καλούμε να είστε στο πλευρό μας. Γιατί τα αγαθά της Υγείας, της Παιδείας, του Πολιτισμού, χρειάζεται να είναι δημόσια, δωρεάν και προσβάσιμα σε όλους. Και με τους αγώνες μας μπορούμε να τα περιφρουρήσουμε.

Είμαστε ενόψει της φετινής 8 Μάρτη και αν μη τι άλλο μιλάω σε συναδέλφους-ισσές που έχουν δώσει σκληρές μάχες απέναντι στη σεξιστική βία ενάντια στις γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα. Θέλουμε από τη μεριά μας όπως και τις προηγούμενες χρονιές να είναι μια απεργιακή κινητοποίηση. Σας καλώ όλες και όλους να είμαστε με απεργία στις 8 Μάρτη στη 1μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος. Η γυναικεία καταπίεση και η κυβέρνηση που αφήνει ελεύθερους όλους τους εκβιαστές και βιαστές, από το Μίχο μέχρι το Λιγνάδη, μπορούν να τσακιστούν μέσα από τις μάχες του εργατικού κινήματος και της νεολαίας».

Η τοποθέτησή της καταχειροκροτήθηκε από το γεμάτο θέατρο. Αντίστοιχο κάλεσμα έγινε την επόμενη μέρα στο τεράστιο πανκαλλιτεχνικό συλλαλητήριο στο Σύνταγμα. «Είμαστε εδώ από την πλευρά των φοιτητών να στηρίξουμε τον αγώνα σας ενάντια σε μια κυβέρνηση που διαλύει κάθε κοινωνικό αγαθό, την Υγεία, την Παιδεία, τον Πολιτισμό,

μια κυβέρνηση σεξιστική, ρατσιστική, ομοφοβική», είπε από το μικρόφωνο η **Μαρία Καστελιώτη**, φοιτήτρια στη Φιλοσοφική Αθήνας και μέλος της Κίνησης. «Σας καλούμε όλες και όλους στην Ανοιχτή Συνέλευση την Τρίτη 7 Φλεβάρη για να οργανώσουμε από κοινού την απεργία στις 8 Μάρτη, Ημέρα της Γυναίκας, στη 1μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος».

Για 5η χρονιά

Η καμπάνια έχει αρχίσει να προβάλλεται και στα ΜΜΕ. Όπως ανέφερε το δελτίο Τύπου της Κίνησης που πρόβαλαν μια σειρά Μέσα τις τελευταίες μέρες: «Φέτος για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά παίρνουμε την πρωτοβουλία να μετατρέψουμε αυτή την μέρα σε απεργία όλης της εργατικής τάξης, στέλνοντας το μήνυμα ότι η δύναμη της ενωμένης συλλογικής αντίστασης μέσα από τα σωματεία μας, μπορεί να τσακίσει κάθε μορφής καταπίεση, διακρίσεων και σεξιστικής βίας.

Στις 8 Μάρτη απεργούμε και διαδηλώνουμε ενάντια στην προσπάθεια των καπιταλιστών και των κυβερνήσεών τους να ξεπεράσουν την πολυκρίση του συστήματός τους, σκορπώντας φτώχεια, καταστολή, σεξισμό, ρατσισμό. Για να τελειώνουμε με τη βαθιά σεξιστική κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που διαλύει κάθε δημόσια κοινωνική δομή και ρίχνει τα βάρη του κόστους αναπαραγωγής, στις πλάτες της εργατικής οικογένειας και κυ-

ρίως των γυναικών.

Παλεύουμε ενάντια στη διάλυση των δημόσιων κοινωνικών δομών, για αυξήσεις στους μισθούς και Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, μαζικές προσλήψεις, μόνιμη και σταθερή δουλειά, μισθολογική ισότητα στην πράξη και όχι στα χαρτιά, για την τιμωρία των πλούσιων (εκ)βιαστών, Μίχων, Λιγνάδων και των μπάτσων μαστροπών, για να μπει τέρμα στις γυναικοκτονίες, για την τιμωρία των δολοφόνων του Ζακ, για τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ.

Στις 8 Μάρτη απεργούμε για να μετατρέψουμε το #metoo σε απεργιακό κίνημα αντίστασης, ενάντια στις επιθέσεις σε ιδεολογικές και θεσμικές κατακτήσεις δεκαετιών, στο δικαίωμα να έχουμε τον έλεγχο των σωμάτων μας, στην προσπάθεια να μας γυρίσουν πενήντα χρόνια πίσω στο ρόλο των γυναικών ως παιδομηχανών και φροντιστριών της οικογένειας. Επιθέσεις που, εκτός των

άλλων, έχουν άμεση σχέση με τον πολλαπλασιασμό των βιασμών και των σεξιστικών δολοφονιών.

Μαζί με τις γυναίκες στις ΗΠΑ που παλεύουν ενάντια στην απαγόρευση των εκτρώσεων, των γυναικών στην Ιταλία που βγήκαν στους δρόμους ενάντια στη φασιστική κυβέρνηση Μελόνι, τις γυναίκες στο Ιράν που ξεσηκώνουν όλη την εργατική τάξη.

Για την απελευθέρωση των γυναικών σε όλο τον πλανήτη ενάντια στην κυβέρνηση και το σύστημα!.

Α.Β.

Διαβάστε επίσης



Απεργιακή 8 Μάρτη 2021. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Οι εργάτες της Τέχνης στην τέχνη της εξέγερσης

Οριακή συνέλευση

Σε νέα 24ωρη απεργία προχωρούν οι καλλιτέχνες την Τετάρτη 8/2 με συγκέντρωση στις 12μ στο Υπουργείο Πολιτισμού και πορεία προς το υπό κατάληψη από τους σπουδαστές Θέατρο Τσίλλερ του Εθνικού. Η απεργία αποφασίστηκε στην πολύ μαζική συνέλευση του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών στο Θέατρο Διάνα στη 1/2.

Η πρόταση της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών και της Συνέλευσης Αγωνιζόμενων Ηθοποιών σε αυτή την συνέλευση ήταν για 5ήμερη απεργία από την Παρασκευή 3/2, αμέσως μετά τη λήξη της 48ωρης απεργίας. Στην ψηφοφορία που ακολούθησε έλαβε 113 ψήφους, 20 μόλις λιγότερες από την κοινή πρόταση των παρατάξεων ΑΕΝΑΗ (ΣΥΡΙΖΑ), ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ (Ανεξ.), ΔΕΗ (ΚΚΕ) για συνέχεια με 24ωρη απεργία στις 8/2. Ήταν απόδειξη της μεγάλης διάθεσης της βάσης για να δώσει απεργιακή συνέχεια διαρκείας, με σχεδόν το μισό σώμα της συνένευσαν να μην ακολουθεί την πρόταση των τριών μεγαλύτερων παρατάξεων στο ΣΕΗ. Υπήρξαν τοποθετήσεις ανένταχτων ηθοποιών, αλλά και σπουδαστών/τριών που συμμετείχαν ως παρατηρητές στη συνέλευση, που τόνισαν ότι χρειάζεται άμεσα, πριν τις 8/2, απόφαση απεργιακής κλιμάκωσης σε κόντρα με την πρόταση για μόνο μία 24ωρη.

Στην αρχή της συνέλευσης χαιρέτησαν η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιανρός, μέλος ΔΣ σωματείου ΓΝΑ Γεννημάτων και ΓΣ ΟΕΝ-ΓΕ, καλώντας σε συντονισμό στην πανυγειονομική απεργία στις 22/2 και στην απεργία για την απελευθέρωση των γυναικών στις 8 Μάρτη, καθώς και ο **Θωμάς Κασαράς** από τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης, εργαζόμενος στο Υπουργείο Πολιτισμού, που μετέφερε την εικόνα ότι έξι σωματεία εργαζομένων του ΥΠΠΟ πήραν απόφαση για συμμετοχή τους στην απεργιακή κινητοποίηση των καλλιτεχνών στις 2/2.

Ένα απεργιακό συλλαλητήριο σεισμός κορύφωσε την Πέμπτη 2/2, δεύτερη μέρα της 48ωρης πανκαλλιτεχνικής απεργίας. Η συντριπτική συμμετοχή στην απεργία έσπασε κάθε ρεκόρ σε όλες τις ειδικότητες: στους ηθοποιούς και τους τεχνικούς στην μεγάλη πλειοψηφία των θεάτρων και για πρώτη φορά στην ιστορία σχεδόν σε όλα τα τηλεοπτικά γυρίσματα, στους χορευτές που έκλεισαν τις σχολές χορού.

«Πάντα οι εργαζόμενοι στα θέατρα ήταν θερμοί για κινητοποιήσεις», επισημαίνει ο ηθοποιός **Κώστας Ξυκομηνός**. «Είναι μεγάλη μας χαρά όμως που πλέον τολμήσαμε όσοι συμμετέχουμε και σε τηλεοπτικές σειρές. Παρά την πίεση από τους εργοδότες ότι δεν μας παίρνει να χάνουμε γυρίσματα, γιατί για τους παραγωγούς είναι κόστος. Αυτές τις δύο μέρες απεργίας, δώσαμε ένα μεγάλο χτύπημα, ώστε να αποσυρθεί αυτό το κατάρπυστο διάταγμα που μας έφεραν σε μια νύχτα. Επίσης, είναι σημαντικό ότι ως κίνηση και ως σωματεία είμαστε σε επικοινωνία και με άλλους εργατικούς κλάδους που βιώνουν και αυτοί τις δύσκολες οικονομικές συνθήκες και τον αυταρχισμό. Δεν συζητάμε οι ηθοποιοί για παράδειγμα μόνο με τους μουσικούς, τους τραγουδιστές, αλλά είμαστε αλληλέγγυοι με τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία, στα σχολεία, σε όλον τον δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα. Επιτέλους ας τελειώνουμε με αυτή την κυβέρνηση».

Προκλητική ήταν η προσπάθεια της διοίκησης της Εθνικής Λυρικής Σκηνής (ΕΛΣ) να λειτουργήσει κανονικά ο χώρος τις μέρες της απεργίας με τις δύο προγραμματισμένες παραστάσεις. «Οι παραστάσεις ακυρώθηκαν από την επιμονή των εργαζομένων να συμμετάσχουν στην 48ωρη απεργία», μας είπε ο **Νεκτάριος Σαμαρτζής**, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων ΕΛΣ. «Μαζί με την απαίτηση να αποσυρθεί το ΠΔ85, διεκδικούμε Συλλογική Σύμβαση με αυξήσεις στους μισθούς για όλους τους εργαζόμενους και καμιά αλλαγή στα εργασιακά κεκτημένα. Η διάθεση για αγώνα υπάρχει σε όλες τις ειδικότητες στη Λυρική Σκηνή. Οι κινήσεις της Διοίκησης πάντα προσπαθούν να μας διασπάσουν».

Οι εργαζόμενοι στα Μουσεία και το Υπουργείο Πολιτισμού συμμετείχαν απεργιακά και μαζικά με τα πανό τους με αποφάσεις έξι σωματείων του ΥΠΠΟ, οι εργαζόμενοι με καλλιτεχνικές ειδικότητες στα σχολεία και σε όλο το Δημόσιο με την ΑΔΕΔΥ, ΟΛΜΕ και ΔΟΕ να τους καλύπτει με στάση εργασίας, ενώ στους Δήμους ίσχυε 24ωρη απεργία. Με πανό συμμετείχαν στην κινητοποίηση και εργαζόμενοι από τα Μουσικά Σύνολα της ΕΡΤ. «Όσοι μουσικοί από τα Μουσικά Σύνολα της ΕΡΤ δεν δούλευαμε αυτή τη στιγμή, κατεβήκαμε, κρατάμε το πανό μας και συμμετέχουμε στην πανκαλλιτεχνική κινητοποίηση. Δυστυχώς η ΠΟΣΠΕΡΤ δεν μας κάλυψε απεργιακά, παρ' όλο που έχει πάρει απόφαση στήριξης. Είναι ακόμα μια επίθεση της κυβέρνησης, την ίδια ώρα που και τα κονδύλια σε Παιδεία και Πολιτισμό μειώνονται. Μας αφορά όλους άμεσα ή έμμεσα η ακύρωση των καλλιτεχνικών πτυχίων», τόνισε η **Άννα Τσινίκα**, εργαζόμενη στην ΕΡΤ.

«Βγήκαμε στους δρόμους για να ακουστεί και η δική μας η φωνή απέναντι σε όλη αυτή την παράνοια και την τρομακτική επίθεση που δέχεται ο Πολιτισμός, πρωτοφανή για τα δικά μου μάτια και για τα χρόνια που ζω», δήλωσε ο **Θανάσης Αλευριάς**, ηθοποιός. «Όλος ο καλλιτεχνικός κόσμος δεν δέχεται πια την υπουργό Πολιτισμού, της λένε "σ'ήκω φύγε". Δεν μπορεί να πατήσει το πόδι της στα θέατρα γιατί φοβάται να γιουχαρίσματα, δεν έχει ξαναγίνει αυτό. Παρ' όλα αυτά, δεν φεύγει. Τα αρχαία χρόνια άνθρωποι εξοστρακίζονταν ή αυτοκτονούσαν επειδή το όνομά τους δεν είχε εκτίμηση. Κι εν πάση περιπτώσει δεν είναι μόνο οι Καρυάτιδες πολιτισμός. Είμαστε και κάποιοι ζωντανά άνθρωποι, φορολογούμενοι, που μας απαξιώνουν κάθε μέρα και πιο πολύ».



Σύνταγμα 2 Φλεβάρη. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Εμείς στα γυρίσματα στη σειρά “Σασμός” ήμασταν οι πρώτοι που κλείσαμε ότι απεργούμε. Ήμασταν 30 άτομα και γράψαμε επιστολή που τη στείλαμε στην παραγωγή από το μεσημέρι της Παρασκευής 3/2. Ζητήσαμε επίσης τις μέρες της απεργίας να μην παίζει η σειρά, αλλά σήμα ότι οι ηθοποιοί απεργούν, αλλά δεν το δέχτηκαν τα κανάλια. Ψήφισα την απεργία διαρκείας στη συνέλευση του ΣΕΗ, γιατί θα ήταν κλιμάκωση του αγώνα μας, παρά τη μεγάλη δυσκολία να πραγματοποιηθεί. Ήταν προβληματικό επίσης ότι το ΣΕΗ έκανε τη συνέλευση σε ένα από τα ελάχιστα θέατρα που το απόγευμα έκανε παράσταση απεργοσπαστικά. Παρ' όλα αυτά, τέτοια απεργία στα θέατρα έχει να γίνει από την κατάργηση της Συλλογικής Σύμβασης στους ηθοποιούς. Αυτή η κυβέρνηση μισεί τον Πολιτισμό από τότε που βγήκε. Για να την παλέψουμε να κάνουμε τόσα κι άλλα τόσα.

Βέρα Μακρομαρίδου, ηθοποιός

Το δικό μας σωματείο “Κάτω Από Τη Σκηνή” (ΚΑΤΣ) δημιουργήθηκε την περίοδο του ξεσηκωμού των καλλιτεχνών μέσα στην πανδημία και από τότε συμμετέχει στις κινητοποιήσεις και γράφονται συνεχώς νέα μέλη. Είναι ένα σωματείο ομπρέλα για όλες τις δημιουργικές ειδικότητες στο θέατρο, δηλαδή σκηνοθέτες, δραματολόγοι, χορογράφοι, ενδυματολόγοι, σκηνογράφοι, φωτιστές, μουσικοί και άλλοι. Πιο πριν δεν μπορούσαμε να εκπροσωπηθούμε συνδικαλιστικά. Είναι μια ευχάριστη έκπληξη το πώς δουλίζουμε όλοι μαζί μέσα στο σωματείο. Αντίστοιχα φαίνεται παράρτημα στη Θεσσαλονίκη. Η εικόνα για την 48ωρη απεργία είναι ότι οι καλλιτέχνες δημιουργοί συμμετείχαν σε ένα συντριπτικά μεγάλο ποσοστό. Θα απεργήσουμε και θα κατέβουμε στον δρόμο στην επόμενη 24ωρη απεργία στις 8/2 και πιο πριν θα κάνουμε έκτακτη γενική συνέλευση.

Μελίνα Μάσχα, σχεδιάστρια φωτισμού, αντιπρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων “Κάτω Από Τη Σκηνή”

Ποτέ δεν έχει ξαναγίνει να κλείσουν τόσα γυρίσματα και κομμάτι των απεργών είναι και οι τεχνικοί. Αυτή τη φορά υπάρχει μεγάλη συσπείρωση. Τα προβλήματα

έχουν μεγαλώσει πάρα πολύ. Μας επηρεάζει και μας το ΠΔ και απαιτούμε την κατάργησή του, γιατί μας κόβει το δικαίωμα να διδάσκουμε. Αλλά μαζί με αυτό, παλεύουμε για Συλλογική Σύμβαση που από το 2010 δεν έχουμε και είναι το κύριο πρόβλημά μας, γιατί δεν έχουμε ωράρια. Με την έλευση ξένων παραγωγών, μέσω ενός προγράμματος που τις πριμοδοτεί, έχουμε μεγάλες παραβάσεις στη συνέλευση του ΣΕΗ, γιατί θα ήταν κλιμάκωση του αγώνα μας, παρά τη μεγάλη δυσκολία να πραγματοποιηθεί. Ήταν προβληματικό επίσης ότι το ΣΕΗ έκανε τη συνέλευση σε ένα από τα ελάχιστα θέατρα που το απόγευμα έκανε παράσταση απεργοσπαστικά. Παρ' όλα αυτά, τέτοια απεργία στα θέατρα έχει να γίνει από την κατάργηση της Συλλογικής Σύμβασης στους ηθοποιούς. Αυτή η κυβέρνηση μισεί τον Πολιτισμό από τότε που βγήκε. Για να την παλέψουμε να κάνουμε τόσα κι άλλα τόσα.

Διονύσης Ευθυμόπουλος, γραμματέας της Ένωσης Τεχνικών Ελληνικού Κιν/φου και Τηλεόρασης (ΕΤΕΚΤ)

Είναι ορόσημο η 8 Φλεβάρη, που στο Εθνικό Θέατρο οι σπουδαστές χάνουν το έτος τους και οι καθηγητές παραιτούνται. Στις συνελεύσεις του ΣΕΧΟΧΟ που κάνουμε συζητάμε τι απεργίες μπορούμε να στηρίξουμε. Δεν είναι αυτονόητο ότι στις ιδιωτικές σχολές που τα παιδιά πληρώνουν πολλά χρήματα, υπάρχει τέτοια σύμπτωση και αγώνας με αποχές -εγώ δεν το χω ξαναδεί αυτό. Και από τη μεριά των καθηγητών χορού όμως είναι συντριπτική η συμμετοχή, με όλες τις σχολές χορού να συμμετέχουν στην απεργία. Οριακά πρέπει να ευχαριστήσουμε την κυβέρνηση του Μητσοτάκη,γιατί ανανοηματοδότησε την απεργία σε ανθρώπους που την θεωρούσαν παραχημένη, ενεργοποίησε σπουδαστικούς συλλόγους. Δεν νομίζω ότι φαντάζονταν ότι θα γίνει τέτοιος χαμός. Είμαι πολύ περήφανη για τους αγώνες που έχουμε δώσει ως κλάδος από την πανδημία και μετά.

Χαρά Κώτσαλη, χορεύτρια

Με την τροπολογία που κατέθεσε ο Μητσοτάκης τη Δευτέρα 30/1, μας καταργούν μέχρι και τη δυνατότητα να κάνουμε Συλλογική Σύμβαση για τον μισθό μας. Δηλαδή θα μας ορίζει ο Βορίδης και ο κάθε υπουργός Φουφουτίδης πόσα θα παίρνουμε. Αυτοί που κινούνται αλλάζουν την κοινωνία και η κυβέρνηση κατάφερε να μας κινήσει και να μας ενώσει. Και στο συσπείρωκετ ξερουν τι συμβαίνει, και στους λογαριασμούς και στα νοσοκομεία και με μας τους ηθοποιούς.

Χριστόφορος Ζαχαλίκος, κωμικός

«Είναι κραυγαλέα η προσπάθεια της υποβάθμισης, δεν μας παίρνει να μην αντιδράσουμε», ανέφερε ο **Χάρης Γρηγορόπουλος**, ηθοποιός. «Χάνουμε κάποια κερτημένα που ούτε στη σφαίρα της φαντασίας δεν μπορούσαμε να πιστέψουμε ότι μπορούν να χαθούν. Μπορούμε να είμαστε στον δρόμο και σε δράσεις συνέχεια». «Να συσπειρωθούμε και να αντισταθούμε σε αυθαίρετες πρακτικές, που δεν λαμβάνουν υπόψη τους ανθρώπους στους οποίους αφορούν αυτές οι πρακτικές», υπογράμμισε ο **Λεωνίδας Κακούρης**, ενώ ο **Γεράσιμος Σκιαδαρέσης**, στην ερώτηση από πότε έχει να γίνει απεργία σε γύρισμα, απαντάει κατηγορηματικά: «Δεν έχει γίνει ξανά. Πρώτη φορά είναι. Αυτό που κάνουν δεν κατάνινεται εύκολα και μας βρίσκουν όλους ενωμένους απέναντί τους».

Στην πρώτη γραμμή βρέθηκαν εκατοντάδες σπουδαστές από τις καλλιτεχνικές σχολές με τα πανό τους, διεκδικώντας Δημόσια Δωρεάν Ανώτατη Ακαδημία Παραστατικών Τεχνών. «Οργανωνόμαστε μαζί με τις ιδιωτικές σχολές και μαζί με τους επαγγελματίες να έχουμε ένα κοινό μέτωπο», επισημάνε ο **Νίκος Σαμουρίδης**, από το 5μελές στο σύλλογο σπουδαστών ΚΣΟΤ. «Δεν υπάρχει σπουδαστής που δεν κατανοεί το πρόβλημα και να στηρίζει ο καθένας με τον τρόπο και τις ταχύτητές του. Την 1η Φλεβάρη κάναμε μια συνέλευση με όλες τις σχολές χορού. Δεν νομίζω ότι έχει ξαναγίνει κάτι τέτοιο, τόσο συντονισμένα. Συζητήθηκε όλες οι σχολές χορού να κάνουν διαδικασίες για να αποφασίσουν αποχή μέχρι τουλάχιστον τις 8/2».

Μαζική και δυναμική ήταν και η συμμετοχή από μαθητές καλλιτεχνικών σχολείων. «Σπουδαζώ μουσική και παίζω πιάνο δέκα χρόνια, και θέλω να προετοιμαστώ για ένα μουσικό πανεπιστήμιο. Τώρα μαθαίνω ότι θα έχω δύο απολυτήρια Λυκείου», δήλωσε ο **Νικόλαος Σεναρδέλης**, μαθητής στο Μουσικό Σχολείο Αλίμου. «Έχουμε και ελλείψεις με τους καθηγητές. Σε αρκετές περιπτώσεις τα κενά των καθηγητών καλύπτονται μέχρι και τώρα που έχουμε Φεβρουάριο. Για παράδειγμα ενώ, που είχα επιλέξει στο σχολείο να κάνω ηλεκτρικό μπάσο, περίμενα πέντε μήνες για να κάνω μάθημα».

«Είμαστε μαθητές 16 χρονών και είμαστε στους δρόμους κάθε βδομάδα το τελευταίο δίμηνο», υπογράμμισε η **Μελίνα Σεμμένη**, μαθήτρια στο Καλλιτεχνικό Σχολείο Κερατσινίου. «Είναι όλοι οι μαθητές μέσα σε αυτό ανεξαιρέτως, από την πρώτη γυμνασία μέχρι την τρίτη Λυκείου. Έχουμε δημιουργήσει και Ένωση Καλλιτεχνικών Σχολείων πανελλαδικά. Ακόμα και το καλλιτεχνικό της Κοζάνης για παράδειγμα είναι σε συντονισμό με τα σχολεία της Αθήνας».

Τον λόγο στη συγκέντρωση πήρε, ανάμεσα σε άλλους, η **Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη**, καλώντας στην οργάνωση μιας μεγάλης απεργίας για την απελευθέρωση των γυναικών στις 8 Μάρτη. Μαζικά μοιράστηκε η προκήρυξη της Κίνησης μαζί με τη διακήνση της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη, κάνοντας τη σύνδεση των αγώνων για εργασιακά δικαιώματα με τη μάχη ενάντια στον σεξισμό. «Η συζήτηση άνοιγε πολύ εύκολα με τον κόσμο, που σήμερα ήταν πολύ χαρούμενος για την επιτυχία της απεργίας», μας είπε η **Θωδώρα Καφίρα**. «Με αφορμή και την απεργία για την απελευθέρωση των γυναικών στις 8 Μάρτη συζητήσαμε με όλους και όλες, από τους μαθητές και τις μαθήτριες των σχολείων και τους σπουδαστές/τριες των σχολών μέχρι τους επαγγελματίες. Μεγάλο κομμάτι έχει ζήσει το τι σημαίνει σεξιστική διάκριση και παρενοχλήσεις».

Μαζικότατη κινητοποίηση έγινε και στη Θεσσαλονίκη με συμμετοχή σπουδαστών και της κατάληψης του ΚΘΒΕ, των εργατών της Τέχνης, των εργαζομένων στο Υπουργείο Πολιτισμού και πολιττικούς συλλόγους. Απεργιακή συγκέντρωση έγινε και στα Χανιά.

Μάνος Νικολάου

Κατάληψεις!

Στα χέρια των σπουδαστών/ριών δραματικών σχολών βρίσκεται το κτήριο Τσίλλερ του Εθνικού Θεάτρου από το βράδυ του Σαββάτου 4/2.

Η κατάληψη ξεκίνησε από το Συντονιστικό Σπουδαστών/ριών Δραματικών Σχολών που συσπειρώνει την πλειοψηφία των κρατικών και ιδιωτικών δραματικών σχολών της Αθήνας. Από την πρώτη στιγμή η κινητοποίηση συνάντησε τη συμπαράσταση των εργαζόμενων του Εθνικού Θεάτρου και των συντελεστών της παράστασης που ήταν σε εξέλιξη όταν οι σπουδαστές/ριες κατέλαβαν το θέατρο.

Ήδη βρίσκονταν σε κατάληψη οι σχολές του Εθνικού Θεάτρου, του ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας, της ΚΣΟΤ, του ΚΘΒΕ, ενώ την Κυριακή το Συντονιστικό Δραματικών Σχολών Θεσσαλονίκης κατέλαβε και το Βασιλικό Θέατρο. Αποχή από τα μαθήματα πραγματοποιείται σε πολλές ιδιωτικές δραματικές σχολές.

«Στην εικόνα του Εθνικού περικυκλωμένου από ένοπλες αστυνομικές δυνάμεις απαντάμε με ένα θέατρο γεμάτο καλλιτέχνες που αγωνίζονται για το μέλλον τους» τονίζει η ανακοίνωση της Κατάληψης του Τσίλλερ, φανερώνοντας τη δυναμική που ξεδίπλωσε η επιτυχία της 48ωρης απεργίας και το συλλαλητήριο της Πέμπτης, αλλά και την εξοργιστική εικόνα την ίδια μέρα, με τα ΜΑΤ να περικυκλώνουν το ιστορικό κτίριο της Αγ. Κωνσταντίνου.

Από το βράδυ του Σαββάτου και μετά, το Τσίλλερ είναι γεμάτο από τη νεολαία των δραματικών σχολών που οργανώνει καθημερινές ακτιβιστικές δράσεις και δέχεται την αλληλεγγύη από άλλους χώρους. Το πρωί της Κυριακής 5/2 αντιπροσωπεία από το συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Αθήνας, με πρωτοβουλία της **Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών (ΑΣΗ)**, επισκέφτηκε την κατάληψη για να δηλώσει τη συμπαράστασή της.

«Η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών, εκφράζει την ολόπλευρη αλληλεγγύη της στην κατάληψη του Εθνικού Θεάτρου από τους σπουδαστές των θεατρικών σχολών... Καλεί την ηγεσία του ΣΕΗ και της ΠΟΘΑ να ακούσει έστω και τώρα τη φωνή του κατελιημμένου Εθνικού, τη φωνή των σπουδαστών αλλά και την διάθεση του κλάδου και να προχωρήσει σε απεργιακή 8 Μάρτη».

Χαιρετισμό απηύθυνε και η **Μαρία Καστελλήνη** φοιτήτρια Φιλοσοφικής και μέλος του ΣΕΚ στις **Σχολές** τονίζοντας την ανάγκη για κοινό αγώνα με τους φοιτητές/ ριες των ΑΕΙ, όχι μόνο γιατί ο αγώνας των καλλιτεχνών είναι δίκαιος, αλλά και γιατί η επίθεση στα πτυχία και τα εργασιακά δικαιώματα εξαπολύεται τόσο στον χώρο της Τέχνης όσο και στα δημόσια πανεπιστήμια.

Στέλιος Μιχαηλίδης



5/2 Επίσκεψη συμπαράστασης στην κατάληψη Τσίλλερ. Φωτό: Μ. Νικολάου

«Υπερασπίζοντας τους πρόσφυγες, υπερασπίζουμε την ειρήνη και τη δημοκρατία»

«Υπερασπίζοντας τους πρόσφυγες, υπερασπίζουμε την ειρήνη και τη δημοκρατία» ξεκαθαρίζει η δικηγόρος Ευγενία Κουνιάκη. Με άρθρο της στην Εφημερίδα των Συντακτών, απαντάει στη στοχοποίησή της από κύκλους της κυβέρνησης και του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, με αφορμή την υπόθεση εγκλωβισμού προσφύγων σε νησίδα του Έβρου και το θάνατο της προσφυγοπούλας Μαρίας:

«Η ελληνική κυβέρνηση, διά στόματος του υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, συνεχίζει να παρεμβαίνει στο έργο της Δικαιοσύνης, πολιτικοποιώντας μια υπόθεση παραβίασης δικαιωμάτων των προσφύγων και αλληπάλληλων επαναπροωθήσεων.

Στο έργο αυτό έχει συμπαραστάτες τα περισσότερα ελληνικά μέσα μαζικής ενημέρωσης. Σε αυτό το πεδίο παραφωνίας και παραπληροφόρησης, ο λόγος μας ως δικηγόρων υπερασπιστών των προσφύγων είναι ένας λόγος που δεν μπορεί εύκολα να ακουστεί.

Για όσους ασχολούμαστε με την καταγραφή των παραβιάσεων στα σύνορα του Έβρου και για εμένα προσωπικά, ως πρώην εργαζόμενη, έμμισθη δικηγόρο της οργάνωσης HumanRights360, από την οποία παραιτήθηκα στις 29/8/2022 όταν διείδα τις πιέσεις από το υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου, είναι γνωστό ότι είχαμε στοχοποιηθεί ήδη από τον Μάιο του 2022 όταν καταγγείλαμε την επαναπροώθηση μιας άλλης ομάδας προσφύγων. (...)

Σχετικά με την υπόθεση των 38 προσφύγων, με τους οποίους είχα την κύρια επικοινωνία ως δικηγόρος κατά το διάστημα της περιπέτειάς τους, είμαι κατ' αρχάς ικανοποιημένη που οι άνθρωποι αυτοί μπόρεσαν να καταγραφούν και να ζητήσουν διεθνή προστασία, να αναγνωριστούν τελικά ως πρόσφυγες, και δεν επαναπροωθήθηκαν και πάλι στην Τουρκία και από εκεί μετά πιθανότατα στη Συρία, όπως έχει συμβεί σε αλληπάλληλες περιπτώσεις. (...)

Απειλές και υπόγειες πιέσεις στη μη κυβερνητική οργάνωση όπου προηγούμενα εργαζόμουν, οι οποίες οδήγησαν στην από 17.9.2022 δήλωση «μετάνοιας» του ιδρυτή της και μετέπειτα απειλές για άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του για αδικήματα άσχετα με την υπόθεση των 38. (...)

Υπάρχουν στιγμές που όλοι θα πρέπει να αποφασίσουμε με ποια θέση είμαστε. Και υπάρχουν κρίσιμες στιγμές που θα πρέπει να αποφασίσουμε αν είμαστε με την αλληλεγγύη και την ανθρωπιά ή με τον κανιβαλισμό και τις δολοφονίες των προσφύγων στα σύνορα.

Από την πλευρά μας, είμαστε με τους πρόσφυγες και είμαστε ενάντια στο κράτος έκτακτης ανάγκης στα σύνορα. Η δημοκρατική εκτροπή, η απανθρωποποίηση, οι θεωρίες συνωμοσίας, η ποινικοποίηση των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα μας βρουν απέναντι».

«Καμιά ελευθερία

Η ΝΔ την ώρα που προχωρά σε μέτρα κατά των εργαζόμενων και της νεολαίας, των εργατών και των σπουδαστών της Τέχνης, των εκπαιδευτικών, των γιατρών και των νοσηλευτών, παίζει άθλια πολιτικά παιχνίδια με την απαράδεκτη τροπολογία για τον τρόπο αποκλεισμού των φασιστικών μορφωμάτων των ορφανών της Χρυσής Αυγής από τις εκλογές, ανοίγοντας δυνατότητες στον Άρειο Πάγο να αποκλείει και κόμματα της αριστεράς «ως αντιδημοκρατικά», υλοποιώντας για άλλη μια φορά την θεωρία των δύο άκρων.

Οι νομικοί που έχουν σταθεί στο πλευρό του αντιφασιστικού κινήματος και ως Πολιτική Αγωγή στην δίκη της ΧΑ, συνταγματολόγοι και πανεπιστημιακοί δημόσια, έχουν προτείνει ακόμη και συγκεκριμένες ρυθμίσεις στην κατεύθυνση του αποκλεισμού των καταδικασμένων για τις εγκληματικές πράξεις ναζιστών της ΧΑ. Η κυβέρνηση στριμωγμένη και απομονωμένη από την πολιτική της που σπέρνει την φτώχεια με την ακρίβεια, με την συστηματική επίθεση στις δημοκρατικές ελευθερίες, τις υποκλοπές, το ρατσισμό και τις δολοφονικές επαναπροωθήσεις στα σύνορα, επιχειρεί να πάρει εύσημα αντιφασιστικής ευαισθησίας, όταν με τις πολιτικές της στρώνει το δρόμο στην ανάκαμψη των φασιστών.

Δύναμη

Τη δύναμη για να σταματήσουμε την φασιστική απειλή, την αναβίωση των εγκλημάτων του Αουσβιτς και του Νταχάου, στις

πύλες των οποίων έχουν απωλέσει το τεκμήριο της αθωότητας οι χρυσαυγίτες επίγονοι τους, την έχει το αντιφασιστικό κίνημα, με τις πλάτες του εργατικού και του κινήματος της νεολαίας στα πανεπιστήμια και τα σχολεία.

Αυτή ήταν η δύναμη που ξεσήκωσε την μεγάλη πλειοψηφία απέναντι στην διαρκή ασυλία ακόμη και την συγκάλυψη των εγκλημάτων τους από την ΕΛΑΣ, την ανοχή από τους κρατικούς θεσμούς και την δικαιοσύνη. Το 2013, η χρονιά των δολοφονιών του Λουκμάν και του Φύσσα, με την ΧΑ στη Βουλή, το μαζικό αντιφασιστικό κίνημα τους τσάκισε και άνοιξε το δρόμο για την καταδίκη στα δικαστήρια το 2020.

Θα συνεχίσουμε για να τσακίσουμε στους δρόμους τους φασίστες που έχουν ενεργοποιηθεί ξανά όπως έδειξαν οι επιθέσεις σε Θεσσαλονίκη, Σταυρούπολη, Εύοσμο, Ν.Ηράκλειο, Κοκκινιά, Μαρούσι.

Στις 18 Μάρτη, στη καρδιά της προεκλογικής περιόδου καλούμε σε μαζικά αντιφασιστικά συλλαλητήρια στην Αθήνα στην Ομόνοια 3μμ και σε όλη την Ελλάδα.

Την επόμενη **Παρασκευή 10 Φλεβάρη** στον **Πολυχώρο ΡΟ-MANTΣΟ** (Αναξαγόρα 3-5) καλούμε σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους, κινήσεις αλληλεγγύης στους πρόσφυγες σε **Ανοιχτή Σύσκεψη** για να οργανώσουμε το αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη.

Πέτρος Κωνσταντίνου

Η πολιτική συγκυρία στην οποία πραγματοποιείται αυτή η συζήτηση δεν είναι αθώα. Μιλάμε πολύ για την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος με βάση τη διατύπωση του άρθρου 29 που έχει χρησιμοποιήσει και η ίδια η κυβέρνηση για τη συγκεκριμένη τροπολογία. **Αλλά είναι σαφές ότι ζούμε σε μια περίοδο που η κυβέρνηση έχει πλήξει βάναυσα το δημοκρατικό πολίτευμα και την ελεύθερη λειτουργία του, όπως προκύπτει από πάρα πολλά περιστατικά και πρακτικές, με σημαντικότερο γεγονός το σκάνδαλο των υποκλοπών και τη συγκάλυψή του, μέσα από το οποίο αποδεικνύεται η ύπαρξη ενός οργανωμένου συστήματος παρακρατικών παρακολουθήσεων μέσα στην ΕΥΠ υπό πρωθυπουργικό έλεγχο, σε βάρος πολιτικών αντιπάλων της κυβέρνησης, υπουργών, ανώτατων κρατικών αξιωματούχων, δημοσιογράφων κ.ο.κ.**

Η τροπολογία της κυβέρνησης αποδεικνύει ότι δεν έχουμε να κάνουμε με μια ευαισθησία για το δημοκρατικό πολίτευμα -πολύ δε περισσότερο για έναν όψιμο αντιφασισμό- από την πλευρά της. Θυμίζουμε ότι η κυβέρνηση συγκροτείται από το μόνο κόμμα, τη ΝΔ, που δεν έστειλε μάρτυρα κατηγορίας στη δίκη της Χ.Α. παρότι είχε κλητευτεί ο κ.Κικίλιας να καταθέσει ως μάρτυρας εναντίον της Χ.Α. με επιμέλεια των πολιτικών εναγόντων κομμουνιστών συνδικαλιστών.

Η τροπολογία αποδεικνύει μια κρυφή κυβερνητική ατζέντα. Αντί να αντιμετωπίσει αυτό που προβάλλεται ως σκοπός της, τον αποκλεισμό συνδυασμών που καταρτίζονται από καταδικασμένους διευθυντές της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης, η κυβέρνηση έρχεται να νομο-

θετήσει τον ουσιαστικό έλεγχο του Αρείου Πάγου επί των πολιτικών προγραμμάτων και των διακηρύξεων των πολιτικών κομμάτων. Αυτή είναι μια αντιδημοκρατική μεθόδευση την οποία κανείς/μία αντιφασίστας/ρια δεν πρέπει να δεχτεί. Υπάρχει μια απόπειρα με βάση τη διατύπωση της νομοθετικής διάταξης όπου ο Άρειος Πάγος θα καλείται να κρίνει για το αν ένα κόμμα με βάση τους σκοπούς του, τις διακηρύξεις του, την πρακτική του εξυπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Κρυφή ατζέντα

Από αυτή τη διατύπωση και μόνο αποδεικνύεται ότι η κυβέρνηση της ΝΔ έχει μια κρυφή ατζέντα την οποία έχει σχεδόν δημόσια ομολογήσει ο υπουργός Επικρατείας, κ. Γεραπετρίτης, αναφερόμενος στην ανάγκη να αντιμετωπιστούν «οι ολοκληρωτισμοί» που επιβουλεύονται τη δημοκρατία. Από τη στιγμή που έχουμε μια τέτοιου τύπου δήλωση παρέλκει να πούμε οτιδήποτε για το αν μπορεί να υπάρξει δημοκρατικό ή αριστερό κόμμα που θα στηρίξει τη συγκεκριμένη διάταξη.

Από τη δική μας πλευρά είμαστε κάθετοι ότι καμία υποστήριξη δεν πρέπει να υπάρξει, ειδικά σε μια περίοδο που η ανώτατη ιεραρχία της δικαιοσύνης έχει τύχει απόλυτης εργαλειοποίησης από την πλευρά της κυβέρνησης. Ζούμε σε μια περίοδο που έχει εκδοθεί η γνωμοδότηση Ντογιάκου που προκάλεσε την κατακραυγή όλου του νομικού κόσμου. Δεν είναι δυνατόν λοιπόν μια δικαστική διάσκεψη να αποκτήσει μια τέτοιου είδους εξουσία επί της πολιτικής ζωής της χώρας.

Αυτό για εμάς δεν είναι το τέλος της συζήτησης. Είναι προφανές ότι θεωρούμε

ότι θα πρέπει να υπάρξει διάταξη που να εμποδίζει καταδικασμένους νεοναζί για διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης, να έχουν τη δυνατότητα να είναι ηγέτες εκλογικού συνδυασμού. Αυτό σημαίνει για εμάς το να περιφρουρήσουμε τη μάχη που δώσαμε τα τελευταία 10 χρόνια και η οποία αποτυπώθηκε στην οριστική πλέον πρωτόδικη καταδικαστική απόφαση που έχει κρίνει ότι οι συγκεκριμένοι κατηγορούμενοι διέυθυναν μια ναζιστική εγκληματική οργάνωση που τελούσε ανθρωποκτονίες κι απόπειρες ανθρωποκτονιών.

Θέλουμε λοιπόν μια τέτοιου είδους διάταξη, αλλά αυτή δεν είναι αυτή που καταθέτει η κυβέρνηση. Μια τέτοια διάταξη είναι απολύτως εφικτή, έχει ήδη προταθεί, έχει ήδη συζητηθεί στο δημόσιο λόγο και πέραν πάσης αμφιβολίας η κυβέρνηση τη γνωρίζει και δεν θέλει να την καταθέσει. Αυτό που θέλει η κυβέρνηση είναι κάτι άλλο. Να περιορίσει το πολιτικό παιχνίδι μέσα σε πολύ συγκεκριμένα όρια που καθορίζει η θεωρία των δύο άκρων.

Γι' αυτό το λόγο επιμένουμε ότι δεν θα πρέπει κανένα κόμμα της αντιπολίτευσης να πέσει στην παγίδα να ψηφίσει τη συγκεκριμένη διάταξη και στέλνουμε το μήνυμα στον κόσμο του αντιφασιστικού κινήματος ότι ο ίδιος θα χρειαστεί ξανά να βγει στο δρόμο για να σταματήσει το φασισμό, όπως το έκανε το 2012-2013 όταν η Χ.Α μπήκε στη Βουλή. Μέσα από τη δική του δράση, με ένα δυνατό κίνημα, μαζικό και μαχητικό, που δεν θα πατάει στους θεσμούς έστω κι αν δίνει τις μάχες σε όλα τα επίπεδα, ακόμα και σε δικαστικές αίθουσες, σε δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια, αλλά πολύ περισσότερο στους δρόμους.

Θανάσης Καμπαγιάννης

στους εχθρούς της ελευθερίας»

Την απόρριψη της τροπολογίας που κατατίθεται από την κυβέρνηση με αφορμή την προσπάθεια κατεβάσματος φασιστικών ψηφοδελτίων στις επερχόμενες εκλογές, ξεκαθάρισαν ΚΕΕΡΦΑ και δικηγόροι πολιτικής αγωγής στη Δίκη της Χ.Α, σε έκτακτη συνέντευξη Τύπου που οργάνωσαν την Παρασκευή 3/2.

Στη συνέντευξη Τύπου μίλησαν οι Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημ. σύμβουλος Αθήνας, Κώστας Παπαδάκης και Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόροι πολ. αγωγής στη δίκη της Χ.Α. Γραπτή δήλωση μας έστειλε ο Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος της οικογένειας Σαχζάτ Λουκμάν. Στη συνέντευξη τύπου έγιναν παρεμβάσεις από τον Λεωνίδα Κοντουδάκη, μάρτυρα στη δολοφονία Λαμπράκη, τον Γιάννη Σηφακάκη, από την Πρωτοβουλία για Ενωτική Κίνηση της Ριζοσπαστικής και Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, τον Σωτήρη Λαπιέ-

ρη, δημ. σύμβουλος Χαλανδρίου, τη Δέσποινα Σπανού από τη Λαϊκή Ενότητα - Ανυπότακτη Αριστερά και την Άννα Στάμου εκ μέρους της Μουσουλμανικής Ένωσης Ελλάδος. Μπορείτε να παρακολουθήσετε



ολόκληρη τη συνέντευξη Τύπου βιντεοσκοπημένη, στη σελίδα της Εργατικής Αλληλεγγύης στο Facebook. Αποσπάσματα από τις παρεμβάσεις στη Συνέντευξη Τύπου μπορείτε να διαβάσετε σε αυτό το δισέλιδο.

Θα ξεκινήσω λέγοντας κι εγώ αυτό που είναι γνωστό βέβαια σε όσους γνωρίζουν εμένα και το Θανάση, ότι ο φασισμός αντιμετωπίζεται στους δρόμους και στην κοινωνία πρώτα απ’ όλα, και μετά στα δικαστήρια. Είμαστε συνήγοροι πολιτικής αγωγής οι οποίοι από τους δρόμους έχουμε βγει και έχουμε μπει στην αίθουσα του δικαστηρίου, στους δρόμους ξαναγυρνάμε, στις εκδηλώσεις και στις διαδηλώσεις του αντιφασιστικού κινήματος και θα είμαστε και στις 18 Μάρτη στη διαδήλωση που είπε ο Πέτρος ο Κωνσταντίνου και όπου αλλού χρειαστεί.

Ζούμε σε μια χώρα της οποίας η ιστορία, πολιτική και συνταγματική, τα τελευταία 100 χρόνια είναι όντως πολιτική απαγορεύσεων της νόμιμης λειτουργίας της Αριστεράς, είναι γνωστό ότι το ΚΚΕ, σε τρεις τουλάχιστον χρονικές περιόδους, είχε κηρυχθεί σε παρανομία, το 1925, το 1936 και το 1947, και έμεινε συνολικά για πολλές δεκαετίες στην παρανομία. Είναι γνωστή η προσπάθεια του Κωνσταντίνου Καραμανλή το 1963 να επιφέρει την λεγόμενη «βαθεία τομή» και να απαγορεύσει και με συνταγματική διάταξη την λειτουργία των κομμουνιστικών κομμάτων, στην πραγματικότητα της Ε.Δ.Α, αφού το ΚΚΕ ήταν ήδη παράνομο. Δεν μπόρεσε να το κάνει ο Καραμανλής, διότι ανατράπηκε, το έκανε η Χούντα με τα Συντάγματα του 1968 και του 1973.

Έρχομαι στην καταδικαστική απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2020. Η κυβέρνηση δεν έλαβε κανένα μέτρο συμμόρφωσής της στην καταδικαστική απόφαση: Τι θα ήταν η συμμόρφωση; Η απαγόρευση λειτουργίας των γραφείων της, η άρνηση παροχής άδειας συμμετοχής τους σε διάφορες συγκεντρώσεις. Μιλάμε για μια εγκληματική οργάνωση, δεν μιλάμε για κάτι άλλο, κι όμως είδατε ότι και προχθές ακόμα στην συγκέντρωση για τα Ίμια δόθηκε άδεια. Μιλάμε ακόμα και για την τροποποίηση της εκλογικής νομοθεσίας κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στην καταδικαστική απόφαση.

Οι προτάσεις οι οποίες κατατίθενται σήμερα στη Βουλή για την αντιμετώπιση του ζητήματος αυτού, της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ, τα κοινά σημεία που διαθέτουν είναι ότι απεμπολούν τη νομοθετική εξουσία της Βουλής και μεταθέτουν την ευθύνη της για να νομοθετεί στον Άρειο Πάγο. Και καθιστούν με αυτόν τον τρόπο την λειτουργία του Αρείου Πάγου, από τυπική-διεκπεραιωτική σε ουσιαστική – απαγο-

ρευτική με βάση την κρίση αν ένα κόμμα που θέλει να συμμετάσχει στις εκλογές υπηρετεί ή όχι την λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος. Και είναι περιττό να πούμε ότι εδώ ανοίγει ο δρόμος για όλους. Είναι προφανές ότι και οι δύο προτάσεις είναι προβληματικές, δεδομένου ότι ανοίγουν τον δρόμο για ευρύτερες απαγορεύσεις. Το ίδιο προβληματικές είναι και οι παραλλαγές των δύο προτάσεων τους που διατυπώνονται σε αρθρογραφίες συνταγματολόγων τις μέρες αυτές.

Εμείς αισθανόμαστε την υποχρέωση, επειδή είμαστε οι άνθρωποι τους οποίους το αντιφασιστικό κίνημα εμπιστεύθηκε για την διαχείριση της υπόθεσης αυτής στη δίκη, να επιδιώξουμε μια διατύπωση τέτοια, η οποία να κεφαλαιοποιεί θεσμικά το αποτέλεσμα της καταδικαστικής απόφασης, να συμμορφώνει την εξουσία σε αυτήν και να θωρακίζει την κοινωνική άμυνα απέναντι στη ναζιστική εγκληματική βία.

Δεν θέλουμε να το πετύχουμε δημιουργώντας ευρύτερες ομάδες αποκλειστών κομμάτων ή προσώπων, προκειμένου να κρύψουμε τον Κασιδιάρη εκεί μέσα, και προκειμένου να πετύχουμε τον σκοπό αυτό να αποκλείσουμε άλλους πεντακόσιους.

Θεωρούμε συνεπώς ότι το αντιφασιστικό κίνημα θα μπορούσε να διατυπώσει μια νομοθετική αξίωση, η οποία να θωρακίζει θεσμικά και να κατακτά αυτό το οποίο αποτελεί κεκτημένο της καταδικαστικής απόφασης, που είναι η απονομιμοποίηση της ναζιστικής εγκληματικής βίας, χωρίς να τσουβαλιάζει ούτε με άλλες πολιτικές ιδεολογίες, ούτε με άλλα ποινικά αδικήματα, ούτε να αποκλείει με φρονηματικά κριτήρια οποιονδήποτε κλπ, έχοντας πάντα βεβαίως την εξαρχής πεποίθηση, με την οποία και θα τελειώσω, ότι ο φασισμός δεν αντιμετωπίστηκε ποτέ ούτε από τα δικαστήρια, ως ιδεολογία εννοώ, ούτε από τους θεσμούς. Αντιμετωπίστηκε και αντιμετωπίζεται στον δρόμο. Και εκεί πάντοτε σας καλούμε, γιατί είναι φανερό ότι και από αυτήν την ψήφοφορία δεν πρόκειται να βγει κανένα θετικό αποτέλεσμα.

Καμία ελευθερία στους εχθρούς της ελευθερίας. Όχι στη συμμετοχή των καταδικασθέντων για ναζιστικά εγκλήματα στις εκλογές. Αποζημιώσεις στα θύματα της ΧΑ και τις οικογένειές τους. Καμία ανοχή στη φασιστική, ρατσιστική και ναζιστική εγκληματική δράση και τη νομιμοποίησή της.

Κώστας Παπαδάκης

Η τροπολογία Βορίδη στοχεύει την αριστερά και όχι τους Χρυσauγίτες. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη με την τροπολογία Βορίδη, δεν θέλει να αποκλείσει από τις εκλογές, τους καταδικασμένους χρυσαυγίτες για τα εγκλήματα που έκαναν με ναζιστικό κίνητρο υπό τον μανδύα του κόμματος Χρυσή Αυγή.

Θέλει να έχει τη δυνατότητα να αποκλείσει από τις εκλογές, όποιο δημοκρατικό, ριζοσπαστικό, ανατρεπτικό, αντικαπιταλιστικό, κόμμα της είναι ενοχλητικό.

Θέλει να έχει την δυνατότητα η ίδια και ο Αρειος Πάγος, που η ηγεσία του διορίζεται από την ίδια, να ελέγχει και να κρατά σε ομηρία, ή και να απαγορεύει τη συμμετοχή του στις εκλογές, κάθε κόμμα της αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής αριστεράς, που θέλει να αλλάξει την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων.

Ο σκοπός αυτός αποκαλύπτεται από την παρ.γ της τροπολογίας, με την οποία ανατίθεται στους δικαστές του Α τμήματος του Αρείου Πάγου, αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από υπόμνημα (καταγγελία) οποιουδήποτε, να ελέγχει και να αποφαινεται σε δύο μέρες αν το συγκεκριμένο κόμμα, εξυπηρετεί τη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος. Αλλά και από τη ανεπίτρεπτη διεύρυνση των αδικημάτων για τα οποία επιβάλλει την απαγόρευση.

Θα ελέγχει δηλαδή ο Αρειος Πάγος, χωρίς καν να υπάρχουν εγκληματικές πράξεις από την ηγεσία ή τα στελέχη του στο πλαίσιο δράσης του υπό διερεύνηση κόμματος, αν οι διακηρύξεις και το πρόγραμμα του κόμματος υπηρετούν την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος! Με τον τρόπο αυτό ο Αρειος Πάγος, αναγορεύεται, ανεπίτρεπτα σε συνταγματικό δικαστήριο, με αρμοδιότητα να κρίνει, να ελέγχει και να απορρίπτει τα προγράμματα των κομμάτων και να απαγορεύει τη συμμετοχή τους στις εκλογές μόνο με ιδεολογικά ή πολιτικά κριτήρια.

Αυτή η ρύθμιση οδηγεί ευθέως σε «κράτος των δικαστών» που ορίζει η Κυβέρνηση, που θα κρίνει ποιο κόμμα έχει δικαίωμα να συγκροτεί συνδυασμούς υποψηφίων και να κατεβαίνει στις εκλογές.

Κανένα δημοκρατικό κόμμα, άξιο του ονόματός του, δεν μπορεί να ψηφίσει αυτή τη ρύθμιση.

ΑΝ στα αλήθεια η τροπολογία Βορίδη ήθελε να αποκλείσει τους ναζί, επειδή η εγκληματική τους δράση, και όχι γενικά οι ιδέες τους ή οπουδήποτε άλλου, είναι κίνδυνος για τη δημοκρατία, υπάρχει απλή και σαφής ρύθμιση.

Είναι εκείνη που στηρίζεται στο αντικειμενικό κριτήριο της προηγούμενης καταδίκης για κακούργημα στο πλαίσιο των σκοπών εγκληματικής οργάνωσης με ναζιστικό κίνητρο, αναγνωρισμένο από την ίδια δικαστική απόφαση.

Η προσθήκη του ναζιστικού κινήτρου, αναγνωρισμένου από την καταδικαστική απόφαση, είναι καθοριστικό στοιχείο, επειδή πρώτον είναι ήδη κεκτημένο του αντιφασιστικού κινήματος και αναγνωρισμένο από την καταδικαστική απόφαση για την ΧΑ και δεύτερον αποκλείει την ανεπίτρεπτη διεύρυνση της απαγόρευσης σε κάθε εγκλημα στο πλαίσιο του 187, όπως απάτες, φοροδιαφυγή, κλοπές, κλπ.

Ηδη με την προηγούμενη τροπολογία Βορίδη, με το άρθρο 92 του ν. 4804/2021, η απαγόρευση είχε επεκταθεί ανεπίτρεπτα σε δεκάδες αδικήματα αλλά όχι σε αυτά που αφορούσαν κακούρηγματικές πράξεις από εγκληματική οργάνωση με ναζιστικό κίνητρο.

Η νέα ρύθμιση, με κατάργηση κάθε αντίθετης νομοθετικής πρόβλεψης, θα μπορούσε να είναι:

«Για την κατάρτιση συνδυασμού υποψηφίων ενός κόμματος ή συνασπισμού κομμάτων, είτε συνασπισμού ανεξάρτητων υποψηφίων, θα πρέπει να συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις Α) το κόμμα να έχει ιδρυθεί νόμιμα Β) ο πρόεδρος, ο γραμματέας, τα μέλη του κεντρικού οργάνου, και οι υποψήφιοι βουλευτές να μην έχουν καταδικαστεί, σε οποιονδήποτε βαθμό, ως μέλη ή διευθύνοντες εγκληματικής οργάνωσης (του άρθρου 187ή 187 Α), για κακούργημα με ναζιστικό κίνητρο. Η απαγόρευση διαρκεί όσο και η διάρκεια της ποινής».

Η ρύθμιση αυτή δεν εισάγει ιδεολογικά ή πολιτικά κριτήρια,ούτε ελέγχει το πρόγραμμα και τις διακηρύξεις του κόμματος, και αφήνει τον Αρειο Πάγο στην κλασική διαπιστωτική του και μόνο αρμοδιότητα.

Δημήτρης Ζώτος

Η διαβόητη, πλέον, φράση του Ρουπακιά «είμαι δικός σας, είμαι της Χρυσής Αυγής» προς αστυνομικούς, δεν μαθεύτηκε παρά 8 μήνες μετά τη δολοφονία. Κι αυτό γιατί η ΕΛ.ΑΣ έκανε ό,τι μπορούσε για να μην καταθέσουν οι αστυνομικοί της Άμεσης Δράσης, Νικόλαος Ντάφος και Δημήτρης Κουρετζής, στους οποίους την απεύθυνε ο δολοφόνος. Ο Ν. Ντάφος, οδηγός του περιπολικού, κατέθεσε στο εφετείο της εγκληματικής οργάνωσης την 1η Φλεβάρη (23η συνεδρίαση), σε μια κατάθεση-καταπέλτη τόσο για την ΧΑ, όσο και για την ΕΛΑΣ, παρά την προσπάθειά του να μην εκθέσει την υπηρεσία του.

«Στις 12 παρά 5 λάβαμε σήμα για ενίσχυση ομάδων ΔΙΑΣ στην τότε λεωφόρο Τσαλδάρη. Σε τρία λεπτά είχαμε φτάσει στο σημείο... Έκλεισα το ρεύμα της Τσαλδάρη προς Γρ. Λαμπράκη. Υπήρχε ένα αυτοκίνητο σταθμευμένο αντίθετα, με φώτα ανοιχτά... Ο συνοδηγός μου πήγε στον τραυματία. Ήταν εν ζωή, αλλά είχε αρχίσει να χάνει το χρώμα του... Ο Ρουπακιάς καθόταν στο αυτοκίνητο... Του δώσαμε εντολή να βγει και τον δεσμεύσαμε. Στη μπροστά ρόδα του αυτοκινήτου ήταν ένα μαχαίρι. Φέραμε γάντια και μια σακούλα για να το παραδώσουμε...

Στη διάρκεια της διαδρομής προς το ΑΤ εξηγήσαμε στον δράστη ότι συλλέξαμε το μαχαίρι χωρίς να το ακουμπήσουμε, άρα αν έχει δακτυλικά αποτυπώματα θα βρεθούν. Μας λέει: «ναι, εγώ τον μαχαίρωσα». Τον ρώτησα γιατί. Απάντησε ότι «την πέσανε σε κάποιους δικούς μας». Ρώτησα «τι δικούς μας», μήπως επρόκειτο για οπαδούς. Μου λέει «όχι, είμαι της Χρυσής Αυγής. Είμαστε δικοί σας, μην το πείτε πουθενά». Την ώρα εκείνη φτάναμε στο τμήμα. Πήρα την υπηρεσία και ενημέρωσα ότι έχουμε αποσπάσει ομολογία δράστη».

Σε ερωτήσεις διευκρίνισε ότι η ενημέρωσή του προς την υπηρεσία είχε σαν σκοπό να γνωρίζει η αστυνομία ότι «ψάχνουμε άτομα της Χρυσής Αυγής» - κι αυτό, εκτός των άλλων, αποδεικνύει πως οποιοσδήποτε δηλώσεις άγνοιας (είτε από την ηγεσία της ΧΑ, είτε από την ΕΛ.ΑΣ, είτε από τα ΜΜΕ) είναι μέρος της συγκάλυψης. Αμέσως μετά την ενημέρωση οι δυο αστυνομικοί «παραδώσαμε τον δράστη και το μαχαίρι. Αφήσαμε τα τηλέφωνα μας στον αξιωματικό υπηρεσίας του τμήματος για ό,τι χρειαστεί».

Επιχείρηση συγκάλυψης

Αλλά αυτό φαίνεται ήταν ψιλά γράμματα για την ΕΛ.ΑΣ. «Μάθαμε προς το τέλος της βάρδιας ότι ο Φύσσας είχε πεθάνει. Δεν μας είχε καλέσει κάποιος. Μετά από δυο ημέρες υποβάλαμε αναφορά στην υπηρεσία για ό,τι είχε συμβεί». Η υπηρεσία όμως δήλωσε ότι το πλήρωμα αυτό «είχε διατεθεί για εκτέλεση



18/9/2013, Πορεία στο Κερατσίνι μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Δολοφόνοι Ναζί με πλάτες ΕΛ.ΑΣ

υπηρεσίας στην Αστυνομική Διεύθυνση Πειραιά» και με τη δικαιολογία αυτή δεν έστειλε τα στοιχεία των αστυνομικών στις αρμόδιες αρχές όταν ζητήθηκαν!

Η προσπάθεια ήταν να συγκαλυφθεί η τρομερή αδράνεια της ΔΙΑΣ: «Πρόεδρος: χειροπέδες ποιος έβαλε; Ντάφος: ο Κουρετζής. Πρ: Τι είχαν κάνει οι συνάδελφοί σας πριν; Ντ: Έλεγχαν τον χώρο. Πρ: Και τον Ρουπακιά τον είχαν αφήσει στο αυτοκίνητο ανεπίβλεπτο; Ντ: Ήταν οι ΔΙΑΣ εκεί. [...] Πρ: Ήταν αναμένη η μηχανή; Ήταν έτοιμος να φύγει; Ντ: Ενδεχομένως. Πρ: Θα μπορούσε να φύγει πριν έρθετε εσείς; Ντ: Θα μπορούσε». Στη δε ερώτηση της πολιτικής αγωγής «Ποιος εντόπισε το μαχαίρι;» η απάντησή του ήταν «Εγώ το είδα, στη ρόδα».

Ρωτηθείς για άλλες επιθέσεις της ΧΑ περιέγραψε: «Σε έναν υπόγειο αυτοσχέδιο χώρο λατρείας, μουσουλμανικό στα Καμίνα έγινε επίθεση από άτομα με ρόπαλα, φωτοβολίδες κλπ. Ο υπεύθυνος του χώρου μάς είπε ότι ήταν άτομα της ΧΑ». Επίσης ο μάρτυρας είπε ότι ο συνάδελφός του έχει δεχθεί απειλές: «Είχε βρει φθορές στο αυτοκίνητο και είχε δεχθεί τηλεφωνικές απειλές όπως “θα πονάνε τα γόνατά σου όταν χειμωνιάζει”». Όταν ρωτήθηκε γιατί μπορεί να είπε ο Ρουπακιάς «είμαι δικός σας» είπε «Υποθέτω επειδή είχε υψηλά εκλογικά ποσοστά στο σώμα».

Στις 3/2 (24η συνεδρίαση) κατέθεσε και ο **Μιχαήλ Ξυπόλητος**, φίλος του Παύλου Φύσσα και θύμα της επίθεσης. Στην κατάθεσή του ήταν πολύ ξεκάθαρα τα οργανωμένα χαρακτηρι-

στικά της επίθεσης, ο ενδυματολογικός κώδικας των χρυσαυγιτών και, φυσικά, ο οπλισμός τους. Επίσης, ήταν μια ακόμη κατάθεση-καταπέλτης για τη στάση της ΕΛΑΣ, όχι μόνο των ομάδων ΔΙΑΣ που δεν έκαναν τίποτα την ώρα της δολοφονίας αλλά και των υπόλοιπων αστυνομικών.

Ο μάρτυρας αρχικά τόνισε ότι παρατήρησε τον κατηγορούμενο **Μιχάλαρο** στο μαγαζί «Κοράλλι», εκεί όπου οι χρυσαυγίτες εντόπισαν τα θύματά τους: «Φορούσε αμάνικη μπλούζα και παντελόνι παραλλαγή και είχε τατουάζ έναν μαιάνδρο». Μέσα στο μαγαζί είπε ότι είδε επίσης τους κατηγορούμενους **Άγγο και Τσαλίκη**. Όταν τελείωσε ο αγώνας και η παρέα των θυμάτων βγήκε έξω, είδαν τους συγκεντρωμένους χρυσαυγίτες με «κάτι μαδέρια που τα είχαν ακουμπήσει στο αυτοκίνητο... Αισθάνθηκα ότι κινδυνεύαμε γιατί είδα ανθρώπους με ρόπαλα». Σε ερωτήσεις της πολιτικής αγωγής συγκεκριμενοποίησε ότι είδε «4-5 [ξύλα] σίγουρα».

Περιέγραψε τη διαδικασία της «μεσολάβησης» από τον σωφρονιστικό υπάλληλο Δ. Χατζησταμάτη που βρέθηκε τυχαία εκεί, κατά την οποία οι χρυσαυγίτες έκαναν σαφές στα θύματα ότι δεν θα τα αφήσουν να πάνουν τα αυτοκίνητά τους, μπροστά από τα οποία είχαν παραταχθεί. Η παρέα αποφασίζει να φύγει χωρίς τα αυτοκίνητα για να ηρεμήσει η κατάσταση. Καθώς απομακρύνονται «στρίβει ένα αυτοκίνητο με παρατεταγμένες από πίσω 5-6 μηχανές. Είχαν 2 άτομα η καθεμία. Όταν σταμάτησε ο οδηγός του αυτοκινήτου οι μηχανές σταμάτησαν πίσω του», τό-

νισε, πράγμα που αποτελεί την χαρακτηριστικότερη περιγραφή ενός «κονβόι». «Ο οδηγός ρώτησε τον Παύλο αν αυτή είναι η Κεφαλληνίας και ο Παύλος απάντησε ναι». Επρόκειτο για τον Ρουπακιά που, σύμφωνα με πολλούς μάρτυρες, με αυτόν τον τρόπο μπόρεσε να δει και να «ζυγίσει» τον στόχο του.

Τραγική ειρωνία

Ακολούθησαν οι δραματικές στιγμές της επίθεσης τις οποίες ο μάρτυρας περιέγραψε στο δικαστήριο. Η παρέα σκόρπισε στα γύρω στενά και οι χρυσαυγίτες κυνηγούσαν «με μίσος, επιμονή και σθένος». Τα θύματα κάλεσαν την αστυνομία. Όταν έφτασε το περιπολικό «βγήκαμε για να τους πούμε ότι εμείς είμαστε που καλέσαμε και χρειαζόμαστε βοήθεια. Αντ' αυτού οι αστυνομικοί πέρασαν χειροπέδες σε μας. Πήγαμε στο ΑΤ και εκεί συνεχίστηκε η περιέργη συμπεριφορά. Μας έγδυσαν για σωματικό έλεγχο, ενώ εξηγούσαμε ότι εμείς καλέσαμε την αστυνομία. Μας έβαλαν σε ένα γραφείο, εκεί καθόταν ένας τύπος που αργότερα μάθαμε ότι ήταν ο Ρουπακιάς. Κατά τραγική ειρωνία, νομίζαμε ότι ήταν αστυνομικός, μάλιστα ζητήσαμε την άδεια για να κάτσουμε και να χρησιμοποιήσουμε τα κινητά μας. Ακόμα πιο τραγικά, μας την έδωσε την άδεια».

«Μας ρώτησε τι είχε γίνει. Αν είμαστε πολιτικοποιημένοι, αν έγινε κάποια φασαρία ή κάτι έξω... Όπως κι εμείς έτσι κι αυτός είχε το κινητό και έστελνε μηνύματα συνέχεια... Μάλλον μετέφερε πληροφορίες... Προσπαθούσε να μάθει κάτι που θα τον

βοηθούσε σε κατάθεση που θα έδινε μετά... Μετά μάθαμε μέσω Σεϊρλή ότι είναι νεκρός ο Παύλος Φύσσας και υπήρξε μια τεράστια ένταση. Εκείνη την ώρα ο Ρουπακιάς έκανε νόημα σε έναν αστυνομικό για να τον μεταφέρει».

Ο μάρτυρας δέχτηκε επίθεση από χρυσαυγίτες και στον Κορυδαλλό, τη μέρα έναρξης της δίκης σε πρώτο βαθμό: «Μας επιτέθηκαν μέλη της ΧΑ, με τον ίδιο ενδυματολογικό κώδικα όπως το βράδυ της δολοφονίας. Μας ρώτησαν πρώτα πού πάμε, τους απάντησε ο Ν. Μαντάς [σ.σ: φίλος του Π. Φύσσα] ότι είμαστε μάρτυρες. Μας χτύπησαν, έσπασαν τη μύτη της κοπέλας που ήταν μαζί μας και εγώ δέχτηκα χτυπήματα στο κεφάλι και είχα ράγισμα στο ρινικό οστό». Όλα αυτά σε έναν χώρο γεμάτο αστυνομικούς.

Μέσα από τις ερωτήσεις της πολιτικής αγωγής ο μάρτυρας υπογράμμισε τις ομοιότητες των δυο επιθέσεων της ΧΑ που έχει ζήσει και των υπόλοιπων για τις οποίες γνωρίζει: υπεραριθμία, ταχύτητα, ενδυμασία, ναζιστικά σύμβολα και συνήθως επίθεση στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ είπε ότι γνωρίζει προσωπικά τα θύματα, «τον Πουντίδη, τον Πουλκόγιαννη και τον Διαμαντάκη. Δέχτηκαν επίθεση με ρόπαλα που είχαν πάνω καρφιά. Τα θύματα είχαν τρύπες στις πλάτες τους, άνοιξαν κεφάλια».

Όταν ρωτήθηκε αν η ομοιόμορφη ενδυμασία τους στοχοποιούσε ως ΧΑ (καθώς μια υπερασπιστική γραμμή είναι ότι μια «καλά οργανωμένη» επίθεση θα είχε σαν στόχο να μην αποκαλυφθούν οι δράστες), απάντησε: «Νομίζω ότι η τακτική τους ήταν αυτή, να γνωρίζει ο κόσμος τι είναι». Για το αν θεωρεί την επίθεση οργανωμένη ή όχι τόνισε: «Δεν μπορεί κανείς τυχαία μέσα σε λίγα λεπτά να συσπειρώσει 40 άτομα».

Μετά από μια ακόμα συγκλονιστική κατάθεση, η υπεράσπιση, σαν πνιγμένος που πιάνεται από τα μαλλιά του, ζήτησε από το δικαστήριο να λάβει ακόμα αυστηρότερα μέτρα σε βάρος της **Χ. Τσολούκου**. Πρόκειται για τη σύντροφο του Π. Φύσσα η οποία δεν ήρθε να καταθέσει στις 3/2. Η υπεράσπιση λέει ξεδιάντροπα –σε ένα παιχνίδι εντυπώσεων και τίποτα παραπάνω– ότι η γυναίκα που έχασε τον σύντροφό της στα χέρια της κάτι κρύβει, κι ότι η πολιτική αγωγή «εξαφανίζει» μάρτυρες. Την Παρασκευή 10 Φλεβάρη το δικαστήριο έχει καλέσει τους μάρτυρες **Ν. Μαντά** και **Δ. Χατζησταμάτη**.

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμοι

Φλεβάρης: 10/2, 13/2, 15/2, 17/2, 20/2

Μάρτης: 3/3, 10/3, 15/3, 17/3, 22/3, 24/3, 29/3, 31/3

Τα ξημερώματα της 31 Ιανουαρίου του 1968 οι Βιετκόνγκ - όπως υποτιμητικά ονόμαζαν οι Αμερικάνοι κατακτητές τους Βιετναμέζους αντάρτες και στρατιώτες που πολεμούσαν εναντίον τους- κατάφεραν ένα θανάσιμο πλήγμα στο γόητρο του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Η «Επίθεση της Τετ», όπως έχει μείνει στην ιστορία, ήταν ένα σημείο καμπής όχι μόνο για τον ίδιο τον πόλεμο στο Βιετνάμ αλλά και για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Ο Μάης του '68 -η εξέγερση που ξεκίνησε από τους φοιτητές του Παρισιού και απλώθηκε μέσα στους επόμενους μήνες σε ολόκληρο τον κόσμο- χρώσταγε πολλά στο θάρρος και τη μαχητικότητα των ανταρτών που τόλμησαν εκείνο το πρωινό να επιτεθούν στον ισχυρότερο στρατό του κόσμου.

Το Βιετνάμ ήταν από το 1800 γαλλική αποικία. Τον Σεπτέμβρη του 1940, με την έγκριση της φιλοναζιστικής γαλλικής κυβέρνησης του Βισύ, Ιαπωνικά στρατεύματα (η Ιαπωνία ήταν σύμμαχος της ναζιστικής Γερμανίας στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο) εγκαταστάθηκαν στη χώρα. Για τα επόμενα πέντε χρόνια το Βιετνάμ ελεγχόταν από κοινού από τους Γάλλους αποικιοκράτες και τα κατοχικά στρατεύματα της Ιαπωνίας. Οι Ιάπωνες έφυγαν τον Αύγουστο του 1945, μετά τους βομβαρδισμούς της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι.

Αλλά το τέλος του πολέμου δεν έφερε την ειρήνη στο Βιετνάμ. Το κέντρο της αντίστασης στη διάρκεια της κατοχής ήταν οι «Βιετμίνχ», ένα εθνικοαπελευθερωτικό μέτωπο που είχε ιδρυθεί το 1941 από το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ινδοκίνας. Το κύριο μέλημα των ΗΠΑ, μετά την αποχώρηση της Ιαπωνίας, ήταν να εμποδίσουν την «κατάληψη» της χώρας από τους «κομμουνιστές». Με τη βοήθεια και την στήριξη τους οι Γάλλοι επέστρεψαν και ο πόλεμος συνεχίστηκε για περίπου δέκα χρόνια ακόμα – μέχρι την ιστορική ήττα των γαλλικών στρατευμάτων στην μάχη του Ντιέν Μπιέν Φου το 1954.

Αλλά ούτε αυτή ήταν αρκετή για να φέρει την ειρήνη: οι «ειρηνευτικές συνομιλίες» που ακολούθησαν χώρισαν το Βιετνάμ στα δυο, σε ένα «κομμουνιστικό» Βόρειο Βιετνάμ και ένα «ελεύθερο» Νότιο Βιετνάμ – που ελεγχόταν στην πραγματικότητα από μια κυβέρνηση μαριονέτα των Αμερικάνων. Και ο πόλεμος συνεχίστηκε, τυπικά για δυο ακόμα δεκαετίες – μέχρι την οριστική και ταπεινωτική αποχώρηση των δυνάμεων των ΗΠΑ τον Απρίλιο του 1975. Οι βάσεις για αυτή την ιστορική ήττα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού τέθηκαν εκείνο το πρωινό της 31 Ιανουαρίου του 1968.

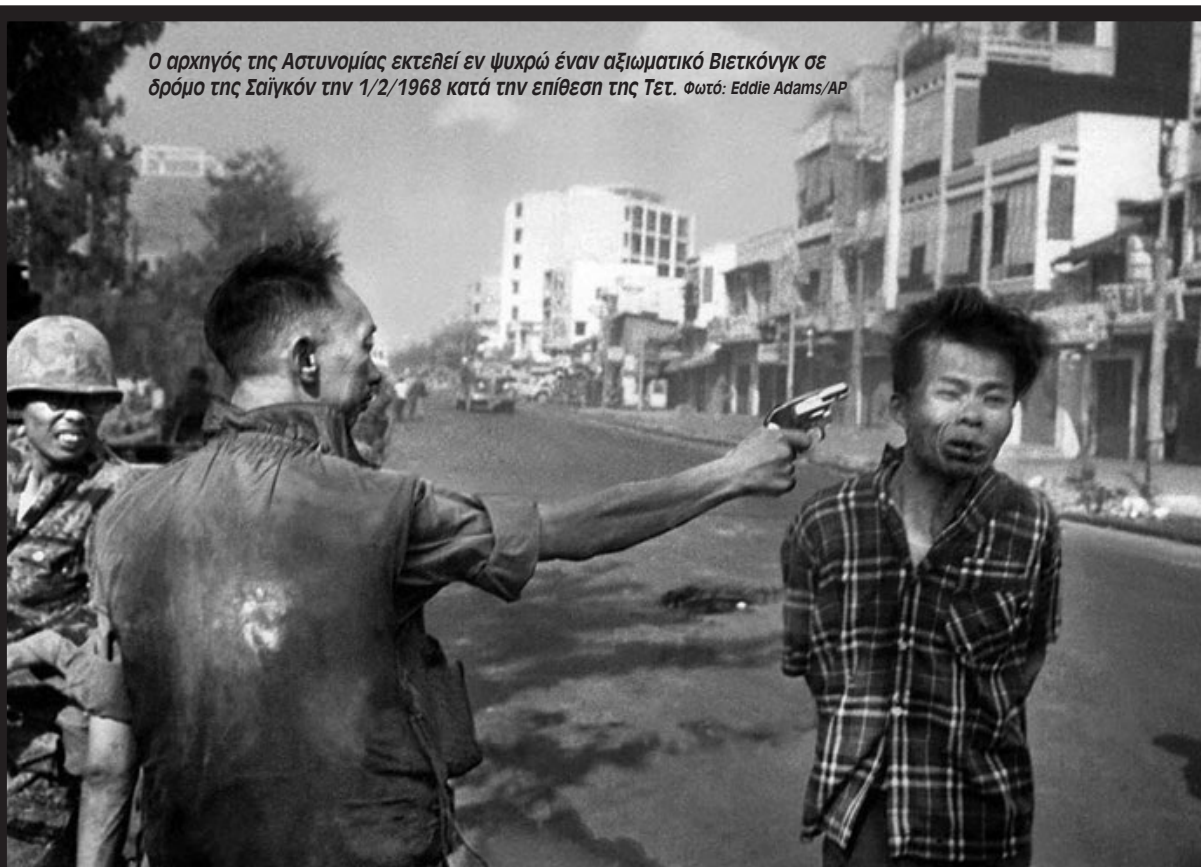
Η επίθεση

Η 31η Ιανουαρίου του 1968 ήταν η πρώτη ημέρα της Τετ, του γιορτασμού της Πρωτοχρονιάς (είναι μια κινητή γιορτή στο Βιετνάμ). Οι Αμερικάνοι στρατηγοί πίστευαν ότι οι εχ-

θροπραξίες θα σταματούσαν, όπως γινόταν κάθε χρόνο, εκείνη την ημέρα. Αλλά έπεσαν έξω. Αντί για αυτό βρέθηκαν αντιμέτωποι με μια συντονισμένη επίθεση σε πάνω από εκατό στρατιωτικές βάσεις και πόλεις – πολλές από τις οποίες «έπεσαν» για πολλές μέρες ή ακόμα και εβδομάδες στα χέρια του εχθρού. Στην ίδια την Σαϊγκόν, την πρωτεύουσα του Νότιου Βιετνάμ, οι αντάρτες επιτέθηκαν στην Αμερικάνικη Πρεσβεία, σκότωσαν τους φρουρούς και άνοιξαν μια τρύπα στα «τείχη» της – χωρίς να καταφέρουν όμως να την καταλάβουν πραγματικά.

Από στενά στρατιωτική άποψη η επίθεση της Τετ ήταν αποτυχία. Οι ΗΠΑ μετά το αρχικό σοκ εξαπέλυσαν μια τρομαχτική αντεπίθεση σε βάρος των δυνάμεων των «Βιετκόνγκ» που βύθισε τη χώρα στο αίμα. Από τις 84 χιλιάδες των μαχητών που είχαν πάρει μέρος στην επίθεση οι 58 χιλιάδες δεν επέστρεψαν ποτέ – άλλοι σκοτώθηκαν, άλλοι τραυματίστηκαν βαριά και άλλοι συνελήφθησαν αιχμάλωτοι. Από τους 19 «κομμάντο» που προσπάθησαν να καταλάβουν την αμερικανική πρεσβεία δεν επέζησε κανένας. Οι πόλεις και τα χωριά που είχαν «συνεργαστεί με τους κομμουνιστές» τιμωρήθηκαν παραδειγματικά. Η Μπεν Τρε, μια πόλη κοντά στην Σαϊγκόν, ισοπεδώθηκε από τους αμερικανικούς βομβαρδισμούς. «Έπρεπε να καταστρέψουμε την πόλη για να τη σώσουμε» δήλωσε κυνικά ο Αμερικάνος στρατηγός που ήταν υπεύθυνος για την ανακατάληψή της. Στη Χιού, μια άλλη πόλη κοντά στην Σαϊγκόν, ισοπεδώθηκε, ύστερα από μια μάχη που κράτησε 26 ημέρες, το 80% των κατοικιών της. Τον

Ο αρχηγός της Αστυνομίας εκτεθεί εν ψυχρώ έναν αξιωματικό Βιετκόνγκ σε δρόμο της Σαϊγκόν την 1/2/1968 κατά την επίθεση της Τετ. Φωτό: Eddie Adams/AP



55 χρόνια από την “Επίθεση της Τετ”

Μάρτιο του 1968 ο αμερικανικός στρατός δολοφόνησε εν' ψυχρώ πάνω από 300 αμάχους - γέρους, νέους και μικρά παιδιά στο χωριό Μι Λάι. Σήμερα υπεύθυνος για αυτό το φριχτό έγκλημα θεωρείται ο επικεφαλής της διμοιρίας Γουίλιαμ Κάλεϋ. Αλλά είναι προφανές ότι δεν ήταν ένα μεμονωμένο έγκλημα: οι λιγοστοί αμερικανοί στρατιώτες που προσπάθησαν να σταματήσουν τη σφαγή καταγγέλλθηκαν στη γερουσία σαν «προδότες» και δέχονταν για πολύ καιρό «ανώνυμες» απειλές.

Πανωλεθρία για τις ΗΠΑ

Πολιτικά, όμως, η επίθεση της Τετ ήταν μια πανωλεθρία για τις ΗΠΑ. Ο πόλεμος στο Βιετνάμ ήταν ήδη μισητός στις ΗΠΑ, πολύ πριν την 31η Ιανουαρίου του 1968. Στις 17 Απριλίου 1965 μια μεγάλη συγκέντρωση στην Ουάσιγκτον συγκέντρωσε χιλιάδες αντιπολεμικούς διαδηλωτές. Τον Οκτώβρη του 1965 έγιναν διαδηλώσεις σε πάνω από 40 αμερικανικές πόλεις. Τον Απρίλιο του 1967 διαδήλωσαν στη Νέα Υόρκη πάνω από 300 χιλιάδες. Ο πόλεμος δεν ήταν μόνο άδικος απέναντι στο ίδιο το Βιετνάμ: ήταν άδικος απέναντι και στα ίδια τα φτωχά, λαϊκά στρώματα της νεολαίας που η κυβέρνηση έστελνε στο μέτωπο να πεθάνουν.

Το αντιπολεμικό κίνημα συναντήθηκε, όχι τυχαία, με το κίνημα για τα δικαιώματα των Μαύρων που είχε ξεσπάσει λίγα χρόνια πριν στις ΗΠΑ. «Ο πόλεμος αυτός», έλεγε τον Απρίλη του 1967 ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ο πιο διάσημος ηγέτης του κινήματος για τα δικαιώματα των Μαύρων, «έχει καταστρέψει και τις εγχώριες τύχες μας... Οι υποσχέσεις της μεγάλης

κοινωνίας έχουν εκτελεστεί στα πεδία των μαχών του Βιετνάμ. Οι επιταγές αυτού του διευρυμένου πολέμου έχουν στενέψει τις υποσχέσεις των προγραμμάτων κοινωνικής πρόνοιας κάνοντας τους φτωχούς – και τους Νέγρους- να πληρώνουν το βαρύτερο τίμημα τόσο στο μέτωπο όσο και εδώ».

Η επίθεση της Τετ άλλαξε ριζικά τον τρόπο που η αμερικανική κοινή γνώμη αντιμετώπιζε τον πόλεμο και έδωσε νέα ώθηση στο κίνημα. Το αφήγημα της αμερικανικής κυβέρνησης μέχρι τότε ήταν ότι ο πόλεμος όπου 'νάναι τελειώνει -με την συντριβή των «ερυθρών» εννοείται. Οι θυσίες του αμερικανικού λαού πιάζουν τόπο. Τώρα ξαφνικά φαινόταν ότι απλά έλεγαν ψέματα. Η βιαιότητα με την οποία τα αμερικανικά στρατεύματα έπνιξαν το Βιετνάμ στο αίμα μετά την επίθεση -και ειδικά το έγκλημα στο Μι Λάι- άρχισαν να προσθέτουν σε αυτά και ηθικά ερωτήματα: ήταν οι ΗΠΑ πράγματι στη «σωστή πλευρά της ιστορίας», όπως έλεγε ο κυβερνήτης μέχρι τότε;

Το πλήγμα ήταν πολύ βαρύ και για την στρατιωτική ιεραρχία και για τον Πρόεδρο Τζόνσον – που αποφάσισε να μην διεκδικήσει την επανεκλογή του. Οι «Βιετκόνγκ» είχαν καταφέρει να ξεγελάσουν τα αμερικανικά επιτελεία. Χιλιάδες μαχητές από τον βορρά είχαν συγκεντρωθεί στην Σαϊγκόν και τις άλλες πόλεις του νότου κυριολεκτικά κάτω από τη μύτη των αμερικανικών δυνάμεων που νόμιζαν απλά ότι είναι χωρικοί που έρ-

χονται στις πόλεις για να γιορτάσουν την Τετ με τους συγγενείς τους. Χιλιάδες όπλα είχαν κρυφτεί όπου μπορεί να φανταστεί κανείς -τα μετέφεραν ακόμα και σε φέρετρα που υποτίθεται ότι είχαν νεκρούς, χωρίς να τους πάρουν ποτέ είδηση ούτε η αστυνομία της «κυβέρνησης» του Νότου ούτε οι ίδιοι οι Αμερικάνοι. Ακόμα χειρότερα οι Βιετκόνγκ είχαν σκηνοθετήσει μια «μεγάλη επίθεση» ενάντια στην στρατιωτική βάση του Κχε Σανχ που ώθησε τα αμερικανικά επιτελεία να στείλουν ενισχύσεις από τις πόλεις – που έμειναν έτσι πρακτικά ανυπεράσπιστες. Κάποιοι δημοσιογράφοι συνέκριναν το μέγεθος του φιάσκου με την αποτυχία πρόβλεψης της ιαπωνικής επίθεσης στο Περλ Χάρμπορ στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο - της χειρότερης πανωλεθρίας του αμερικανικού ναυτικού μέχρι σήμερα.

Το «μείγμα» του αντιπολεμικού κινήματος, των ηθικών ενδοιασμών, της αποκάλυψης των ψεμάτων της κυβέρνησης και της ανικανότητας των στρατιωτικών επιτελείων διέλυσε τον ηθικό του στρατεύματος. Στην ουσία οι φαντάροι σταμάτησαν να πολεμάνε.

Στρατιωτικά, ναι, η επίθεση της Τετ ήταν αποτυχία. Οι «Βιετκόνγκ» έχασαν τη μάχη. Και ο λαός του Βιετνάμ πλήρωσε πολύ ακριβά σε αίμα την ταπείνωση του αμερικανικού στρατού. Αλλά οι Βιετκόνγκ κέρδισαν τελικά τον πόλεμο. Το 1975 οι τελευταίοι αμερικανοί στρατιώτες έφυγαν με τα ελικόπτερα από την πρεσβεία στην Σαϊγκόν. Και ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός προσπαθεί ακόμα να ξεπεράσει το «Σύνδρομο του Βιετνάμ».

Σωτήρης Κοντογιάννης

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ
Εκλογές τη δίνη της κρίσης
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ
Black Lives Matter
Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος

ΓΚΥΖΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 καφέ Κουτσό 7.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλητής: Αλέξανδρος Σακελλάρης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 καφέ Κουτσό 7.30μμ
Κίνα – Η Μεγάλη Πορεία της νέας Υπερ-δύναμης
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/2 καφέ Κουτσό 7.30μμ
Black Lives Matter
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΚΥΨΕΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Ελλάδα-Τουρκία, διεθνισμός
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Πανίδου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακά
● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/2
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 Κοινότητα Γουϊνέας,
(Λευκωσίας 34) 7.30μμ
Κίνα – Η Μεγάλη Πορεία της νέας Υπερ-δύναμης
Ομιλητής: Νίκος Κάντζος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 Charlie’s, Δαβάκη 65, 7μμ
Κίνα – Η Μεγάλη Πορεία της νέας Υπερ-δύναμης
Ομιλήτρια: Εύη Μαχοβίτσαγια
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 Charlie’s, Δαβάκη 65, 7μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 Βραζιλιάνα 7μμ
Black Lives Matter
Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 Βραζιλιάνα 7μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλήτριες: Μαρία Φωτεινού, Μαριάννα Χρονοπούλου

ΕΞΑΡΧΕΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 Παιδαγωγικό 7.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλήτρια: Κατερίνα Κανελοπούλου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 Παιδαγωγικό 7.30μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΘΗΣΘΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 9/2 καφέ Περιβολάκι 8μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλητής: Μήτσος Λάμπρου
● ΠΕΜΠΤΗ 16/2 καφέ Περιβολάκι 8μμ
Να απλώσουμε τις απεργίες
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 9/2
καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα, 7μμ
Εκλογές στη δίνη της κρίσης
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 9/2
καφέ Τρίκυκλο, Νέος Κόσμος, 8μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
καφέ Τρίκυκλο, Νέος Κόσμος, 8μμ
Κίνα – Η Μεγάλη Πορεία της νέας Υπερ-δύναμης
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός
ΓΑΛΑΤΣΙ
ΠΕΜΠΤΗ 9/2 Περιμπανού 7.30μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για το σο-σιαλισμό;
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΙΛΙΟΝ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 καφέ φούρνος Λέο Κον,
κεντρική πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Η εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Γ. Μανωλάτος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 καφέ φούρνος Λέο Κον,
κεντρική πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Αριστερισμός – μια μαρξιστική κριτική
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 καφέ Ντραμς 7.30μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 καφέ Ντραμς 7.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλητής: Στάθης Κούννας

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Κίνα – Η Μεγάλη Πορεία της νέας Υπερ-δύναμης
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Black Lives Matter
Ομιλητής: Κώστας Κουρούπης

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 9/2 Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2
καφέ Faltso, Διάμεση 5-7, 7.30μμ
Αλληλεγγύη στους λαούς της Τουρκίας και της Συρίας
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
καφέ Faltso, Διάμεση 5-7, 7.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαγεωργίου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2
πλ. Φελέκη, Νισύρου και Πάτμου 8μμ
90 χρόνια από την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία
Ομιλήτρια: Σοφία Μπεντζελούν
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
πλ. Φελέκη, Νισύρου και Πάτμου 8μμ
Αλληλεγγύη στους λαούς της Τουρκίας και της Συρίας
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΘ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 δημαρχείο 7.30μμ
Το έγκλημα των επαναπροωθήσεων
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 δημαρχείο 7.30μμ
Αλληλεγγύη στους λαούς της Τουρκίας και της Συρίας
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2
παλαιό δημαρχείο (ΚΕΠ) 7.30μμ
Αλληλεγγύη στους λαούς της Τουρκίας και της Συρίας
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
παλαιό δημαρχείο (ΚΕΠ) 7.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλητής: Θοδωρής Λυκογιαννάκης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● ΠΕΜΠΤΗ 9/2
δημαρχείο Αγ. Παρασκευής 7.30μμ
Η δύναμη μας μεγαλύτερη από τη δύναμη τους
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου
● ΠΕΜΠΤΗ 16/2
δημαρχείο Αγ. Παρασκευής 7.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλήτρια: Μαρία Μητρονίκα

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλήτρια: Χουάνα Σταυριανού

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2
καφέ Books and Coffee 7μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
καφέ Books and Coffee 7μμ
Κίνα – Η Μεγάλη Πορεία της νέας υπερδύ-ναμης
Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ - ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 καφέ Sweet Home 7.30μμ
Black Lives Matter
Ομιλήτρια: Άρια Σταροπούλου

ΒΥΡΩΝΑΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 Φίφτυ Γαστροκαφέ, 7.30μμ
Black Lives Matter
Ομιλητής: Άγγελος Παπαδάκης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

● ΠΕΜΠΤΗ 9/2
καφέ πλατείας Σουρμένων 8μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλητής: Ιάσοντας Παπαδάτος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
καφέ πλατείας Σουρμένων 8μμ
Κίνα – Η Μεγάλη Πορεία της νέας υπερδύ-ναμης
Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 δημαρχείο, 5ος ορ.,
γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7μμ
Κύπρος: πρόβλημα ταξικό ή εθνικό;
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 δημαρχείο 6.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλήτρια: Ελένη Τσαγανού

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 9/2 δημαρχείο, 2ος ορ. 6.30μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλήτρια: Άννα Μαράκη

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/2 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

● ΠΕΜΠΤΗ 9/2 καφέ Μαρίνα 7μμ
Η τέχνη δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλητής: Μάνος Χατζηανέστης
● ΠΕΜΠΤΗ 16/2 καφέ Μαρίνα 7μμ
Black Lives Matter
Ομιλήτρια: Μαντώ Καλαντζάκη
● ΠΕΜΠΤΗ 23/2 καφέ Μαρίνα 7μμ
Κίνα – Η Μεγάλη Πορεία της νέας Υπερ-δύναμης
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/2
καφέ Aberto, Ρήγα Φερραίου 48, 6.30μμ
Black Lives Matter
Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς

ΒΟΛΟΣ

● ΠΕΜΠΤΗ 9/2 Θόλος 7μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλητής: Γιώργος Ζιάκας
● ΠΕΜΠΤΗ 16/2 Θόλος 7μμ
Black Lives Matter
Ομιλήτρια: Μυρσίνη Παγάνα

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 9/2 Πυρσινέλλα 1, 4ος ορ. 7μμ
Εκλογές στη δίνη της κρίσης
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 Πυρσινέλλα 1, 4ος ορ. 7μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΞΑΝΘΗ

● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/2 καφέ Φίλοιστρο 7μμ
Κίνα – Η Μεγάλη Πορεία της νέας Υπερ-δύναμης
Ομιλήτρια: Μαρία Μουσοπούλου
● ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/2 καφέ Φίλοιστρο 7μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

Θεσσαλονίκη

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 καφέ Διώροφον 7μμ
Εκλογές στη δίνη της κρίσης
Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 καφέ Ποέτα 7μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 καφέ Μπαράκα 8μμ
Εκλογές στη δίνη της κρίσης
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2 καφέ Γιώτης 8μμ
Εκλογές στη δίνη της κρίσης
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 9/2 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/2 καφέ Κονάκι 7.30μμ
Εκλογές στη δίνη της κρίσης
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/2

Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/2

ΘΗΣΕΙΟ
Κάτω Πετράλωνα Σταθμός 6.30μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Άνω Πετράλωνα Σταθμός 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό Αγ. Νικολάου 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/2

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου Λαϊκή 12μ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ Λεωφ. Βείκου (Εθνική) 12μ
ΚΥΨΕΛΗ Δημοτική Αγορά 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Σταθμός Αγ.Νικολάου 12μ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12.30μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 12μ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 11.30πμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ ΑΒ 11πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 12μ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ Πλατεία Εθν. Αντίστασης 12μ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μ
Ν.ΙΩΝΙΑ ΗΣΑΠ 12μ
Α.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Κάτω πλατεία Everest 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ. Χαϊμαντά 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μουσείο ΕΑΜ 12μ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή Αγορά 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 12μ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος με Καραϊσκού 12μ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλατεία Ελευθερίας 12μ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΜΑΡΑ
Γούναρη και Σβώλου 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.00πμ
ΤΟΥΜΠΑ
Πλ. Αγίου Θεράποντα 11.30πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Αγορά 11.30πμ
ΗΡΑΚΛΕΘ
πάρκο Γεωργιάδη 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Γεωργίου 11.30πμ
ΒΟΛΟΣ
Πλατεία Αγ.Νικολάου 11.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 12μ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντο-γιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαη-λίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikii@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856



ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μεταναστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Τηλεόραση

εργατική αλληλεγγυη σελ. 17
No 1558, 8 Φλεβάρη 2023

DRAGONS DEN

Ο Λάκκος με τα Φίδια



που είναι η βασική ιδέα του ριάλιτι, είναι από τους λιγότερο σημαντικούς παράγοντες. Ναι, πολλές αποτυχημένες startups κατηγορούν την έλλειψη ρευστότητας για τη χρεοκοπία τους, αλλά αυτό δε λέει και πολλά. Υπάρχουν πιο πολλές επιχειρήσεις που χρεοκόπησαν, ενώ είχαν όλη τη χρηματοδότηση που ζήτησαν.

“Αυτοδημιούργητοι”

Κάτι το οποίο μάς φέρνει σε μια πιο σκοτεινή πλευρά του όλου αφηγήματος: οι “δράκοι” αυτού του κόσμου δεν είναι αυτοδημιούργητοι. Οι περισσότεροι εκατομμυριούχοι σήμερα είναι ή παιδιά πλούσιων οικογενειών ή καλοί γνωστοί του κράτους που τρώνε από τα έτοιμα των κρατικών επιδοτήσεων (ΕΣΠΑ κλπ.) ή αεριτζήδες εξαρτημένοι από το πλασματικό κεφάλαιο του χρηματιστηρίου ή εγκληματίες (ή ένας συνδυασμός των παραπάνω). Οι λιγοστοί τίμιοι (με τους όρους του καπιταλισμού) επιχειρηματίες είναι κι αυτοί μονόκεροι, εξίσου σπάνιοι με τους νικητές του λαχείου. Το κράτος παρεμπιπτόντως προστατεύει τα μυστικά των επιχειρήσεων σαν κέρβερος, με διαδικασίες στεγανές από κάθε μορφή δημοκρατικού ελέγχου. Μέχρι να βγουν αυτά τα μυστικά στη φόρα, δεν θα μάθουμε ποιος είναι τι. Αλλά το μεγάλο “μυστικό” το ζει η εργατική τάξη κάθε μέρα: οι εκατομμυριούχοι (ακόμα και οι τίμιοι) παράγουν κέρδος και διατηρούν την ιδιότητά τους από τη δουλειά άλλων ανθρώπων. Οι εργαζόμενοι σε μια εταιρία μπορεί με τη δουλειά μιας ημέρας να παράξουν αξία εκατομμυρίων ανά εργάτη. Όμως κανένας εργάτης ή εργάτρια δεν θα αποκτήσει ποτέ αυτήν την αξία, ακόμα και με τη δουλειά μιας ζωής. Αυτόν τον κάλο πατάνε οι ιδεολόγοι της δεξιάς (τώρα και σε μορφή ριάλιτι) για να πουλήσουν τις χειρότερες αυταπάτες σε ένα κομμάτι κόσμου που τα τελευταία χρόνια έχει καταλάβει καλά τον παραλογισμό της μισθωτής εργασίας, αλλά δεν είναι βέβαιος για την εναλλακτική. Και βέβαια είναι κερασάκι στην τούρτα των επιθέσεων αυτής της κυβέρνησης στην εργασία και το δημόσιο πανεπιστήμιο.

Το Dragons' Den θα έχει αναμφίβολα κάποιες κωμικές στιγμές (άλλωστε είναι μια αυτοαναφορική στιγμή του καπιταλισμού). Όμως ας μην έχουμε και αμφιβολίες για την κατεύθυνση που δίνει η ύπαρξή του.

Θα μπορέσουν οι απλοί άνθρωποι στη σημερινή περίοδο στασιμοπληθωρισμού και καταστροφής να πετύχουν και να ζήσουν το όνειρο, μέσα από τη συνεργασία με τη “φωλιά των δράκων”; Μάλλον όχι. Οι 9 στους 10 θα γίνουν βορά στο λάκκο με τα φίδια. Ο ένας που θα αναδειχθεί, θα πατήσει επί πτωμάτων. Το τελικό προϊόν μπορεί να είναι ελαττωματικό, βλαβερό ή άχρηστο, αλλά αν είναι κερδοφόρο, θα συνεχίσει να παράγεται. Αυτός δεν

είναι τρόπος να απελευθερωθεί στο σήμερα η ανθρώπινη δημιουργικότητα για την εκπλήρωση κοινωνικών αναγκών. Οι εργαζόμενοι με την τεχνογνωσία και την καθημερινή τους εμπειρία σκέφτονται συνεχώς ιδέες και λύσεις στα πλαίσια του αντικειμένου τους για τα προβλήματα της ανθρωπότητας. Αλλά οι περισσότερες από αυτές τις ιδέες θα πεταχτούν στα σκουπίδια λόγω της στενοκεφαλιάς των αφεντικών τους και, κυρίως, λόγω της μέγγλης του κριτηρίου του κέρδους. Ο εργατικός έλεγχος στις μεγάλες επιχειρήσεις είναι πολύ πιο ρεαλιστική προοπτική για να ξεφύγουμε από αυτόν το λάκκο.

Μηνάς Χρονόπουλος

ΧΟΡΤΑΡΙΑΣ Να αναιρεθεί η αναστολή

Συζητήθηκε στις 25 Γενάρη στον Άρειο Πάγο το αν θα αναιρεθεί η αναστολή εκτέλεσης ποινής του Χορταριά.

Η εισαγγελική πρόταση ήταν να αναιρεθεί η αναστολή, πράγμα που αν γίνει δεκτό ο δολοφόνος του Ζακ θα επιστρέψει στη φυλακή για να εκτίσει τα 10 χρόνια κάθειρξης στα οποία έχει καταδικαστεί. Η απόφαση θα βγει μέσα στον επόμενο μήνα. Υπενθυμίζεται ότι, αν και καταδικασμένος σε κάθειρξη χωρίς αναστολή για θανατηφόρο σωματική βλάβη, έχει παραμείνει στη φυλακή μόλις 2 μήνες. Βγήκε με την απόφαση άλλου δικαστηρίου από αυτό που τον καταδίκασε, πράγμα που προκάλεσε αντιδράσεις. Λίγο μετά τη μαζική διαδήλωση για την τέταρτη επέτειο της δολοφονίας του Ζακ, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ζήτησε την αναίρεση της απόφασης αυτής.

Οι απεργίες και οι διαδηλώσεις σε όλη τη Γαλλία την περασμένη Τρίτη 31 Γενάρη ενάντια στην επίθεση της κυβέρνησης Μακρόν στο ασφαλιστικό ήταν ακόμη μεγαλύτερες από τις 19 Γενάρη ενώ αναμένεται η ημερομηνία της επόμενης πανεργατικής απεργίας.

Η συνδικαλιστική ομοσπονδία CGT δήλωσε ότι 500.000 άνθρωποι διαδήλωσαν στο Παρίσι, 100.000 περισσότεροι από την προηγούμενη φορά ενώ σε πανεθνικό επίπεδο συμμετείχαν σχεδόν 2,8 εκατομμύρια, μια αύξηση κατά 750.000. «Είναι πραγματικά εκπληκτικό» δήλωσε ο Μαρσέλ, δάσκαλος που διαδήλωσε στο Παρίσι, στο Socialist Worker. «Συμμετείχαν σχεδόν όλοι οι εκπαιδευτικοί από το σχολείο μου μαζί και οι μαθητές». Στην **Μασσαλία**, τα συνδικάτα ανακοίνωσαν ότι 200.000 διαδηλωτές ήταν στους δρόμους σε σύγκριση με τους 140.000 την πρώτη ημέρα δράσης.

«Στα ύψη»

«Τα νούμερα είναι στα ύψη! Περισσότερος κόσμος στους δρόμους στην **Τουλούζη**, τη **Μασσαλία**, το **Λαβάλ**, τη **Ρεν**... Θα νικήσουμε και θα ανατρέψουμε αυτή την κυβέρνηση» ανέφερε σε ανακοίνωσή του το συνδικάτο της CGT στους εκπαιδευτικούς. Περίπου 16.000 διαδήλωσαν συνολικά στην **Ταρμπ**, διπλάσιοι από την προηγούμενη φορά. Στη **Νάντη** ήταν 65.000 αυτή τη φορά σε σύγ-

ΓΑΛΛΙΑ **Ανεβαίνει ο απεργιακός πυρετός**



κριση με 50.000 στις 19 Ιανουαρίου. Οι διαδηλώσεις ήταν ογκώδεις, όχι μόνο στις μεγάλες πόλεις. Σε πολλές μικρότερες σημειώθηκε ρεκόρ συμμετοχών. «Είναι η μεγαλύτερη διαδήλωση στην ιστορία της **Αμπεβίλ**, 3.500 στους δρόμους σε ένα μέρος 22.000 κατοίκων», δήλωσε ένας δημοσιογράφος από την πόλη. «10.000 άνθρωποι διαδηλώνουν στο **Μορλέ**. 4.000 περισσότεροι από ό,τι

πριν από δέκα ημέρες. Είναι ανήκουστο αυτό για την πόλη» ανέφερε μια τοπική εφημερίδα.

Εκτός από τη συμμετοχή στις πάνω από 220 διαδηλώσεις σε όλη τη Γαλλία, τεράστιος αριθμός εργαζομένων συμμετείχε στην απεργία. Τα σιδηροδρομικά δρομολόγια διακόπηκαν σε πάρα πολλά σημεία όπως και τα τοπικά δίκτυα μεταφορών ενώ έκλεισαν τα περισσότερα σχολεία.

Στα διυλιστήρια πετρελαίου πάνω από το 90% των εργαζομένων απήργησαν στο εργοτάξιο **la Mede**, το 90% στο **Donges** και στην **Esso/Exxon Fos sur Mer** και το 70% στο **Feyzin**. Υπήρξαν αναφορές για μεγάλη απεργιακή ανταπόκριση στον ιδιωτικό τομέα. Ο επικεφαλής της συνδικαλιστικής ομοσπονδίας **CFDT Λορέν Μπερζέ** δήλωσε: «Υπάρχουν μεγάλες κινητοποιήσεις σε πολλούς

τομείς, όπως η μεταλλουργία, οι κατασκευές και τα δημόσια έργα, στα επαγγέλματα προσωπικής εξυπηρέτησης, στην Υγεία και την κοινωνική εργασία. Αυτοί οι εργαζόμενοι γνωρίζουν ότι η εργασία δύο χρόνια παραπάνω δεν είναι αστείο πράμα».

Μια άλλη εξέλιξη είναι ότι έχουν ξεκινήσει προσπάθειες οργάνωσης και κλιμάκωσης του αγώνα από τα κάτω που επεκτείνονται πέρα από ένα συγκεκριμένο συνδικάτο ή έναν συγκεκριμένο τομέα. Ένα μπλοκ της πορείας στο Παρίσι αποτελούνταν από ομάδες απεργών από τις «**Γενικές Συνελεύσεις**» που πραγματοποιήθηκαν τις τελευταίες εβδομάδες

σε χώρους εργασίας. Υπάρχουν επίσης κομμάτια των εργαζομένων, στην ενέργεια και στα διυλιστήρια, που προτείνουν απεργία διαρκείας.

Ταυτόχρονα έχει αρχίσει να κινητοποιείται η νεολαία. Η ένωση μαθητών λυκείων **La Voix Lyceenne** δήλωσε ότι οι μαθητές είχαν αποκλείσει έως και 300 λύκεια. «Οι νέοι βρίσκονται στην καρδιά του κινήματος»

ΒΡΕΤΑΝΙΑ **Η 1η Φλεβάρη να γίνει αφετηρία κλιμάκωσης**

Ήταν μια υπέροχη μέρα. Η κλίμακα και το πνεύμα των απεργιών ξεπέρασαν τις προσδοκίες των περισσότερων αγωνιστών-τριών και υπογράμμισαν ότι η δράση των εργαζομένων έχει σημασία. Οι εργαζόμενοι μπορούν να απεργήσουν σε τεράστιους αριθμούς - και, όταν το κάνουν, δεν μπορούν να αγνοηθούν. Οι απεργίες περίπου μισού εκατομμυρίου καθηγητών, πανεπιστημιακών, εργαζομένων στο δημόσιο, μηχανοδηγών και άλλων την 1η Φλεβάρη κυριάρχησαν στις ειδήσεις στην Βρετανία όλη την ημέρα. Ένας ανταποκριτής του **BBC** παραδέχτηκε: «Τετάρτη της απεργίας; Ένας νέος χειμώνας δυσανεξίας; Όπως και να το ονομάσετε, αυτή είναι η μεγαλύτερη ημέρα απεργιακών κινητοποιήσεων εδώ και δεκαετίες».

Οι πορείες και οι συγκεντρώσεις ήταν μεγάλες. Υπήρχαν περίπου 40.000 στο **Λονδίνο**, 6.000 στο **Σέφιλντ**, 5.000 στο **Λίβερπουλ**, παρόμοιος αριθμός στο **Μπρίστολ** και το **Μάντσεστερ** και 2.000 στο **Νότιγχαμ**. Οι απεργοί διαδήλωσαν σε πολλές δεκάδες πόλεις, κατά χιλιάδες στις μεγάλες και εκατοντά-



δες στις μικρότερες. Το μεγαλύτερο τμήμα των απεργών και των διαδηλωτών ήταν οι εκπαιδευτικοί του συνδικάτου **NEU** που συμμετείχαν μαζικά στις απεργιακές φρουρές και στις συγκεντρώσεις. Τα ραπόρτα από τις απεργιακές φρουρές των συνδικάτων **NEU** και **PCS** έδειξαν ότι νέοι εργαζόμενοι μπαίνουν δυναμικά στο προσκήνιο.

Παντού υπήρχε βαθιά οργή ενάντια σε μια κυβέρνηση που καταστρέφει ζωές, ανάμικτη με ικανοποίηση ότι επιτέλους κάνουμε κάτι γι' αυτό. Ακόμα και τα πιο δεξιά μέσα ενημέρωσης δεν μπόρεσαν στα ρεπορτάζ τους να βρουν κάποια καμία ένδειξη δημόσιας οργής για τους απεργούς. Υπήρχαν επίσης παραδείγματα εργαζομένων που

δεν πήγαν στη δουλειά παρότι τα συνδικάτα τους δεν είχαν πάρει απόφαση για απεργία και ακόμη περισσότεροι ήταν εκείνοι που αρνούνταν να περάσουν τις απεργιακές φρουρές.

Η 1η Φλεβάρη ήταν η πρώτη ημέρα απεργίας για τους εκπαιδευτικούς οι οποίοι συνεχίζουν. Οι πανεπιστημιακοί απεργοί του συνδικάτου **UCU**, οι οποίοι έχουν απεργήσει για πάνω από 50 ημέρες τα τελευταία τέσσερα χρόνια, θέλουν να προχωρήσουν πέρα από το σχέδιο του συνδικάτου για 18 ημέρες απεργίας, σε απεργία επ' αόριστον. Οι μηχανοδηγοί της **Aslef** στα τρένα έχουν απεργήσει επτά ημέρες σε επτά μήνες - και τα αφεντικά τους αγνοούν. Ο γενικός γραμματέας του συνδικάτου, δήλωσε νωρίτερα αυτή την εβδομάδα: «Δυστυχώς τα πράγματα έχουν πάει κατά κάποιο τρόπο προς τα πίσω. Οι ερωτήσεις των εργαζομένων είναι: "Πότε θα ανεβάσουμε τον πήχη;" Είναι πραγματικά θυμωμένοι». Για τους εργαζόμενους στις δημόσιες υπηρεσίες, η 1η Φλεβάρη ήταν -επιτέλους- μια ημέρα ενωτικής δράσης. Ενώ οι

απεργοί λεωφορείων της **Abellio** στο νότιο Λονδίνο, απεργούσαν έχοντας απορρίψει δικαίως τη συλλογική σύμβαση που τους πρότεινε η συνδικαλιστική ηγεσία του συνδικάτου **Unite**.

Όμως αδιαμφισβήτητο γεγονός είναι -είτε πρόκειται για τους σιδηροδρομικούς είτε για τους εργαζόμενους στα ταχυδρομεία είτε για τους εκπαιδευτικούς- ότι η κυβέρνηση των Συντηρητικών και τα αφεντικά δεν έχουν υποχωρήσει. Γι' αυτό οι απεργίες πρέπει να είναι περισσότερες και μεγαλύτερες.

Ευκαιρία

Η επανάληψη της 1ης Φεβρουαρίου σε μεγαλύτερη κλίμακα είναι σημαντική, αλλά το κεντρικό ζήτημα είναι η κλιμάκωση από τα κάτω των απεργιών στους χώρους εργασίας. Οι εργαζόμενοι πρέπει να απαιτήσουν συνέχιση των απεργιών σε κάθε χώρο όχι για να διαμορφώσουν ο καθένας μια στρατηγική στο δικό του τομέα αλλά σαν μια ευκαιρία για ένα απεργιακό συντονισμό διαρκείας. Το «όλοι μαζί» δεν μπορεί να

έγραψε σε δελτίο τύπου. Οι μαθητές στο Παρίσι φώναζαν το σύνθημα «Υπάρχουν χρήματα στα ταμεία των εργοδοτών». Οι απεργοί από το αμαξοστάσιο Lagny του συστήματος δημόσιων μεταφορών του Παρισιού πήγαν να ενισχύσουν τον αποκλεισμό του λυκείου «Helene Boucher». Οι αστυνομικοί επιτέθηκαν τόσο στους μαθητές όσο και στους εργαζόμενους.

Στην Εθνοσυνέλευση

Η διαδήλωση στο Παρίσι κατέληξε έξω από την Εθνοσυνέλευση, όπου οι κοινοβουλευτικές επιτροπές αρχίζουν να συζητούν το σχέδιο νόμου για το ασφαλιστικό. Τα κόμματα της αντιπολίτευσης έχουν καταθέσει περισσότερες από 7.000 τροπολογίες για να επιβραδύνουν την πορεία του στο κοινοβούλιο. Το κόμμα του Μακρόν, που δεν διαθέτει την απόλυτη πλειοψηφία στο κοινοβούλιο, θα χρειαστεί ψήφους από τους συντηρητικούς για να επιβάλει τις επιθέσεις στις συντάξεις. Η κυβέρνηση έχει τη δυνατότητα να περάσει το νομοσχέδιο χωρίς ψηφοφορία βάσει ειδικών συνταγματικών εξουσιών. Αυτό όμως ενέχει τον κίνδυνο να προκαλέσει ψήφο δυσπιστίας και, ενδεχομένως, νέες βουλευτικές εκλογές.

Εργαζόμενοι στον τομέα της ενέργειας στη Μασσαλία και σε άλλες γαλλικές πόλεις παρέχουν φθηνό ή δωρεάν ρεύμα στους φτω-

χότερους. «Είναι μια διαμαρτυρία ενάντια σε αυτό που κάνει η κυβέρνηση τώρα, και είναι επίσης μια δήλωση για το πώς πρέπει να οργανώνεται η ζωή», δήλωσε ο εκπρόσωπος του συνδικάτου στην ενεργεια της Μασσαλίας. «Έγινε είδηση όταν αρνηθήκαμε να κόψουμε το ρεύμα σε μικρές επιχειρήσεις αρτοποιίας που δεν μπορούσαν να πληρώσουν τους λογαριασμούς τους λόγω της αύξησης του κόστους. Αλλά πριν από αυτό βοηθήσαμε φτωχότερους ανθρώπους στις εργατικές κατοικίες και στα φτωχά σπίτια».

Το παράδειγμα ακολούθησαν και άλλες πόλεις. Στα τέλη Ιανουαρίου μέλη του συνδικάτου στην ενέργεια πραγματοποίησαν μαζικά τέτοιες δράσεις στην περιοχή του Παρισιού, τη Λιλ, τη Νάντη, τη Λυών, τη Νίκαια, τη Νίκαια, το Σεν-Ναζέ και αλλού. Οι εργαζόμενοι αποκατέστησαν το ρεύμα σε περίπου 50 νοικοκυριά που οι εταιρείες είχαν διακόψει λόγω απλήρωτων λογαριασμών στην περιοχή της Λυόν. Απειλούν επίσης με διακοπή του ηλεκτρικού ρεύματος γραφεία των βουλευτών και εκατομμυριούχων «για να δουν πως είναι να κόβεις το ρεύμα σε μια οικογένεια που δεν έχει να πληρώσει». Μαζί με τις απεργίες ενάντια στο χτύπημα της ασφάλισης και για αυξήσεις ανοίγει και το ζήτημα του εργατικού ελέγχου.

γίνει τελικά δικαιολογία για τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να καλέσουν απλά κάποιες «συμβολικές δράσεις» χωρίς συνέχεια.

Η 1η Φλεβάρη ήταν η ημέρα δράσης που κάλεσε η TUC (βρετανική ΓΣΕΕ) ενάντια στους αντισυνδικαλιστικούς νόμους της κυβέρνησης Σούνακ αλλά οι περισσότεροι γνωρίζουν ότι δεν υπάρχει σχέδιο της TUC για την αντιμετώπισή τους καθώς εναποθέτει τις ελπίδες της στη Βουλή των Λόρδων και όχι σε εξεγερτικές απεργίες. Υπάρχει η πιθανότητα να υπάρξει μια νέα μέρα ενωτικών απεργιών στις 15 Μαρτίου για τον προϋπολογισμό. Ήδη το NEU έχει δηλώσει ότι αυτή θα είναι η ημερομηνία της επόμενης απεργίας των εκπαιδευτικών σε όλη την Αγγλία και την Ουαλία - για δύο ημέρες αυτή τη φορά. Αλλά αυτό δεν μπορεί να υποκαταστήσει την κλιμάκωση σε κάθε χώρο.

Οι εργαζόμενοι έχουν απέναντί τους μια κυβέρνηση χωρίς συνεκτική στρατηγική. Ελπίζει ότι με ανελέητους κατασταλτικούς νόμους κατά των απεργιών θα μπορέσει να ελέγξει τα πράγματα αλλά αυτό μπορεί να πυροδοτήσει μια κοινωνική έκρηξη. Οι υπουργοί της λένε από τη μια ότι δεν θα κά-

νουν παραχωρήσεις στον φετινό μισθολογικό γύρο και από την άλλη ισχυρίζονται ότι είναι πάντα ανοιχτοί σε συνομιλίες. Είναι προφανές ότι η στρατηγική της άρχουσας τάξης είναι να συμφωνήσουν με τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να τερματίσουν τις κινητοποιήσεις, για παράδειγμα, τις πολύ δημοφιλείς απεργίες στο NHS μέσω μικρών «βελτιώσεων». Αλλά, πάλι, φοβούνται μην αυτό ενθαρρύνει τους εργαζόμενους να προχωρήσουν παντού σε νέες διεκδικήσεις. Συνολικότερα, η κυβέρνηση δίνει υποσχέσεις για «ανάπτυξη» και «καλύτερες οικονομικές μέρες» αλλά κάτι τέτοιο δεν διαφαίνεται στον ορίζοντα.

Η 1η Φεβρουαρίου σηματοδότησε μια μεγάλη αλλαγή για την κλίμακα της εργατικής αντίστασης στη Βρετανία. Πρέπει να γίνει τώρα αφετηρία για δράση που μπορεί να φέρει νίκες. Ήδη απεργίες μετά την 1η Φλεβάρη έχουν ανακοινώσει μια σειρά από συνδικάτα όπως των εργαζόμενων στα ΕΚΑΒ, των νοσηλευτριών/ών, των φυσιοθεραπευτών, των δασκάλων, των εργαζόμενων στους σιδηροδρόμους, των εργαζομένων στα πανεπιστήμια, των πυροσβεστών.

Πανεργατική απεργία 26 Γενάρη Λευκωσία. Φωτό: CosmosNews



ΚΥΠΡΟΣ

Προεδρικές εκλογές με ταξική πόλωση

Ήττα της κυβερνητικής παράταξης κατέγραψαν οι ελληνοκυπριακές εκλογές της περασμένης Κυριακής, στη Κύπρο. Για πρώτη φορά ο Δημοκρατικός Συναγερμός (ΔΗΣΥ) το κόμμα του προέδρου Αναστασιάδη δεν θα έχει δικό του υποψήφιο στο δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών. Ο Αβέρωφ Νεοφύτου, πρόεδρος του κόμματος έμεινε τρίτος με ένα ποσοστό 26,1%.

Πρώτος με 32% αναδείχθηκε ο πρώην υπουργός Εξωτερικών, **Νίκος Χριστοδουλίδης**, που αποστάτησε από το κόμμα και την κυβέρνηση και υποστηρίχτηκε από τα κόμματα του κέντρου **ΔΗΚΟ, ΕΔΕΚ, ΔΗΠΑ**, και εξασφάλισε και τις ψήφους ενός σημαντικού αριθμού ψηφοφόρων του **ΔΗΣΥ**. Δεύτερος κατετάγη ο **Αντρέας Μαυρογιάννης** με 29,6% που υποστηρίχτηκε από το **ΑΚΕΛ**. Αυτοί οι δυο πέρασαν στον δεύτερο γύρο των εκλογών που θα γίνει την ερχόμενη Κυριακή 12 Φεβρουαρίου.

Ο **Αβέρωφ Νεοφύτου** και το κόμμα του θα πρέπει τώρα να διαχειριστούν όχι μόνο μια αναπάντεχη ήττα, αφού οι δημοσκοπήσεις τους έδειχναν σίγουρους για το δεύτερο γύρο, αλλά θα πρέπει να πάρουν και μια δύσκολη απόφαση για το τι θα κάνουν στον δεύτερο γύρο. Θα υποστηρίξουν τον «διασπαστή» Χριστοδουλίδη ή τον Μαυρογιάννη, τον υποψήφιο που στήριξε η Αριστερά, ή θα καλέσουν τους οπαδούς τους να ψηφίσουν κατά συνείδηση. Ό,τι και να αποφασίσουν θα δημιουργηθούν τριγμοί στο κόμμα. Ήδη έχουν αρχίσει οι δημόσιες αντιπαραθέσεις ανάμεσα σε στελέχη του κόμματος ενώ ο πρόεδρος Αναστασιάδης που ουσιαστικά παραμένει επίτιμος πρόεδρος του κόμματος, τάχθηκε υπέρ του Χριστοδουλίδη που τον χαρακτηρίζει παιδί του.

Για την Αριστερά τα αποτελέσματα αποτελούν σίγουρα μια νίκη αφού ο υποψήφιος της εξασφάλισε ένα ποσοστό που είναι κατά 7 περίπου μονάδες πιο πάνω από το ποσοστό που εξασφάλισε σαν κόμμα στις προηγούμενες εκλογές. Η συσπείρωση του κόμματος όπως φάνηκε μέσα από τις δημοσκοπήσεις κάλπης ξεπέρασε το 86%.

Γενική Απεργία

Οι εκλογές έγιναν μέσα σε ένα κλίμα ταξικής πόλωσης που καθορίστηκε από την Γενική Απεργία που έγινε στις 26 του Γενάρη για την ΑΤΑ (Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή). Ήταν η πρώτη Γενική Απεργία εδώ και 75 χρόνια, (από την μεγάλη απεργία του 1948) και

σημαδεύτηκε από συγκεντρώσεις και πορείες σε όλες τις πόλεις. Απεργίες αυτή την περίοδο είχαμε και στα νοσοκομεία, στη Wolt, στο λιμάνι της Λάρνακας, στη ΑΗΚ, στους οδηγούς λεωφορείων, στους εργαζόμενους στο αεροδρόμιο της Πάφου.

Μέσα σε αυτό το κλίμα ο Μαυρογιάννης τοποθετήθηκε ξεκάθαρα, ότι θα αποκαταστήσει το θεσμό της ΑΤΑ, θα καταργήσει το πέναντι του 12% στις συντάξεις για όσους αφυπηρετούν στα 63, θα αυξήσει τον κατώτατο μισθό, θα στηρίξει την δημόσια Υγεία και Παιδεία και ότι θα οδηγήσει στη δικαιοσύνη όσους εμπλέκονται στα σκάνδαλα διαφθοράς με τα χρυσά διαβατήρια και τις άλλες κομπίνες.

Υποσχέθηκε ακόμη ότι θα ξεκινήσει αμέσως τις διαδικασίες για επανέναρχη του διαλόγου με στόχο μια συμφωνημένη διευθέτηση του Κυπριακού με τους Τουρκοκύπριους. Κάτι στο οποίο έχει αρκετή εμπειρία αφού υπήρξε ο διαπραγματευτής στις συνομιλίες για το Κυπριακό όλα αυτά τα χρόνια κάτω από 5 διαφορετικούς προέδρους. Δεν είναι τυχαίο που και οι προοδευτικοί Τουρκοκύπριοι τον βλέπουν με θετικό μάτι.

Στα θετικά του καταγράφεται και το γεγονός ότι από την αρχή, δήλωσε ξεκάθαρα ότι δεν θα ζητήσει και δεν θα έχει καμιά επαφή ή συνεργασία με το **ΕΛΑΜ**, την αδελφή οργάνωση της Χρυσής Αυγής. Το ίδιο επανέλαβε και μετά τις εκλογές που το ΕΛΑΜ πήρε ένα ποσοστό 6%. Δεν αύξησαν βέβαια τη δύναμη τους οι ναζί, αλλά και μόνο το γεγονός ότι και σε αυτές τις εκλογές εξασφαλίζουν ένα τέτοιο ποσοστό είναι μια πολύ δυσάρεστη εξέλιξη. Ακόμη χειρότερα που ο Χριστοδουλίδης δηλώνει έτοιμος να συζητήσει μαζί τους για να τον στηρίξουν στο δεύτερο γύρο.

Η **Εργατική Δημοκρατία** τοποθετήθηκε ξεκάθαρα στο πρώτο γύρο των εκλογών υποστηρίζοντας ψήφο στον Μαυρογιάννη, στο υποψήφιο της Αριστεράς, αλλά χωρίς αυταπάτες, και ξεκαθαρίσαμε ότι η ψήφος δεν αρκεί, αλλά χρειάζεται ουσιαστική οργάνωση και προοπτική. Χρειάζεται μια άλλη Αριστερά, της ανατροπής και του διεθνισμού, και αυτήν παλεύουμε να κτίσουμε. Με τον ίδιο τρόπο τοποθετούμαστε και τώρα, στο δεύτερο γύρο. Μια νίκη του Μαυρογιάννη θα ενισχύσει την αυτοπεποίθηση των εργαζομένων και της νεολαίας και μπορεί να συμβάλει σε αυτή την προοπτική.

Ντίνος Αγιομαμίτης

Η Πρωτοβουλία για Ενωτική Κίνηση



ΕΔΟΘ 2/2.

Μετά την Αθήνα και την Πάτρα, πραγματοποιήθηκε και στη Θεσσαλονίκη ανοιχτή εκδήλωση της Πρωτοβουλίας για Ενωτική Κίνηση της Ριζοσπαστικής και Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Πάνω από 150 συναγωνίστριες και συναγωνιστές βρέθηκαν στην ΕΔΟΘ για να συζητήσουν πως μπορούμε να προχωρήσουμε στη συγκρότηση αυτού του χώρου, που είναι διακριτός τα τελευταία χρόνια σε όλους τους αγώνες και τα κινήματα.

Την συζήτηση άνοιξαν εκπρόσωποι των δυνάμεων που συγκροτούν την Πρωτοβουλία: ο **Ευκλείδης Μακρόγλου**, από το **ΣΕΚ**, μίλησε για τους αγώνες του τελευταίου διμήνου αλλά και τη ριζοσπαστικοποίηση που υπάρχει κι έχει φέρει την κυβέρνηση της ΝΔ σε κρίση. Για τη «μάχη που έχουμε να δώσουμε για την ανατροπή της, αλλά και για τη συνέχεια απέναντι σε κάθε νέο «προοδευτικό» διαχειριστή, για την ανατροπή του συστήματος. Θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για το συντονισμό και τη κλιμάκωση του κινήματος, αλλά και για να συγκροτηθεί και να εκφραστεί ο χώρος της ριζοσπαστικής κι αντικαπιταλιστικής αριστεράς πέρα από τα όρια της αριστεράς του κοινοβουλευτικού δρόμου».

Στη συνέχεια ο **Κώστας Μάρκου** από το **Σύγχρονο Κομμουνιστικό Σχέδιο** (που μίλησε εκ μέρους και της **Αριστερής Ανασύνθεσης**) τοποθετήθηκε για τις μεγάλες αναμετρήσεις που έρχονται καθώς θα κλιμακωθούν οι επιθέσεις και η ταξική ανισότητα, ενώ τα κυρίαρχα κόμματα δε θα έχουν να δώσουν λύσεις και να εξασφαλίσουν συναίνεση στα σχέδια τους. Το ίδιο και ο **ΣΥΡΙΖΑ**, **ΚΙΝΑΛ**. Θα έχουμε δυνατούς αγώνες, όπως πχ οι καλλιτέχνες που μας δίνουν μια εικόνα από τους αγώνες του μέλλοντος. Κι αυτός ο κόσμος πρέπει να εκφραστεί και στις εκλογές, υπάρχουν παραδείγματα από σχήματα σε συλλόγους, σωματεία και στο φοιτητικό κίνημα. Η κοινοβουλευτική εκπροσώπηση δεν πρέπει να αποτελεί αυτοσκοπό αυτής της πρωτοβουλίας, πράγμα που προτείνουν δυνάμεις όπως το **ΜΕΡΑ25**.

Στη συνέχεια η **Μαρία Ερμείδου** από την **Λαϊκή Ενότητα – ΑΡΑΣ** αναφέρθηκε στην κυριαρχία και τη στήριξη της αστικής τάξης στον Μητσοτάκη, στους αγώνες - ιδιαίτερα της νεολαίας - που εμ-

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

πνέουν και στην αδυναμία της Αριστεράς να τους δώσει πολιτική προοπτική το 2015 και

το 2019. Χρειάζεται μια πλατιά συσπείρωση της ριζοσπαστικής Αριστεράς με απεύθυνση για συνεργασία και στην υπόλοιπη κοινοβουλευτική αριστερά για να μπορέσουν να αλλάξουν τα πράγματα, τόνισε.

Εκ μέρους της **Αναμέτρησης**, η **Μαρία Τσοκατζή** τόνισε ότι πρέπει να συζητήσουμε με βάση τα στοιχεία που μας ενώνουν, που είναι περισσότερα από αυτά που μας χωρίζουν. Απέναντι σε μίνιμουμ κυβερνητικά προγράμματα που προτείνουν άλλες δυνάμεις, να προτείνουμε ένα πρόγραμμα αγώνα και ρήξης, ενώ έκλεισε λέγοντας ότι στην Αριστερά έχουμε μάθει να μέχρι τώρα στις ήττες – καιρός να μάθουμε να νικάμε.

Ακολούθησε πλούσια και αιχμηρή συζήτηση με τοποθετήσεις οργανώσεων που παρακολουθούν την πρωτοβουλία (**ΑΡΙΣ**, **NAP**, **Ξεκίνημα**, **ΔΕΑ**), αλλά και ανένταχτων αγωνιστών που πρόβαλαν κι αυτές/οι την ανάγκη να υπάρξει η μεγαλύτερη δυνατή συσπείρωση ώστε να εκφραστεί ο κόσμος του αγώνα και των κινήματων και στις εκλογές. Τοποθετήσεις υπέρ ή κατά της συνεργασίας με το **ΜΕΡΑ25**, άλλες που πρότειναν μια σειρά από ζητήματα σαν βάση για το πρόγραμμά μας αλλά και άμεσες πρωτοβουλίες που θα παίξουν σημαντικό ρόλο καθώς μπαίνουμε στην προεκλογική περίοδο: οι απεργίες, η κόντρα στον πόλεμο στην Ουκρανία και τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς (με ιδιαίτερη αναφορά στα ελληνοτουρκικά), οι μάχες ενάντια στο σεξισμό, το ρατσισμό και το φασισμό (με κάλεσμα για την απεργιακή 8 Μάρτη και την Παγκόσμια Ημέρα στις 18 Μάρτη).

Σε όλη τη συζήτηση και στα κλεισίματα, φάνηκε ότι η Πρωτοβουλία που ξεκίνησε στο Στούντιο έχει να παίξει σημαντικό ρόλο και στη συνέχεια. Σε όλες τις μάχες αλλά και στις εκλογές. «Το ενωτικό και το ανατρεπτικό μπορούν να πάνε μαζί – κανένα δεν αποκλείει το άλλο», όπως είπε κι ένας ομιλητής. Συνεχίζουμε αυτή την προσπάθεια δημόσια κι ανοιχτά, ώστε να εκφραστεί ο κόσμος της αντίστασης και των κινήματων που και στη Θεσσαλονίκη αναζητά εναλλακτική ανατρεπτική μέσα από τους αγώνες του.

Νίκος Χατζάρας

ΧΑΝΙΑ

Ένα πολιτικό γεγονός για την Αριστερά των Χανίων αποτέλεσε η εκδήλωση της Πρωτοβουλίας για μια Ενωτική Κίνηση της Ριζοσπαστικής και Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 4/2 στο Εργατικό Κέντρο. Ομιλητές με τη σειρά που παρουσιάζονται ήταν ο Χάρης Αποστόλου από την Αναμέτρηση, ο Χρήστος Μπέλμπας από την Αριστερή Ανασύνθεση, ο Βαγγέλης Πρασόπουλος από την ΛΑΕ - Ανυπότακτη Αριστερά και ο Γιάννης Σηφακάκης από το ΣΕΚ. Συμμετείχαν εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, φοιτητές, άνεργοι και μετανάστες. Ακολούθησε συζήτηση σχετικά με την συγκρότηση και την παρέμβαση της Πρωτοβουλίας στους αγώνες και τις εκλογές. Μεταξύ άλλων πήραν τον λόγο εκπρόσωποι από το **NAP** και το **ΚΚΕ** (μ-λ).

Ο Χρήστος Αποστόλου από την **Αναμέτρηση** δήλωσε ότι «στην προσπάθεια η οποία γίνεται δεν περισσεύει κανένας από τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες, που από τα σωματεία μέχρι τους φοιτητικούς συλλόγους, μαζί παρεμβαίνουμε και μαζί θέλουμε να φέρουμε νικηφόρους αγώνες για το χώρο της εργασίας και της νεολαίας».

Ο Χρήστος Μπέλμπας από την **Αριστερή Ανασύνθεση** τόνισε ότι «πρέπει να δούμε την κοινή μας στάση στο κίνημα σε πράγματα οργανωμένα στη νεολαία, στο εργατικό, στα αυτοδιοικητικά. Να συγκροτήσουμε πρόγραμμα μεταβατικό με αιχμές από τα κινήματα, να βρούμε θαρρετά έξω στην κοινωνία η οποία θα έχει πολύ έντονους σεισμούς, που θα είναι μια κοινωνία τεραστίων δυνατοτήτων και τεραστίων ευκαιριών με θάρρος, τόλμη, ουσιαστικά, ριζοσπαστικά, αντικαπιταλιστικά, αγωνιστικά, μαχητικά και ενωτικά».

Ο Γιάννης Σηφακάκης από το **ΣΕΚ** τόνισε με τη σειρά του ότι «οι δυνατότητες της Ενωτικής Κίνησης που ξεκινήσαμε φαίνονται αυτές τις μέρες με τον ξεσηκωμό των εργατών της Τέχνης, τις απεργίες των εκπαιδευτικών, των ναυτεργατών και των νοσοκομειακών σε προεκλογική περίοδο. Υπάρχει

πλατύ ρεύμα αγωνιστών που μπορούμε να συσπειρώσουμε και να συγκροτή-

σουμε πολιτικό στήριγμα στον κόσμο που παλεύει να τσακίσει την κυβέρνηση της ΝΔ και ψάχνει εναλλακτική πέρα από «προοδευτική διακυβέρνηση» του ΣΥΡΙΖΑ και την υπόλοιπη ρεφορμιστική αριστερά. Το δίλημμα «ανατροπή ή διαχείριση» δεν είναι ξεπερασμένο ούτε «παιδαριώδης αντικαπιταλισμός», είναι απαραίτητο ξεκαθάρισμα για να κερδίσει τον κόσμο που έφυγε από τον ΣΥΡΙΖΑ από την πόρτα και δεν είναι διατεθειμένος να επιστρέψει από το παράθυρο. Για αυτό και είναι λάθος η πρόταση συνεργασίας της ριζοσπαστικής αριστεράς με το **ΜΕΡΑ25**. Συνεχίζουμε ενωτικά και αντικαπιταλιστικά!».

Ο Βαγγέλης Πρασόπουλος και η **Μυρτώ Πασχαλίδη** που άνοιξαν και έκλεισαν αντίστοιχα από τη **ΛΑΕ** αναφέρθηκαν στις επιθέσεις της ΝΔ που κλιμακώνονται παρά την φθορά που της προκαλούν επιμέρους αγώνες (efood, Μαλαματίνα, φοιτητικό κίνημα και πανεπιστημιακή αστυνομία), στην αδυναμία της αντιπολίτευσης και της κοινοβουλευτικής αριστεράς αλλά και τις ευθύνες της ριζοσπαστικής αριστεράς που από ρόλο θεατή στις πολιτικές εξελίξεις δεν αντιλαμβάνεται την έκταση της ήττας. Χρειάζεται διάλογος για διαμόρφωση πολιτικού προγράμματος με στόχο την εκλογική συνεργασία όλης της αριστεράς, με αυτοτέλεια του κάθε χώρου. Τέλος έκαναν κριτική στην απόφαση της Συνδιάσκεψης της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** που προβάλλει αιτήματα όχι άμεσα υλοποιήσιμα και αναδεικνύει ως κυρίαρχο αντίπαλο την **ΛΑΕ** και τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής αριστεράς.

Παρά τις διαφορετικές αιχμές και απόψεις που εκφράστηκαν και με τις τοποθετήσεις που ακολούθησαν, κοινή ήταν η κατάληξη ότι η ενωτική Πρωτοβουλία χρειάζεται να συνεχίσει επιμένοντας στην κοινή δράση στις μάχες, με σ. να τοποθετούνται ότι χρειάζεται επιπλέον η παρέμβασή της στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό και στις εκλογές.

Ειρηναίος Μαράκης

Εργατικό Κέντρο Χανίων 4/2.

